

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Název projektu	Zvýšení kvality vzdělávání na Slezské univerzitě v Opavě ve vazbě na potřeby Moravskoslezského kraje
Registrační číslo projektu	CZ.02.2.69/0.0/0.0/18_058/0010238

Úvod do studia

Distanční studijní text

Lucie Kamrádová

Opava 2021

**SLEZSKÁ
UNIVERZITA**
FAKULTA VEŘEJNÝCH
POLITIK V OPAVĚ

- Obor:** Všeobecné vzdělání, společenské vědy
- Klíčová slova:** Fakulta, vedení, senát, student, vyučující, studium, práva, povinnost, vysokoškolský zákon, vnitřní předpisy,
- Anotace:** Cílem předmětu je seznámit studenty I. ročníků bakalářského studijního programu Veřejná správa a sociální politika, se strukturou a organizačním členěním Slezské univerzity v Opavě. Definovat její poslání, strukturu a informace k vedení jakož i součástí univerzity. Pozornost bude věnována v poslání Fakulty veřejných politik, jejímu vedení, možnosti studia jakož i právům povinností studenta. Studenti získají informace o postavení studijního oddělení, se kterým se studenti nejčastěji setkají při řešení jejich studijních povinností. Výuka předmětu „Úvod do studia“ je koncipována do bloků. V úvodním bloku při zahájení akademického roku, studenti získají základní informaci o fungování Fakulty veřejných politik, jedné ze součástí Slezské univerzity, struktury, pravomocí. Další přednáška bude věnována Slezské univerzitě v Opavě, poslání, struktuře a hlavním úkolům.
- V dalších blocích přednášek budou poskytnuty podrobné informace k FVP z hlediska poslání, struktura, vedení fakulty, senátu FVP. Poté budou představeny ústavy a pracoviště FVP, jejich složení a zaměření.
- Na základě obecných informací lze přejít k samotným studentům, a to z hlediska jejich postavení, práv a povinností. Zde budou objasněny jednotlivé vnitřní předpisy.
- Předmět je koncipován tak, aby studenti získali ucelené informace o Slezské univerzitě v Opavě (dále jen SU), struktuře, vedení univerzity, hlavní činnosti dále informace o Fakultě veřejných politik (dále jen FVP), jako součástí Slezské univerzity v Opavě. Výklad bude věnován struktuře FVP, vedení fakulty a v neposlední řadě i poslání jednotlivých ústavů FVP. Studenti získají základní přehled o svých právech a povinnostech.
- Dále budou studenti seznámeni se základním přehledem kvalifikačních prací a jejich náležitostmi. Studenti si také osvojí základní orientaci v odborných textech, základech citování a orientaci v problematice vědy.

Autor: **Ing. Lucie Kamrádová, Ph.D.**

Obsah

ÚVODEM.....	5
RYCHLÝ NÁHLED STUDIJNÍ OPORY.....	6
1 ORGANIZAČNÍ ČLENĚNÍ SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ.....	7
1.1 Úvod.....	7
1.2 Výkladová část.....	7
1.3 Závěr.....	12
2 SOUČÁSTI SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ.....	13
2.1 Úvod.....	13
2.2 Výkladová část.....	13
2.3 Poradenské centrum.....	18
2.4 Závěr.....	19
3 FAKULTA VEŘEJNÝCH POLITIK.....	20
3.1 Úvod.....	20
3.1.1 Základní informace.....	21
3.2.1. organizační členění fakulty.....	21
3.2 Ústav veřejné správy a sociální politiky.....	24
3.3 Ústav nelékařských zdravotnických studií.....	25
3.4 Ústav pedagogických a psychologických věd.....	26
3.5 Ústav speciální pedagogiky.....	26
3.6 Závěr.....	26
4 STUDIUM NA SLEZSKÉ UNIVERZITĚ.....	28
4.1 Úvod.....	28
4.2 Přehled akademických titulů.....	28
4.3 Oslovení na akademické půdě.....	32
5 BIBLIOGRAFICKÉ CITACE.....	34
5.1 Úvod.....	34
5.2 Zásady citování a citační norma ČSN ISO 690:2011 – Bibliografické citace....	35
5.3 Směrnice děkana č. 4/2018 k zadávání, vypracování a odevzdávání bakalářských a diplomových prací na fakultě veřejných politik v Opavě.....	35
5.4 Seminární práce a její struktura.....	43
5.4.1 Obecná struktura seminární práce.....	43

5.5	Bakalářská práce.....	44
5.6	Diplomová práce.....	45
5.7	Vedoucí bakalářských a diplomových prací na FVP.....	45
6	PŘÍKLADY POUŽITÍ SPRÁVNÉ CITACE V TEXTU.....	47
6.1	Úvod.....	47
6.2	Příklady odborných textů a možnosti citací.....	47
7	VYMEZENÍ VĚDY.....	59
7.1	Úvod.....	59
7.2	Definice vědy.....	59
7.3	Rozdělení věd.....	61
8	PRÁVA A POVINNOSTI STUDENTŮ.....	65
8.1	Úvod.....	65
8.1.1	Základní východiska a orientace v problematice práv a povinností.....	65
8.2	Studijní a zkušební řád Slezské univerzity v Opavě.....	68
8.3	Závěr.....	68
9	INFORMAČNÍ SYSTÉMY VYUŽÍVANÉ NA SLEZSKÉ UNIVERZITĚ V OPAVĚ.....	69
9.1	Centrum informačních technologií SU (CIT).....	69
9.2	Informační systém SU.....	70
9.3	E-LEARNING (MOODLE).....	71
9.4	Studentský email.....	72
	LITERATURA.....	74
	SHRNUTÍ STUDIJNÍ OPORY.....	75
	PŘÍLOHA Č. 1 STUDIJNÍ A ZKUŠEBNÍ ŘÁD PRO STUDENTY BAKALÁŘSKÝCH A MAGISTERSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMŮ SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ ZE DNE 8. SRPNA 2017.....	76
	PŘÍLOHA Č. 2. VYSOKOŠKOLSKÉ TITULY A JEJICH PŘIZNÁVÁNÍ.....	100
	PŘEHLED DOSTUPNÝCH IKON.....	102

ÚVODEM

Studijní opora s názvem Úvod do studia, seznamuje studenty se Slezskou univerzitou v Opavě, veřejnou vysokou školou (viz zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách). Studenti se seznámí s podrobnostmi této vysoké školy z hlediska struktury, vedení SU, postavení Senátu SU, jako samosprávného orgánu SU. Další výklad je soustředěn na informace o součástech SU a podrobnostmi souvisejícími s posláním, strukturou, jeho vedením, a rovněž i s hlavními činnostmi těchto součástí SU.

V jednotlivých kapitolách budou mít studenti možnost seznámit se s organizačním členěním Slezské univerzity v Opavě a jejich součástmi. Dále pak je zohledněno hledisko poslání SU, složení této vysoké školy a důležitost postavení Senátu SU. V kapitolách pak následuje informace o složení jednotlivých součástí SU, vedení jednotlivých fakult, poslání jednotlivých studijních programů, profil absolventa, jejich práva a povinností, a to jak u studentů, tak vyučujících. V průběhu studia mohou problematiku studenti konzultovat.

Součástí předmětu je také úvod do problematiky kvalifikačních prací, jejich náležitostí, dále pak práce s textem a možnostmi citačního aparátu. Studenti si tak vytvoří teoretický základ pro další studium, které využijí ve studiu dalších oborů, jež jsou součástí studia.

RYCHLÝ NÁHLED STUDIJNÍ OPORY

Cílem předmětu je představit studentům I. ročníku prezenční a kombinované formy studia ve studijních oborech veřejná správa a sociální politika studovaných na Ústavu veřejné správy a regionální politiky, Fakulty veřejných politik fungování veřejných vysokých škol a orientace se v základních podmínkách. Další část studijní opory tvoří informaci o Slezské univerzitě v Opavě, jejího vedení univerzity i dalších orgánů. Studenti získají informace součástech Slezské univerzity, vedení součástí, studijních programech, které lze na součástech Slezské univerzity studovat a v neposlední řadě vnitřních právních předpisech, které se bezprostředně studentů a vyučujících dotýkají.

Výuka předmětu „Úvod do studia“ je koncipována do přednáškových bloků. V úvodním bloku při zahájení akademického roku, studenti získají základní informaci o předmětu, formy jeho ukončení, zdrojů, ze kterých lze čerpat informace k úspěšnému zvládnutí. Přednášky uvedeného předmětu se budou soustředit na fungování Slezské univerzity v Opavě, Fakultě veřejných politik, jedné ze součástí Slezské univerzity, struktury, pravomocí.

Hlavními tématy předmětu po jednotlivých blocích výuky jsou.

1. Organizační členění Slezské univerzity v Opavě
2. Součástí Slezské univerzity v Opavě
3. Fakulta veřejných politik
4. Studijní práva a povinnosti
5. Chování na akademické půdě
6. Citace a citační aparát, kvalifikační práce a jejich charakteristika
7. Úvod do problematiky vědy
8. Informační systémy

1 ORGANIZAČNÍ ČLENĚNÍ SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

První kapitola opory je věnována obecné charakteristice Slezské univerzity v Opavě. Studenti I. ročníků bakalářské formy studia prezenční i kombinované formy získají informace o Slezské univerzitě v Opavě a jejím základním organizačním členění.

CÍLE KAPITOLY

Studenti I. ročníků bakalářské formy studia prezenční i kombinované formy získají obecné informace o předmětu „Úvod studia“, obsahové stránce, povinnostech studentů k absolvování předmětu. Pozornost je však věnována Slezské univerzitě v Opavě (dále jen SU).

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Vysoká škola, vedení, struktura SU, student, vyučující, právo, povinnost.

1.1 Úvod

Kapitola věnuje pozornost obecné charakteristice předmětu Úvod do studia, obsahu tohoto předmětu včetně požadavku k absolvování předmětu. V této kapitole studenti získají obecné informace o SU jejím posláním, struktuře a v nepolehčí řadě vedení univerzity. Studenti I. ročníku bakalářské formy studia prezenční i kombinované formy získají obecně informace o fungování SU.

1.2 Výkladová část

Slezská univerzita v Opavě, patří podle ustanovení §§ 1 a 2 zákona o vysokých školách, cit. mezi nejvyšší články vzdělávací soustavy, které jsou vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, so-

ciálním a ekonomickém rozvoji společnosti. Vysoká škola uskutečňuje akreditované studijní programy a programy celoživotního vzdělávání. Typ vysokoškolské vzdělávací činnosti je určen typem uskutečňovaných akreditovaných studijních programů. Typy studijních programů jsou bakalářský, magisterský a doktorský.

SU vznikla po listopadu 1989 nejprve její dvě součásti, a to fakulty Masarykovy univerzity v Brně, následně v souladu se zákonem České národní rady z 9. července 1991, pak z těchto dvou fakult vznikla Slezská univerzita se sídlem v Opavě. Tato veřejná vysoká škola má v současné době 5. součástí:

- Filozoficko-přírodovědeckou fakultu v Opavě,
- Obchodně podnikatelskou fakultu v Karviné,
- Fakultu veřejných politik v Opavě
- Matematický ústav v Opavě
- Fyzikální ústav v Opavě

Slezská univerzita v Opavě patří se svými necelými 5 000 studenty mezi regionální české vysoké školy, nabízí možnosti studia v celkem 82 akreditovaných studijních programech v českém jazyce, z nichž 23 je možné realizovat na doktorském stupni studia, a 18 v anglickém jazyce. Slezská univerzita v Opavě také nabízí 91 kurzů v rámci celoživotního vzdělávání, z toho 75 kurzů v rámci Univerzity třetího věku. Slezská univerzita v Opavě je členem European University Association, udržuje kontakty s řadou zahraničních univerzit a intenzivně spolupracuje s vysokými školami zejména v polském Slezsku, ale i vysokými školami na Slovensku.

Současným rektorem SU ve volebním období 2017–2021, je doc. Ing. Pavel Tuleja, Ph.D.

Více o historii Slezské univerzity naleznete na uvedeném odkazu: <https://www.slu.cz/slu/cz/file/cul/55c7a9c5-ffa2-48e9-a19f-8250b06cf0b4>

Orgány Slezské univerzity v Opavě tvoří:

Správní rada
Akademický senát
Vědecká rada
Rada pro vnitřní hodnocení
Etická komise
Disciplinární komise
Kolegium rektora
Mezinárodní poradní sbor

Podrobnosti k jednotlivým orgánům SU

- Akademický senát:

Akademický senát Slezské univerzity (AS SU) je dle ustanovení § 7 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o vysokých školách) nejvyšším orgánem vysoké školy nebo univerzity. Z tohoto po-

stavení mu náleží řada výkonných a rozhodovacích pravomocí. Právní postavení senátu je upraveno v § 8 a § 9 zákona o vysokých školách a upravuje jej statut vysoké školy či univerzity.

AS SU čítá 22 členů a tvoří jej komora akademických pracovníků a komora studentů. Každá součást (fakulta) je zastoupena sedmi členy (čtyřmi akademiky a třemi studenty), Matematický ústav v Opavě pak má jednoho člena bez rozlišení, zda se jedná o akademického pracovníka či studenta. Fyzikální ústav v Opavě taktéž.

Členy AS SU volí akademická obec (všechny součástí SU) tj. vyučující, komoru akademických pracovníků a studenti studentskou komoru), volební období pro členství v AS SU je tříleté. Hlasování AS SU je rozhodující pro celou řadu okolností života akademické obce, mj. AS SU navrhuje a schvaluje změny ve studijním a zkušebním řádu univerzity, má pravomoc rozhodovat o hospodářských otázkách, struktuře univerzity, volí kandidáta na post rektora univerzity a navrhuje jej prezidentovi republiky ke jmenování. AS SU schvaluje mnohé samosprávné aktivity univerzity. Na návrh rektora schvaluje senát členy vedení univerzity, vědecké rady a dalších orgánů, schvaluje také výroční zprávy o činnosti i hospodaření univerzity a další dokumenty. AS SU má právo pověřit rektora úkoly, které povedou k naplnění rozhodnutí senátu. Způsob jednání stanovuje Volební a jednací řád senátu.

- **Vědecká rada SU:**

Vědecká rada Slezské univerzity v Opavě je samosprávný orgán zřízený v souladu se zákonem o vysokých školách a Statutem Slezské univerzity v Opavě. Činnost vědecké rady se řídí zákonem o vysokých školách a Jednacím řádem vědecké rady Slezské univerzity v Opavě.

(<https://www.slu.cz/slu/cz/vedeckarada>)

- **Rada pro vnitřní hodnocení SU:**

Rada pro vnitřní hodnocení Slezské univerzity v Opavě (dále jen Rada) je samosprávný orgán zřízený v souladu se zákonem o vysokých školách a Statutem Slezské univerzity v Opavě. Činnost Rady se řídí zákonem o vysokých školách a Statutem Slezské univerzity v Opavě. Předsedou Rady je rektor SU. Místopředsedu Rady jmenuje rektor z akademických pracovníků veřejné vysoké školy, kteří jsou profesory nebo docenty dané veřejné vysoké školy. Členem Rady je předseda akademického senátu. Ostatní členy Rady jmenuje rektor. (<https://www.slu.cz/slu/cz/radaprovnitrnihodnoceni>)

- **Etická komise SU:**

Etická komise Slezské univerzity v Opavě je zřízena v souladu s čl. 14 odst. 3 Pravidel zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Slezské univerzity v Opavě. Etická komise projednává: obecné a konkrétní otázky z oblasti etiky vědecké, umělecké a pedagogické práce podání, podněty a stížnosti zaměstnanců a studentů univerzity, která souvisejí s porušením Etického kodexu ze strany zaměstnanců a studentů univerzity a výjimečně i taková podání jiných stran. (<https://www.slu.cz/slu/cz/etickakomise>)

- **Disciplinární komise SU:**

Disciplinární komise Slezské univerzity v Opavě je samosprávný orgán zřízený v souladu se zákonem o vysokých školách a Statutem Slezské univerzity v Opavě. Činnost Disciplinární komise se řídí zákonem o vysokých školách a Disciplinárním řádem pro studenty Slezské univerzity v Opavě. Členy Disciplinární komise Slezské univerzity v Opavě po předchozím souhlasu AS SU jmenuje a odvolává rektor z řad členů akademické obce univerzity. Disciplinární komise SU má čtyři členy včetně předsedy, dva členové jsou akademickými pracovníky univerzity a dva členové jsou studenty univerzity. Disciplinární komise SU si ze svých členů volí a odvolává svého předsedu. Funkční období členů disciplinární komise univerzity je dvouleté.

(<https://www.slu.cz/slu/cz/disciplinarnikomise>)

- **Správní rada:**

Správní rada má nejméně devět členů, jejich počet musí být vždy dělitelný třemi. Členy správní rady veřejné vysoké školy po projednání s rektorem jmenuje a odvolává ministr tak, aby v ní byli přiměřeně zastoupeni zejména představitelé veřejného života, profesních komor, organizací zaměstnavatelů nebo dalších osob nebo orgánů vykonávajících, podporujících nebo využívajících vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol nebo její výsledky, představitelé územní samosprávy a státní správy a absolventi dané vysoké školy. Členové správní rady nemohou být zaměstnanci dané veřejné vysoké školy. Volbu předsedy a místopředsedů a způsob jednání správní rady veřejné vysoké školy upraví statut správní rady veřejné vysoké školy, který schvaluje ministr. Členové správní rady veřejné vysoké školy jsou jmenováni na dobu šesti let. Po prvním jmenování členů správní rady se losem určí jména jedné třetiny členů, jejichž funkční období skončí po dvou letech, a jedné třetiny členů, jejichž funkční období skončí po čtyřech letech. Zanikne-li funkce člena správní rady veřejné vysoké školy před uplynutím jeho funkčního období, je nový člen správní rady veřejné vysoké školy jmenován pouze na zbytek příslušného funkčního období.

(<https://www.slu.cz/slu/cz/spravniRadainfo>)

- **Kolegium rektora:**

Členy Kolegia rektora Slezské univerzity v Opavě jsou prorektoři, předseda Akademického senátu Slezské univerzity v Opavě, předseda komory akademických pracovníků AS SU, předseda studentské komory AS SU, kvestorka, vedoucí součástí, ústavů a univerzitních pracovišť a jejich tajemníci. (<https://www.slu.cz/slu/cz/kolegiumrektoraonas>)

- **Mezinárodní poradní sbor:**

Mezinárodní poradní sbor Slezské univerzity v Opavě je poradním orgánem rektora. Jeho činnost, složení a jednání jsou vymezeny Směrnicí rektora č. 11/2019.

Anglický název je "International Advisory Board of the Silesian University in Opava" (IAB).

IAB zejména:

- ✓ posuzuje hlavní směrování a kvalitu vzdělávací a tvůrčí činnosti univerzity;
- ✓ poskytuje doporučení ke strategickým a koncepčním otázkám rozvoje univerzity;
- ✓ poskytuje doporučení k prohloubení internacionalizace všech činností univerzity;
- ✓ dává podněty ke zlepšení organizace a procesů ve vědecké činnosti i dalších oblastech;
- ✓ dává podněty k organizačnímu zajištění i dalším aspektům hodnocení tvůrčí činnosti univerzity a jejích jednotlivých pracovišť a seznamuje se se závěry těchto hodnocení;
- ✓ poskytuje stanoviska a doporučení ve věcech vyžádaných rektorem.

Členové IAB jsou význační a mezinárodně uznávaní akademičtí, vědečtí nebo umělečtí pracovníci s rozsáhlými zkušenostmi a morální integritou, kteří dlouhodobě působí mimo Českou republiku. Členy IAB jmenuje a odvolává rektor po projednání v kolegiu rektora. Funkční období členů IAB je shodné s funkčním obdobím rektora; opakované jmenování členem IAB není omezeno.

SU se v souladu s ustanovením § 17 zákona o vysokých školách, řídí vnitřními předpisy, těmito jsou:

- ✓ statut veřejné vysoké školy,
- ✓ volební řád akademického senátu veřejné vysoké školy,
- ✓ jednací řád akademického senátu veřejné vysoké školy,
- ✓ vnitřní mzdový předpis
- ✓ jednací řád vědecké rady,
- ✓ řád výběrového řízení pro obsazování míst akademických pracovníků,
- ✓ studijní a zkušební řád,
- ✓ stipendijní řád, disciplinární řád pro studenty,
- ✓ pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy,

Významným vnitřním předpisem SU je „Statut“. mj. obsahuje název, sídlo a typ SU, právního předchůdce, rámcové podmínky pro přijetí ke studiu a způsob podávání přihlášek. Další důležitou obsahovou stránkou je organizační struktura SU. Statut SU vymezuje poplatky spojené se studiem, jakož i pravidla pro užívání akademických insignií a pro konání akademických obřadů a pravidla hospodaření SU.

Vedení Slezské univerzity v Opavě

Rektor: doc. Ing. Pavel Tuleja, Ph.D.

Prorektor pro vědu a zahraniční styky: Prof. RNDr. Miroslav Engliš, DrSc.

Prorektor pro studijní a sociální záležitosti: Ing. Ivana Košťuříková Ph.D.

Prorektor pro strategii a komunikaci: doc. Mgr. Tomáš Gongol, Ph.D.

Prorektor pro řízení projektů: doc. RNDr. Gabriel Török, Ph.D.

Kvestorka: Ing. Ivana Růžičková, MPA.

Předseda akademického senátu: RNDr. Vladimír Sedlář, CSc.

(<https://www.slu.cz/slu/cz/vedenifotogalerie>)

1.3 Závěr

Kapitola představuje Slezskou univerzitu v Opavě, z hlediska její struktury, jednotlivých členů vedení SU, hlavní činnost jednotlivých orgánů a též vnitřních předpisů SU. Jednotlivé části textu jsou také doplněny internetovými odkazy na jednotlivé orgány a součásti.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Ve kterém zákoně, najdeme ustanovení vzniku Slezské univerzity v Opavě?

Vysvětlete pojem AS SU.

Kdo je současným rektorem SU?

Jakou roli sehrává Disciplinární komise SU?

Jmenujte alespoň 2 vnitřní předpisy SU.

2 SOUČÁSTI SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Kapitola představuje jednotlivé součásti SU. Studenti budou mít možnost seznámit se s rozsahem činností a vedením jednotlivých fakult dalších součástí. Závěr kapitoly shrnuje uvedené.

CÍLE KAPITOLY

Cílem kapitoly je přiblížit jednotlivé součásti SU a představit vedení a působnost.

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Vysoká škola, fakulta, ústav, vedení působnost práva a povinnosti.

2.1 Úvod

Kapitola si klade za cíl informovat studenty o jednotlivých součástech SU jejich struktuře, vedení, rozsahu činností a studijních programech.

2.2 Výkladová část

Součásti Slezské univerzity v Opavě a jejich struktura, jsou následující:

Filozoficko-přírodovědecká fakulta:

Právním nositelem přípravy Slezské univerzity byla stanovena Masarykova univerzita v Brně. Na základě rozhodnutí akademického senátu MU byla dne 17. září 1990 zřízena Filozofická fakulta v Opavě s humanitními a přírodovědeckými obory a Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné. Výuka na obou fakultách byla zahájena 8. října 1990. Zákonem České národní rady ze dne 9. července 1991, jenž nabyl účinnosti dnem 28. září 1991, byla zřízena Slezská univerzita se sídlem v Opavě. Dne 30. června 1992 byl změněn ná-

zev na místo Filozofická fakulta, je název Filozoficko-přírodovědecká fakulta. Od roku 1999 je oficiální název této fakulty Slezská univerzita, Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě. Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě je moderní a dynamická vzdělávací instituce se širokou nabídkou profesně i akademicky orientovaných studijních oborů. Neodmyslitelnou součástí magisterského a doktorského studia je zapojení studentů do vědeckovýzkumných a uměleckých aktivit na špičkové národní i mezinárodní úrovni. Úspěšným studentům jsou nabízeny rozsáhlé možnosti absolvování části studia na zahraničních partnerských institucích.

(<https://www.slu.cz/fpf/cz/historieasoucasnost>)

Vedení Filozoficko-přírodovědecké fakulty v Opavě

Děkanka: prof. PhDr. Irena Korbelářová, Dr.

Proděkanka pro studijní záležitosti a organizaci: Mgr. Ilona Matejko-Peterka, Ph.D.

Proděkanka pro vědu a zahraniční styky: doc. PhDr. Gabriela Rykalová, Ph.D.

Proděkan pro informace a rozvoj: RNDr. Tomáš Gráf, Ph.D.

Tajemník: Ing. Mgr. Josef Svoboda

Předseda Akademického senátu fakulty: PhDr. Petr Vojtal

(<https://www.slu.cz/fpf/cz/vedenifakulty>)

Fakulta veřejných politik:

Dne 22. dubna 2008 rozhodl Akademický senát Slezské univerzity v Opavě jednomyslně o zřízení nové fakulty Slezské univerzity v Opavě. Fakulta veřejných politik (FVP) zahájila činnost k 1. říjnu 2008 vyčleněním čtyř studijních programů ze stávající Filozoficko-přírodovědecké fakulty v Opavě.

Prvním děkanem byl jmenován prof. PhDr. Dušan Janák, Ph.D. V současnosti Fakultu veřejných politik v Opavě tvoří **pět** vědecko-pedagogických pracovišť, která realizují čtyři bakalářské, dva navazující magisterské a jeden doktorský studijní program. Absolventi nalézají uplatnění v sektoru veřejných služeb od ošetrovatelství přes specializaci v pedagogice, sociální práci až po sféru veřejné správy.

Od 1. listopadu 2016 vykonává funkci děkana prof. PhDr. Rudolf Žáček, Dr. Jeho volební období končí 31.10.2020. 1. 11. 2020 začíná jeho další volební období, v rámci něhož, bude jmenovat nové proděkany fakulty.

Vědeckovýzkumné aktivity Fakulty veřejných politik v Opavě se opírají jednak o dlouhodobé historické výzkumy perzekucí se uskutečňují členy Ústavu středoevropských studií, jednak o zkoumání pedagogických, psychologických a sociálně patologických aspektů české společnosti, kvality ošetrovatelské péče nebo širší problematiky sociální solidarity (činnost uvedeného ústavu je letošním akademickým roce utlumen) .

Určitým garantem kvality všech výzkumných aktivit je Centrum empirických výzkumu, které v nedávné době zpracovávalo výzkumné zakázky například pro Statutární město Opava nebo Městský dopravní podnik Opava, a.s. (<https://www.slu.cz/fvp/cz/historieasoucasnost>)

Mezi ústavy, kteří jsou součástí FVP patří: Ústav veřejné správy a regionální politiky, Ústav pedagogických a psychologických věd, Ústav ošetrovatelství.

Vedení Fakulty veřejných politik

Děkan: prof. PhDr. Rudolf Žáček, Dr.

Proděkanka pro studijní a sociální záležitosti: Mgr. et Mgr. Marta Kolaříková, Ph.D.

Proděkanka pro zahraniční vztahy: Mgr. Kateřina Janků, Ph.D.

Proděkanka pro nelékařská zdravotnická studia: doc. PhDr. Yveta Vrublová, Ph.D.

Proděkan pro vědu a tvůrčí činnost: doc. Ing. Ladislav Průša, CSc.

Tajemník: Ing. Bc. Josef Vícha

Předsedkyně Akademického senátu fakulty: PhDr. Zdeňka Římovská, Ph.D.

(<https://www.slu.cz/fvp/cz/onasvedenifakulty>)

Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné:

Významnou okolností vzniku Obchodně podnikatelské fakulty v Karviné (dále jen SU OPF) se stala transformace centrálně plánované ekonomiky v ekonomiku tržní (sociálně tržní) a v té souvislosti potřeba vysokoškolsky vzdělaných odborníků pro sféru marketingu, managementu i pro sféru sociální politiky a přestavbu veřejné správy.

Mimořádně příznivé podmínky pro umístění nového vysokého učení právě do Karviné vznikly v důsledku uvolnění nového areálu okresního sídla Komunistické strany Československa, které bylo vyklizeno na přelomu let 1989-1990 a které bylo možno bez větších úprav využít pro výuku. Iniciativa řady pedagogických a vědeckovýzkumných pracovníků z regionu, podpora místních a oblastních orgánů státní správy, podniků i pochopení ze strany představitelů Masarykovy univerzity v Brně a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v Praze vyústily po mnoha jednáních v rozhodnutí Akademického senátu MU ze 17. září 1990 založit Obchodně podnikatelskou fakultu v Karviné (spolu s Filozofickou fakultou v Opavě), nejprve v rámci Masarykovy univerzity, a v potvrzení OPF Akreditační komisí vlády ČR dne 23. října téhož roku. „Karvinská“ i „opavská“ fakulta se vyvíjely ve svazku Masarykovy univerzity a za její významné pomoci do 28. října 1991, kdy byl dovršen proces ustavení Slezské univerzity se sídlem v Opavě a obě fakulty se staly její součástí. Akademický rok 1994/95 se vepsal do historie SU OPF i tím, že fakulta získala vlastní insignie, jejichž autorem byl akademický sochař Jiří Španihel. Na děkanském řetězu i žezlu je ztvárněna postava Merkura, podle římské mytologie boha obchodu a zisku, a na žezlu je nápis "*Non progredi est regredi*" (nejít vpřed znamená jít zpět). (<https://www.slu.cz/opf/cz/historieasoucasnost>)

Vedení Obchodně podnikatelské fakulty

Děkan: prof. Ing. Daniel Stavárek, Ph.D.

Proděkan pro studijní a sociální záležitosti: doc. Mgr. Petr Suchánek, Ph.D.

Proděkan pro rozvoj a vnější vztahy: doc. Ing. Marian Lebieczik, Ph.D.

Proděkan pro vědu a výzkum: doc. Ing. Iveta Palečková, Ph.D.

Proděkan pro zahraniční styky: doc. RNDr. Ing. Roman Šperka, Ph.D.

Tajemnice: Ing. Dagmar Kloknerová

Předsedkyně Akademického senátu fakulty: Ing. Ingrid Majerová, Dr.

Matematický ústav v Opavě:

Společně se vznikem Slezské university v Opavě 17. září 1990 byl, jako součást její Filozofické fakulty v Opavě zřízen také Ústav matematiky. Současně s Filozofickou fakultou, která byla později přejmenována na Filozoficko-přírodovědeckou fakultu v Opavě, vznikla také SU OPF v Karviné. Matematický ústav se díky kvalifikovanému personálnímu obsazení velmi rychle rozvíjel, a proto zde bylo, vedle bakalářských a magisterských matematických oborů odborného i učitelského studia, již v roce 1994 akreditováno doktorské studium Matematické analýzy a v roce 1995 právo konat habilitační a profesorská řízení.

V roce 1997 bylo zřízeno doktorské studium druhého oboru – Geometrie a globální analýza. Od 1. ledna 1998 se ústav rozdělil na Ústav matematiky a Ústav informatiky FPF SU. S účinností od 1. ledna 1999 došlo k osamostatnění Matematického ústavu v Opavě, který je nyní, v rámci Slezské univerzity v Opavě, samostatným subjektem a jeho postavení je rovnocenné se všemi jejími fakultami. Matematický ústav v Opavě nabízí možnost studia bakalářského, magisterského a doktorského studijního programu Matematika.

Na základě spolupráce s Filozoficko-přírodovědeckou fakultou v Opavě zabezpečuje matematickou část studia učitelství pro střední školy a výuku matematických kurzů pro studium fyziky, informatiky a dalších oborů. Je oprávněn uskutečňovat rigorózní řízení, doktorská studia a habilitační a profesorská řízení v matematických oborech.

(<https://www.slu.cz/math/cz/historie>)

Vedení Matematického ústavu

Ředitel: prof. RNDr. Miroslav Engliš, DrSc.

Zástupce ředitele statutární a pro vědu a zahraniční styky: prof. RNDr. Jaroslav Smítal, DrSc.

Zástupce ředitele pro studijní záležitosti: doc. RNDr. Zdeněk Kočan, Ph.D.

Zástupce ředitele pro výpočetní techniku: doc. RNDr. Michal Málek, Ph.D.

(<https://www.slu.cz/math/cz/vedenimu>)

Fyzikální ústav v Opavě:

Fyzikální ústav v Opavě byl ustaven rektorem Slezské univerzity v Opavě k 1. 1. 2020. Jeho vzniku předcházela během roku 2019 rozsáhlá jednání s vedením Filozoficko-přírodovědecké fakulty v Opavě, do jejíž struktury byl Fyzikální ústav začleněn jako Ústav fyziky od založení Slezské univerzity v Opavě.

Fyzikální ústav v Opavě (dále jen FÚ) je mezinárodně respektovaným vědeckým pracovištěm, jehož aktivity se soustřeďují do Výzkumného centra teoretické fyziky a astrofyziky a Výzkumného centra počítačové fyziky a zpracování dat. V oblasti teoretické fyziky jsou výzkumy zaměřeny na gravitační teorie, fyziku elementárních částic, kvantovou teorii pole, kvantovou teorii mnohočásticových systémů a jejich aplikace, a to především v astrofyzice a kosmologii. Významnou součástí vědeckých aktivit jsou počítačové simulace fyzikálních procesů, implementace numerických metod, zpracování a ana-

lýza rozsáhlých datových souborů. Nejvýraznějšího ohlasu dosahují práce z různých oblastí relativistické astrofyziky, jež pokrývají široké spektrum procesů v tzv. multimessenger astrofyzice, počínaje procesy v kombinovaných silných gravitačních a elektromagnetických polích v okolí černých děr a neutronových hvězd a jejich observačními aspekty, až po inflační kosmologii a modelování vlivu temné energie a temné hmoty na úrovni galaxií a jejich kup. Pracovníci a doktorandi FÚ dosahují významných národních i mezinárodních ocenění.

(<https://www.slu.cz/phys/cz/historie>)

Vedení Fyzikálního ústavu

Ředitel: prof. RNDr. Zdeněk Stuchlík, CSc.

Zástupce ředitele statutární a pro vědu a zahraniční styky: doc. RNDr. Jiří Kovář, Ph.D.

Zástupce ředitele pro studium a organizaci: doc. RNDr. Petr Slaný, Ph.D.

Zástupce ředitele pro rozvoj a propagaci: doc. RNDr. Gabriel Török, Ph.D.

(<https://www.slu.cz/phys/cz/vedenimu>)

Celouniverzitní pracoviště a účelová zařízení:

Univerzitní knihovna Slezské univerzity:

Univerzitní knihovna Slezské univerzity v Opavě je základní knihovnou Slezské univerzity a v současné době se skládá z Univerzitní knihovny – pracoviště Opava (jejíž fond dále tvoří Rakouská a Německá knihovna, Ruská knihovna, Neuwirthova knihovna, Knihovna prof. Mečislava Boráka, Knihovna Václava Hory, knihovna Institutu tvůrčí fotografie a knihovna Matematického ústavu) a z Univerzitní knihovny – pracoviště Karviná.

(<https://www.slu.cz/slu/cz/univerzitniknihovna>)

Centrum informačních technologií:

Centrum informačních technologií Slezské univerzity v Opavě (CIT) zajišťuje všechny informatické procesy a systémy informačních a komunikačních technologií (ICT), které jsou společné všem součástem univerzity. Posláním CIT je tvorba koncepce rozvoje a koordinace nasazení a provozu ICT služeb v rámci SU. Na CIT pracuje celkem 13 zaměstnanců, z toho 8 v opavské a 5 v karvinské části. K podpoře svých činností a k zachování současné i budoucí personální stability, vyhledáváme a zapojujeme do své práce i mladé kolegy z řad studentů. (<https://www.slu.cz/slu/cz/citonas>)

Komorní pěvecký sbor:

Komorní pěvecký sbor Slezské univerzity v Opavě byl založen současně se vznikem Filozofické fakulty v Opavě, která v roce 1990 byla spolu s Obchodně podnikatelskou fakultou v Karvině ještě součástí Masarykovy univerzity v Brně. Založení sboru inicioval PhDr. Artur Sommer a prvním sbormistrem se stal MgA. et MgA. Petr Škarohlíd, který sbor vedl osmnáct let. Současnou sbormistryní je Mgr. Vladimíra Vašinková. (<https://www.slu.cz/slu/cz/komornipeveckysboronas>)

2.3 Poradenské centrum

Slezská univerzita v Opavě poskytuje poradenství a služby všem uchazečům o studium, studentům i absolventům prostřednictvím celouniverzitního pracoviště - Poradenského centra. To je zároveň i kontaktním místem pro uchazeče o studium a studenty se specifickými potřebami. Posláním tohoto pracoviště je napomáhat k vytvoření rovných příležitostí v přístupu k vysokoškolskému vzdělání a studiu v akreditovaných studijních programech Slezské univerzity v Opavě.

Nabízí pomoc při řešení osobních a studijních problémů, psychologické, speciálně pedagogické, sociální, emoční, poradenství pro podporu studijní úspěšnosti, poradenství a odborné služby studentům se specifickými potřebami.

Studium bez bariér je součástí poradenského centra a jeho činnosti. Na webových stránkách pak poradenské centrum informuje o možnostech, které studentům a případným uchazečům nabízí.

Hlavním cílem poradenského centra je vytvořit rovné podmínky pro studium a snížit bariéry v přístupu k vysokoškolskému vzdělání v akreditovaných studijních programech Slezské univerzity v Opavě studentům se specifickými potřebami. Uchazeči o studium a studenti Slezské univerzity mají možnost využít služeb speciálního pedagoga. Nabídka speciálně pedagogického poradenství a služeb v rámci Poradenského centra vychází ze zpracované koncepce a metodik.

Cílové skupiny, kterým jsou služby určeny jsou:

- uchazeči o studium
- studenti
- zaměstnanci SU

Podpora uchazečů o studium se SP:

- poskytování informací o možnostech studia na jednotlivých součástech Slezské univerzity v Opavě,
- individuální konzultace zájemcům o studium na SU včetně možností individuální modifikace podmínek přijímacího řízení,
- organizace informačních seminářů pro uchazeče o studium.

Podpora studentů se SP je například v:

- možnosti využití zázemí pro studenty se specifickými potřebami,
- dle potřeb a zájmů studentů zprostředkování tlumočnických služeb do znakového jazyka,
- dle potřeb a zájmů studentů zprostředkování asistenčních a zapisovatelských služeb souvisejících se studiem (studijní asistence),
- digitalizace a adaptace studijních materiálů s možností využití speciálních kompenzačních pomůcek,

- možnost výpůjčky kompenzačních pomůcek,
- možnost využívat zázemí a vybavení centra ke studijním účelům (studovna PC)

2.4 Závěr

V kapitole č. 2 se studenti 1. ročníků prezenční i kombinované formy studia seznámili s jednotlivými součástmi SU, vedením fakult a ústavu.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Uveďte, kolik součástí tvoří SU v Opavě?

Kterou fakultu studujete?

Kdo je v současném volebním období děkanem OPF, FPF?

Jakou roli sehrává Akademický senát FVP?

3 FAKULTA VEŘEJNÝCH POLITIK

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Kapitola si klade za cíl představit Fakultu veřejných politik v podrobnostech

CÍLE KAPITOLY

Cílem kapitoly je přiblížit v podrobnostech poslání Fakulty veřejných politik, orgánech FVP, vedení fakulty, vnitřních předpisech i akreditovaných studijních programech, které studenti mohou na naší fakultě studovat.

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Fakulta, orgány fakulty, děkan, proděkani, vnitřní předpisy, vyučující, studijní program, student, právo, povinnost.

3.1 Úvod

Fakulta veřejných politik v akademickém roce 2021/2022 nabízí celkem sedm studijních oborů, z toho čtyři bakalářské, dva navazující magisterské a jeden doktorský. K 31.10.2016 studovalo na fakultě 1 073 studentů.

Fakulta uskutečňuje bakalářské, magisterské a doktorské akreditované studijní programy a vykonává tvůrčí činnost.

Fakulta podporuje nadané a aktivní studenty různými formami. Každým rokem jsou úspěšným studentům udělována stipendia mj. za výborné studijní výsledky a za umístění ve fakultní soutěži o nejlepší závěrečnou kvalifikační práci.

3.1.1 ZÁKLADNÍ INFORMACE

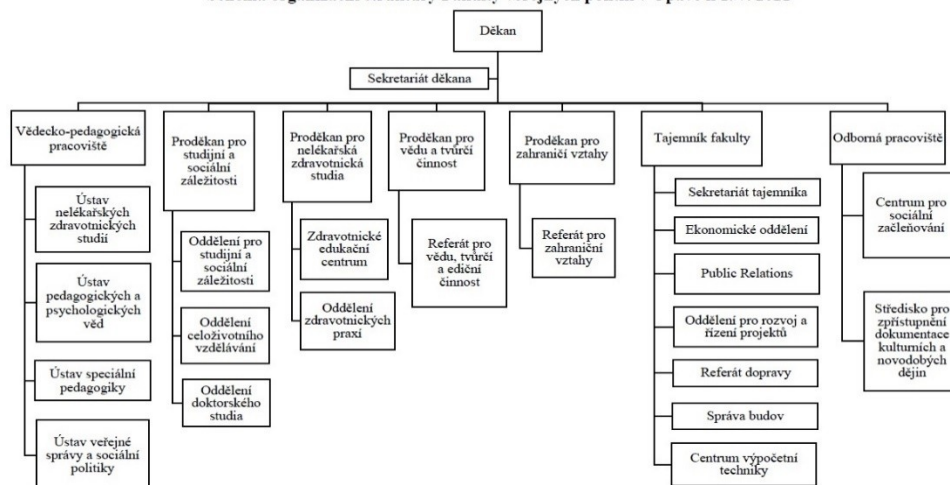
Od roku 2017 všichni studenti, pedagogové i administrativní pracovníci využívají nově zrekonstruované sídlo na Bezručově náměstí 14. V původně novobarokním paláci zemského finančního ředitelství z počátku 20. století se dnes nachází moderní výukové prostory včetně několika počítačových učeben, odborná pracoviště nejen Ústavu ošetřovatelství a zázemí pro studenty. Významným přínosem pro studenty je také novostavba Univerzitní knihovny Slezské univerzity v Opavě, která je součástí nově vzniklého areálu. Významnou součástí vědecké a výzkumné činnosti fakulty je prezentace a popularizace výsledků formou publikační činnosti, kterou na fakultě rozšiřuje vydávání mezinárodního recenzovaného odborného časopisu Central European Papers. Časopis vychází od roku 2013 a vedle jiných mezinárodních databází byl v roce 2015 zařazen i do prestižní evropské databáze ERIH PLUS v oborech historie a politické vědy. Druhým časopisem, který fakulta vydává od roku 2015, je Social Pathology and Prevention, který odráží multidisciplinární pohled na oblast rizikového chování a jeho prevenci.

3.2.1. ORGANIZAČNÍ ČLENĚNÍ FAKULTY

Fakulta podporuje nadané a aktivní studenty různými formami. V roce 2014 byla studentům udělena stipendia za výborné studijní výsledky a za umístění ve fakultní soutěži o nejlepší závěrečnou kvalifikační práci. Podporováni byli také studenti, kteří významným způsobem reprezentovali fakultu, propagovali studium pro uchazeče, aktivně se účastnili konferencí, byli zapojeni do vědecko-výzkumných aktivit v rámci studentské grantové soutěže nebo smluvních výzkumů, spolupracovali s pedagogy jako pomocné vědecké síly.

Rozhodnutí děkana č. 10/2020
Organizační řád Fakulty veřejných politik v Opavě, Slezské univerzity v Opavě

Schéma organizační struktury Fakulty veřejných politik v Opavě k 1. 7. 2021

<https://www.slu.cz/fvp/cz/>

Samosprávnými akademickými orgány FVP jsou:

Akademický senát FVP
Děkan,
Vědecká rada,
Disciplinární komise.

Dalším orgánem fakulty je **tajemník** FVP.

Akademickou obec FVP tvoří akademičtí pracovníci působící na této fakultě a studenti zapsaní k akreditovaným studijním programům na této FVP.

Akademický senát FVP

Akademický senát Fakulty veřejných politik v Opavě (dále jen senát), je podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“), samosprávným zastupitelským akademickým orgánem.

Senát má 11 členů a dělí se na komoru akademických pracovníků a komoru studentskou. Senát je volen Akademickou obcí fakulty tak, aby komora akademických pracovníků byla sedmičlenná a komora studentská byla čtyřčlenná. Členy akademického senátu fakulty volí ze svých řad členové akademické obce fakulty. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním, funkční období jednotlivých členů akademického senátu FVP je čtyřleté.

Zasedání akademického senátu FVP jsou veřejně přístupná. Děkan nebo v jeho zastoupení proděkan, rektor nebo v jeho zastoupení prorektor a předseda akademického senátu SU mají právo vystoupit na zasedání, kdykoliv o to požádají. Na žádost děkana FVP nebo rektora SU, je předseda akademického senátu fakulty povinen bezodkladně svolat mimořádné zasedání akademického senátu fakulty

Prof. PhDr. Rudolf Žáček, Dr., děkan FVP

V souladu s ustanovením § 28 zákona o vysokých školách děkan stojí v čele fakulty je děkan, jeho funkční období je čtyřleté (funkci může vykonávat nejvýše dvě po sobě bezprostředně jdoucí funkční období). **Děkan fakulty, jedná a rozhoduje ve věcech fakulty.**

Děkana FVP jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor SU (Rektor SU, může odvolat děkana FVP z vlastního podnětu, a to pouze po předchozím vyjádření akademického senátu FVP fakulty a se souhlasem akademického senátu SU v případě, kdy děkan závažným způsobem neplní své povinnosti nebo závažným způsobem poškozuje zájem vysoké školy nebo fakulty). Děkana zastupují v jím určeném rozsahu proděkani. FVP má 4 proděkany, které jmenoval prof. PhDr. Rudolf Žáček, Dr. (proděkany může děkan odvolat)

Vědecká rada FVP

Předsedou vědecké rady FVP je děkan, ten jmenuje a odvolává ostatní členy vědecké rady fakulty. Délku funkčního období ostatních členů stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy nebo fakulty. Členové vědecké rady fakulty jsou významní představitelé oborů, v

nichž naše FVP uskutečňuje vzdělávací a tvůrčí činnost. Nejméně jedna třetina členů jsou jiné osoby než členové akademické obce SU. V souladu s ustanovením § 30 zákona o vysokých školách Vědecká rada fakulty FVP mj. skutečností projednává **návrh strategického záměru vzdělávací a tvůrčí činnosti** FVP, který sleduje strategický záměr SU. Mezi její schvalovací procesy patří **schvalovat návrhy studijních programů FVP** a tyto pak postupuje je prostřednictvím rektora ke schválení vědecké radě veřejné vysoké školy.

Disciplinární komise FVP

Členy disciplinární komise FVP, jejichž **funkční období je dvouleté**, jmenuje a odvolává děkan FVP z řad členů akademické obce fakulty. Polovinu členů disciplinární komise FVP tvoří studenti. Disciplinární komise fakulty si ze svých členů volí a odvolává svého předsedu. Hlavní činností komise je projednávat disciplinární přestupky studentů zapsaných na FVP a předkládat návrh na rozhodnutí děkanovi.

Tajemník FVP

Tajemník FVP, řídí hospodaření a vnitřní správu FVP v rozsahu stanoveném opatřením děkana FVP. Tajemníka jmenuje a odvolává děkan FVP.

Vnitřní předpisy FVP

Vnitřní předpisy FVP upravují záležitosti fakulty, spadající do její samosprávné působnosti a její vztah k SU. Vnitřními předpisy fakulty jsou:

- **statut FVP,**
- **volební řád akademického senátu FVP,**
- **jednací řád akademického senátu FVP,**
- **jednací řád vědecké rady FVP,**
- **disciplinární řád fakulty pro studenty,**
- **rozhodnutí děkana,**
- **směrnice děkana,**
- **metodické pokyny.**

FVP má vnitřní předpisy zveřejněné ve veřejné části internetových stránek FVP včetně údajů o době jejich platnosti a účinnosti.

Fakulta veřejných politik má tři ústavy

- Ústav nelékařských zdravotnických studií
- Ústav pedagogických a psychologických věd
- Ústav veřejné správy a sociální politiky
- Ústav speciální pedagogiky

Jednotlivé ústavy nabízejí studentům studium v bakalářských, magisterských a CŽV oborech v prezenční i kombinované formě studia.

Na FVP působí dále vědecko-výzkumná centra:

- Výzkumné centrum pro sociální začleňování
- Výzkumné centrum pro kulturní a novodobé dějiny
- Centrum empirických výzkumů

3.2 Ústav veřejné správy a sociální politiky

Ústav veřejné správy a sociální politiky (dále jen ÚVSSP) původně Ústav veřejné správy a regionální politiky Fakulty veřejných politik Slezské univerzity v Opavě byl založen 17. února 2003. Jeho základ tvořilo oddělení veřejné správy a regionální politiky tehdejšího Ústavu společenských věd FPF SU, které po jeho rozdělení získalo statut samostatného pracoviště FVP.

V současné době jsou na Ústavu veřejné správy a regionální politiky realizovány níže uvedené obory:

- Veřejná správa a sociální politika VSSP (B6731) - Bc. Prezenční a kombinované studium (akreditace do roku 2020)
- Veřejná správa a sociální politika VSSP (N6731) - Mgr. prezenční a kombinované studium

Aktuálně se ÚVSSP zaměřuje na výuku předmětů z oblasti veřejné správy a ekonomických disciplín a předměty zaměřené na sociální politiku a sociální práci.

Skladba předmětové nabídky v prezenční i kombinované formě studia je orientována na znalosti a dovednosti potřebné pro řízení lidských zdrojů a pro řízení organizací a služeb jak na střední úrovni, tak na makroúrovni ve veřejné správě, tj. státní správě a samosprávě a jimi zřizovaných příspěvkových organizacích. Dále také v organizacích realizujících sociální politiku a vykonávajících sociální práci, včetně formování základních dovedností týmové práce specialistů, kteří poskytují jedincům, rodinám, skupinám či komunitám pomoc k usnadnění nebo řešení jejich sociální situace, či se uplatňují v preventivních aktivitách.

V rámci **celoživotního vzdělávání** nabízí ÚVSSP:

- dvouletý kurz Veřejná správa a sociální politika, bakalářské formy studia, který lze navštěvovat v Opavě a také v pobočkách Slezské univerzity v Táboře a v Trutnově.
- jednoletý kurz navazujícího magisterského studia

Vědeckovýzkumné a odborné aktivity ústavu jsou dlouhodobě zaměřeny jednak na oblast veřejnosprávní a taktéž na oblast sociální politiky, tedy na témata, která odpovídají odbornému profilu studia i samotných pedagogů.

Bližší informace o charakteristice studijních oborů naleznete na webových stránkách ústavu nebo na uvedeném odkazu: <https://www.slu.cz/fvp/cz/uvsrpstudiumobory>

Organizační struktura Ústavu veřejné správy a sociální politiky (ÚVSSP)

Garant studijního programu: doc. Ing. Ladislav Průša, CSc.

Vedoucí ústavu: doc. Ing. Ladislav Průša, CSc.

Zástupce vedoucího ústavu: Mgr. Lubomír Hlavienka, Ph.D.

Tajemnice ústavu: Ing. Lucie Kamrádová, Ph.D.

Sekretariát: Mgr. Jana Špaková +420 553 684 130 jana.spakova@fvp.slu.cz

Členové ústavu:

Mgr. Petr Fabián, Ph.D.	+420 553 684 133	petr.fabian@fvp.slu.cz
Mgr. Lubomír Hlavienka, Ph.D.	+420 553 684 187	lubomir.hlavienka@fvp.slu.cz
doc. PhDr. Dušan Janák, Ph.D.	+420 553 684 188	janak@fvp.slu.cz
Ing. Lucie Kamrádová, Ph.D.	+420 553 684 135	lucie.kamradova@fvp.slu.cz
prof. JUDr. Igor Paluš, CSc.	+420 553 684 187	igor.palus@fvp.slu.cz
PaedDr. Miroslav Pilát, Ph.D.	+420 553 684 134	miroslav.pilat@fvp.slu.cz
doc. Ing. Ladislav Průša, CSc.	+420 553 684 131	ladislav.prusa@fvp.slu.cz
JUDr. Marie Sciskalová, Ph.D.	+420 553 684 134	marie.sciskalova@fvp.slu.cz
doc. PhDr. Anna Václavíková, CSc.	+420 553 684 132	anna.vaclavikova@fvp.slu.cz
JUDr. Michal Vítek, Ph.D.	+420 553 684 131	michal.vitek@fvp.slu.cz
Mgr. Lukáš Vomlela, Ph.D.	+420 553 684 184	lukas.vomlela@fvp.slu.cz
PhDr. Matúš Vyrostko, PhD.	+420 553 684 187	matus.vyrostko@fvp.slu.cz
prof. PhDr. Hana Vykopalová, CSc.	+420 553 684 139	hana.vykopalova@fvp.slu.cz
Mgr. Ondřej Pavelek, Ph.D.		ondrej.pavelek@fvp.slu.cz

3.3 Ústav nelékařských zdravotnických studií

Ústav ošetrovatelství charakterizuje své poslání na stránkách ústavu následovně. Práce všeobecné sestry se dnes stává prestižním povoláním vyžadujícím řadu odborných znalostí a schopností. Od tohoto zaměření se očekává, profesionalita, lidskost, trpělivost a vysoký stupeň empatie. Právě tyto vlastnosti jsou pro výkon profese nepostradatelné. Každý člověk bez rozdílu věku očekává při kontaktu se zdravotníkem úsměv, pochopení, a pře-

devším lidskou tvář, toho, kdo mu je schopen v danou chvíli pomoci. Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik v Opavě, je moderní, dynamickou a rozvíjející se univerzitou. Nabízí studium v oboru Všeobecná sestra, který je tříletý v prezenční a kombinované formě studia. Studium je ukončeno státní závěrečnou zkouškou, a to z obhajoby bakalářské práce, ústní zkoušky z ošetřovatelství, humanitních věd a klinického ošetřovatelství. Absolvent získá titul bakalář.

Organizační struktura Ústavu nelékařských zdravotnických studií

Vedoucí ústavu: doc. PhDr. Yveta Vrublová, Ph.D.

Tajemnice ústavu a zástupce vedoucí: Mgr. Gabriela Světnická

Sekretariát: Mgr. Veronika Slováček Hagenová

3.4 Ústav pedagogických a psychologických věd

Ústav pedagogických a psychologických věd Fakulty veřejných politik v Opavě Slezské univerzity v Opavě (ÚPPV FVP SU v Opavě) vznikl rozdělením Ústavu společenských věd dne 17. 2. 2003 na dva samostatné ústavy v gesci Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Od této doby, až do vzniku nové fakulty, zastával místo vedoucího ústavu doc. PhDr. Bohumil Koukola, CSc. Od 1. 9. 2008 do 31. 10. 2016 byl vedoucím ústavu doc. PhDr. et PaedDr. Kamil Janiš, CSc. Od 1. 11. 2016 převzala funkci vedoucí ústavu doc. PhDr. Jitka Skopalová, Ph.D. Od akademického roku 2004/2005 došlo k zahájení studia bakalářského studijního oboru Sociální patologie a prevence (Studijní program Specializace v pedagogice) v prezenční formě studia, v akademickém roce 2006/2007 pak také v kombinované formě. V akademickém roce 2016/2017 byla zahájena výuka studijního oboru Edukační péče o seniory, který reaguje na demografické prognózy, aktuální potřeby a trendy vzdělávání dospělých a seniorů v České republice.

Organizační struktura Ústavu pedagogických a psychologických věd (ÚPPV)

Vedoucí ústavu: doc. PaedDr. Vlasta Cabanová, Ph.D.

Zástupkyně vedoucí ústavu: PhDr. Vladimíra Kocourková, Ph.D.

Tajemnice ústavu: PhDr. Edita Ondřejová, Ph.D.

Sekretariát: Bc. Eva Sladká

3.5 Ústav speciální pedagogiky

Tento ústav vznikl v roce 2021 a nabízí bakalářský studijní program Speciální pedagogika.

3.6 Závěr

Kapitola zachycuje pojednání o FVP z hlediska svého poslání, orgánů, akreditovaným studijních programů, a též informace o jednotlivých ústavech a pracovištím FVP.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Uveďte studijní obor, který studujete?

Kdo je garantem studijního programu, který studujete?

Jakou roli sehrává tajemnice ÚVSRP?

SHRNUTÍ KAPITOLY

Tato kapitola, navázala na dvě předchozí, studenti prostudování kapitoly získali podrobnější informace o vedení fakulty, jejich orgánech, vnitřních předpisech. Podrobněji byl představen Ústav veřejné správy a regionální politiky.

Doporučení pro studenty:

- V případě, že máte jakýkoliv problém, kontaktujte nejprve vyučujícího, kterého se problém týká – nepřítomnost na seminářích, popř. přednáškách, nejasnosti v zadání seminární práce apod.
- V případě, že se Vám vyučující nehlásí (oslovili jste ho minimálně dvakrát e-mailem a navštívili ho v jeho konzultačních hodinách kde se Vám nevěnoval nebo nebyl přítomen), kontaktujte s dotazem ohledně daného problému vedoucí ústavu.
- KAŽDÝ PROBLÉM SE SNAŽTE ŘEŠIT S PŘEDSTIHEM A VČAS, ABY PRO VÁS ČLENOVÉ ÚSTAVU MOHLI UDĚLAT MAXIMUM.

KORESPONDENČNÍ ÚKOL

Popište na dvě normostrany (velikost písma 12, řádkování 1,5) funkce Akademického senátu Slezské univerzity v Opavě a Akademického senátu Fakulty veřejných politik v Opavě. Dále zhodnoťte, jaké přínosy tyto instituce pro studenty mají a následně navrhněte, čím by se měl fakultní senát více zabývat. Korespondenční úkol vložte do IS SU dokonce zápočtového týdne.

4 STUDIUM NA SLEZSKÉ UNIVERZITĚ

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Tato kapitola seznámí studenty se základním chováním na akademické půdě.

CÍLE KAPITOLY

Cílem kapitoly je přiblížit studentský život v rámci akademických norem a pravidel.

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Akademický titul, věda, komunikace.

4.1 Úvod

Akademický titul je vyjádření stupně spjatého s určitým vzděláním, značí udělenou formální kvalifikaci určité úrovně, a to řádně zakončeného studijního programu v rámci terciárního vzdělávání zpravidla na univerzitě či jiné vysoké škole. Tyto instituce většinou udílejí akademické tituly spjaté s určitými stupni studia, studijními programy, typicky se jedná o bakalářské studijní programy (Bachelor's degree), magisterské studijní programy (Master's degree) a doktorské studijní programy (Doctor's degree, Doctoral degree, Doctorate), v některých případech často též vedle určitých profesních titulů či případně i jiných akademických certifikátů.

4.2 Přehled akademických titulů

Ve světě nejběžnější pregraduální vysokoškolskou kvalifikací je bakalářský stupeň (bakalářský program), resp. bakalářské tituly, ačkoli v některých zemích to mohou být i kvalifikace nižší (titled degrees – např. associate degrees v USA či foundation degrees v UK), zatímco v jiných zemích mohou být obvyklejší vyšší kvalifikace.

V Česku je udělují české vysoké školy v současnosti na základě vysokoškolského zákona. V rámci procesu tzv. nostrifikace lze případně též uznat studium (kvalifikaci) na za-

hraniční vysoké škole ve světě, příp. na pobočce zahraniční vysoké školy v Česku. Titul a jeho zkratku zákon kodifikuje, latinský význam nikoliv.

V současnosti udělované akademické tituly – bakalářské

TITUL	ZKRATKA TITULU	LATINSKÝ VÝZNAM ZKRATKY	OBLAST
Bakalář umění	BcA.	baccalaureus ar- tis	umění
Bakalář	Bc.	baccalaureus	různé oblasti

V současnosti udělované akademické tituly – magisterské

TITUL	ZKRATKA TITULU	LATINSKÝ VÝ- ZNAM ZKRATKY	OBLAST
Inženýr	Ing.	ingeniator	technické vědy a technologie, ekono- mie, zemědělství, lesnictví a vojenství
Inženýr architekt	Ing. arch.	ingerum architectus	architektura
Doktor medicíny	MUDr.	medicinae universae doctor	všeobecné lékařství
Doktor zubního lé- kařství	MDDr.	medicinae dentium doctor	zubní lékařství
Doktor veterinární medicíny	MVDr.	medicinae veterina- rinae doctor	veterinární lékař- ství a veterinární hygiena
Magistr umění	MgA.	magister artis	umění
Magistr	Mgr.	magister	v ostatních ob- lastech

Dle zákona absolventi magisterských studijních programů, kteří získali akademický titul „magistr“ (Mgr.), mohou vykonat v téže oblasti studia státní rigorózní zkoušku, jejíž součástí je obhajoba rigorózní práce. Za úkony spojené s přijetím přihlášky k této zkoušce a s

konáním této zkoušky může vysoká škola stanovit poplatek, jehož výše je zákonem omezena. Tito absolventi mají právo za úplatu používat zařízení a informační technologie potřebné pro přípravu k této zkoušce v souladu s pravidly určenými vysokou školou. Po jejím vykonání se udělují uvedené akademické tituly:

TITUL	ZKRATKA TITULU	LATINSKÝ ZNAM ZKRATKY	VÝ- OBLAST
Doktor práv	JUDr.	juris utriusque doctor	právo
Doktor filozofie	PhDr.	philosophiae doctor	humanitní, pedagogické a společenské vědy
Doktor přírodních věd	RNDr.	rerum naturalium doctor	přírodní vědy
Doktor farmacie	PharmDr.	pharmaciae doctor	farmacie
Licenciát teologie	ThLic.	theologiae licentiatius	teologie
Doktor teologie	ThDr.	theologiae doctor	teologie

Historicky se lze případně v současnosti setkat i s dalšími v minulosti udělovanými akademickými tituly, které byly uděleny, v současnosti ale již udělovány nejsou. Dosažená kvalifikace uvedených je dnes řazena na úroveň v současnosti udělovaných akademických titulů magisterských.

TITUL	ZKRATKA TITULU	LATINSKÝ VÝZNAM ZKRATKY
akademický architekt	akad. arch.	
akademický malíř	ak.mal.	
akademický sochař	ak. soch.	
Doktor zubního lékařství/Doktor zubní medicíny	MSDr.	medicinae stomatologicae doctor
Doktor pedagogiky	PaedDr.	paedagogiae doctor
Magistr farmacie	PhMr.	pharmaciae magister
Doktor obchodních věd	RCDr.	rerum commercialium doctor
Doktor sociálně-politických věd	RSDr.	rerum socialium doctor
Doktor technických věd	RTDr.	rerum technicarum doctor
Magistr teologie	ThMgr.	theologiae magister

Zkratka akademického titulu se případně uvádí před jménem. Speciální situace je u těchto titulů: akademický architekt, akademický malíř či akademický sochař, které neměly v zákoně kodifikovanou svou zkratku. Z praktických důvodů se proto používaly a stále používají neoficiální zkratky akad. arch., ak. mal., ak. soch. (psané s malým počátečním písmenem). Zvláštním případem pak bylo bývalé označení řádného člena Československé

akademie věd – akademik, to se uvádělo před jménem jakožto náhrada za všechny tituly (zrušeno po roce 1989, resp. šlo o období 1953-1992).

Akademicko-vědecké tituly (či akademicko-umělecké tituly nebo jen akademické tituly) získávají absolventi doktorských studijních programů (Doctor's degree, doktorský stupeň, doktorská kvalifikace, 8 v ISCED), kteří studium řádně zakončili státní doktorskou zkoušku, respektive obhájili disertační práci. Jedná se o nejvyšší možnou kvalifikaci, kterou lze studiem dosáhnout (tzv. velký doktorát). Dříve, do roku 1998, se tento program nazýval jako „postgraduální studium,“ v předchozím období bylo též označováno jako vědecká aspirantura, případně též jako vědecká výchova. V současnosti je možno se historicky setkat s uvedenými tituly, z nichž některé již byly nahrazeny titulem jiným (např. Dr. – Ph.D., Th.D. – Ph.D. apod.) a jiné se přestaly udělovat zcela (CSc., DrSc. apod.). Uváděn je kodifikovaný přehled v současnosti i v minulosti udělovaných titulů včetně jejich zkratk, jakož i latinský význam, byť se mohly v historii různě vyvíjet.

Titul ve zkratce Ph.D. se uděluje absolventům od roku 1998 ve všech oblastech, včetně oblast umění a (od roku 2016) i teologie. Absolventi doktorských studijních programů, resp. absolventi s ekvivalentní kvalifikací, mohou na Akademii věd České republiky (AV ČR) případně též podstoupit řízení k udělení vědeckého titulu, jehož součástí je i obhajoba disertace. Po úspěšném absolvování se uděluje uvedený „neoficiální“ vědecký titul (tzv. vyšší doktorát).

Titul ve zkratce DSc. je vědecký titul neznámý českému právnímu řádu, zavedla jej od 18. prosince 2002 AV ČR jako určitou náhradu za DrSc

TITUL	ZKRATKA TITULU	LATINSKÝ VÝ- ZNAM ZKRATKY	OBLAST
Doktor	Ph.D.	doctor	všechny oblasti (včetně oblast umění či teologie)
Doktor věd	DSc.	doctor scientiarum	různé oblasti

Historicky se lze případně v současnosti setkat i s dalšími v minulosti udělovanými akademicko-vědeckými tituly, resp. vědeckými hodnostmi, které již udělovány nejsou. Dosažená kvalifikace uvedených je dnes řazena na úroveň v současnosti udělovaných akademických titulů doktorských.

V minulosti udělované akademické tituly – doktorské

TITUL	ZKRATKA TITULU	LATINSKÝ VÝ- ZNAM ZKRATKY	OBLAST
--------------	---------------------------	--	---------------

Kandidát věd	CSc.	candidatus scientiarum	různé oblasti
Doktor	Dr.	doctor	různé oblasti
Doktor věd	DrSc.	doctor scientiarum	různé oblasti
Doktor teologie	Th.D.	theologiae doctor	teologie

Vědecko-pedagogické tituly

Vědecko-pedagogické tituly (či umělecko-pedagogické tituly nebo hodnosti) jsou získávány na základně příslušných řízení: docentura na základě habilitačního řízení, profesura na základě řízení ke jmenování profesorem. Pouze hodnosti docent a profesor jsou dosaženy vědecko-pedagogickou (nebo umělecko-pedagogickou) činností, např. publikační činností, pedagogickou činností, vědeckou činností, příp. uměleckou činností atp., tedy nikoliv dalším formálním studiem. Pouze hodnosti „docent“ a „profesor“ jsou však též i těmito tituly – dnes přesněji označením, jedná se tedy o doživotní označení uvedené kvalifikace.

Nejvyšším možným akademickým titulem (dosaženým vzděláním) je v rámci Boloňského procesu, tedy i dle českého vysokoškolského zákona, titul získaný v doktorském studijním programu, tedy doktor – Ph.D.

OZNAČENÍ	ZKRATKA OZNAČENÍ	POZNÁMKA
Docent	doc.	obecným předpokladem je habilitační řízení
Profesor	prof.	obecným předpokladem je řízení ke jmenování profesorem

4.3 Oslovení na akademické půdě

Absolventi bakalářského studia získávají tituly Bc. (bakalář), případně Bc. A (bakalář umění). Tímto titulem obvykle lidi neoslovujeme.

Absolventi magisterských studijních programů získávají v ekonomických, technických, zemědělských, lesnických a vojenských oborech tituly Ing. (inženýr), případně Ing. arch. (inženýr architekt). Oslovujeme je pane inženýre. V oblasti medicíny získávají absolventi tituly MUDr. (doktor medicíny), MDDr. (zubní lékař), nebo MVDr. (doktor veterinární medicíny). Oslovujeme je pane doktore. Absolventi magisterských studijních programů v ostatních oblastech získávají titul Mgr. (magistr), případně MgA. (magistr umění). Oslovujeme je pane magistře.

Absolventi magisterských studijních programů mohou v oblasti svého studia udělat rigorózní zkoušku, a pokud ji úspěšně složí, získávají za studium v oblasti humanitních, pedagogických a společenských věd titul PhDr. (doktor filozofie), za studium v oblasti

práv titul JUDr. (doktor práv), v oblasti přírodních věd titul RNDr. (doktor přírodních věd), ve farmacii titul PharmDr. (doktor farmacie) a v teologii titul ThDr. (doktor teologie). Oslovujeme je pane doktore.

Absolventi doktorských studijních programů (takzvaného postgraduálního studia) získávají tituly dvojího druhu, píšou se za jménem. Absolventi mohou nabýt buď titulu Ph.D. (doktor), který vyslovujeme [pí ejč dý], nebo Th.D. (doktor teologie), který vyslovujeme [tý ejč dý]. Oslovujeme je pane doktore. Setkat se můžete i s tituly udělovanými v minulosti, např. CSc. (kandidát věd).

Nejvyššími možnými tituly jsou tituly doc. (docent) a prof. (profesor). Získávají je akademičtí pracovníci, kteří působí na vysokých školách. Oslovujeme je pane docente nebo pane profesore.

Obecně platí, že všechny pedagogy oslovujeme jejich nejvyšší dosaženou hodností. To znamená, že pokud má pedagog titul docent i titul profesor, oslovujeme jej pane profesore. Pozor, všechny tituly i hodnosti se u žen skloňují (oslovujeme paní docentko, paní inženýrko, paní magistro...). Oslovení "paní" se přidává bez ohledu na to, jestli je naše pedagožka vdaná. Oslovovat šedesátiletou vyučující slečno docentko by bylo skutečné faux-pas!

I když se vám zdá tato hierarchie pro mnohé zbytečná, nezapomeňte, že to není pouze výraz úcty k dané osobě, ale také k instituci, kterou navštěvujete. Dávejte si proto pozor na to, kdo má jaký titul. Najdete to na internetových stránkách školy i na dveřích pedagoga. Zejména při e-mailování s vyučujícími působí trapně, pokud napíšete špatné oslovení.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Jaké akademické tituly se objevují na FVP?

V jaké formě studia je možné získat titul Ph.D.?

SHRNUTÍ KAPITOLY

Tato kapitola představila studentům základní požadavky pro pohyb v akademickém prostředí. Studenti se zde seznámili s akademickými tituly a možnostmi komunikace s pedagogicko-vědeckými pracovníky a pracovníky univerzity.

5 BIBLIOGRAFICKÉ CITACE

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Tato kapitola seznámí studenty se základním etickým využíváním informačních zdrojů a zásadám pro citování.

CÍLE KAPITOLY

Cílem kapitoly je přiblížit citační pravidla a normy v rámci akademické půdy a Slezské univerzity v Opavě.

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Citace, norma, pokyn, parafrázování.

5.1 Úvod

Bibliografické citace jsou součástí každé odborné literatury. Smyslem citací je podat dostatek údajů, aby bylo možné kdykoli vyhledat původní materiály, z nichž autor práce čerpal. Dnes je téměř nemožné zahájit jakoukoliv odbornou práci bez prostudování základních pramenů a již provedených výzkumů v dané oblasti. Citace tak informují o tom, z jakých předpokladů autor vychází a na jakých základech pracuje. Autor tak uvádí svoji práci do souvislostí s již dosaženým poznáním, rovněž tak dokládá fakta, o která se při práci opíral. Bibliografické citace také poskytují čtenáři možnost, jak rychle a efektivně získat další informace k dané problematice. Obecně pro citování literatury, včetně elektronických zdrojů, webových stránek, CD a dalších dokumentů je v ČR závazná norma Bibliografické citace dokumentů podle ISO 690.

V rámci Fakulty veřejných politik se studenti řídí také směrnicí děkana č. 4/2018 k zadávání, vypracování a odevzdávání bakalářských a diplomových prací na Fakultě veřejných politik v Opavě.

Necitovaný materiál je považován za plagiát a může vést k ukončení studia na vysoké škole!

5.2 Zásady citování a citační norma ČSN ISO 690:2011 – Bibliografické citace

Na webových stránkách příslušné citační normy se například kromě správného citování dozvíte, jak správně citovat, kde se při citacích chybuje apod. Tak například se na stránkách uvádí, že „*Základním pravidlem je citovat literaturu tak, aby bylo čtenáři jasné, jakou myšlenku a odkud jsme převzali. K tomu slouží odkazy v textu a bibliografické citace. Důležité je rozlišit, zda jde o citát nebo parafrázi.*“

Co citovat? Pokud převezmeme něčí text, obrázek, tabulku, graf, data apod. – musíme citovat autora. Když ke své tabulce či grafu použijeme data jiného autora nebo subjektu, musíme uvést jejich zdroj. Převezmeme-li cizí myšlenku, nápad, názor, výsledky práce – musíme citovat autora. Pokud použijeme část ze své vlastní publikované práce – citujeme i sebe.

Co citovat nemusíme? Citovat nemusíme, pokud se jedná o všeobecně známé informace. Za všeobecně známé informace jsou považovány základy oboru a vše, co patří k všeobecnému vzdělání. Citovat nemusíme ani známá fakta. Např. když píšete... **po podepsání Maastrichtské smlouvy v únoru 1992**...není potřeba citovat zdroj, protože datum podepsání smlouvy je známý fakt, ale pokud ze zdroje převezmu doslovně celou část textu, týkající se Maastrichtské smlouvy, citovat musím: „**Mezivládní konference o hospodářské a měnové unii svolaná na prosinec 1990 byla doplněna konferencí o politické unii, se snahou zahrnout většinu již diskutovaných oblastí prohloubené spolupráce do nového a pevnějšího rámce Smlouvy o Evropské unii (SEU). Ta byla podepsána dvanácti členy ES v únoru 1992 v nizozemském Maastrichtu.**“

PLECHANOVÁ, Běla. 90. léta. In: Euroskop.cz [online]. Vláda České republiky, © 12/2005 [cit. 12. 10. 2012]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/8889/sekce/90-leta/>

Uvedená stránka také upozorňuje na chyby v citacích. Mezi nejčastější patří například nesoulad odkazů a seznamu citací, opomenutí mezery za interpunkčním znaménkem či použití spojovníku místo pomlčky v rozsahu, neuvádění přesného data u zdrojů toto vyžadujících: onlinové zdroje, patenty, rozhlasová či televizní vysílání (zde se uvádí i čas) apod.

Blíže naleznete např. na <https://sites.google.com/site/novaiso690/home>

5.3 Směrnice děkana č. 4/2018 k zadávání, vypracování a odevzdávání bakalářských a diplomových prací na fakultě veřejných politik v Opavě

V následující podkapitole jsou uvedeny pouze pro příklad pouze vybrané pasáže, celou směrnici naleznete na webových stránkách FVP nebo na tomto odkaze <https://www.slu.cz/file/cul/dacee678-4136-4d3a-8b4f-c77aade039>

ZÁSADY PŘEBÍRÁNÍ VÝŇATKŮ A ÚDAJŮ Z JINÝCH ZDROJŮ

Student nesmí opisovat, přebírat nebo publikovat cizí myšlenky či výsledky jiných autorů bez uvedení jejich původního zdroje. Text převzatý musí být jednoznačně vymezen a příslušně citován. Z textu práce musí být zřejmé, co jsou přímé citace, co parafráze a co vlastní myšlenky autora práce. V opačném případě se jedná o plagiátorství a porušení platné legislativy České republiky.

Pro potřeby tvorby práce je možno přebírat, parafrázovat či interpretovat rovněž dílčí údaje a závěry z cizích zdrojů, ale pouze jako součást vlastního autorského textu a s uvedením odkazu na zdroj převzaté informace, parafrázovanou myšlenku apod. včetně jejich přesného určení v rámci zdrojového (citovaného) dokumentu. Je třeba rozlišovat přímou citaci od tzv. parafrázování (nepřímé citace).

Citace je doslovné přenesení vybrané části textu, nejčastěji se používá kvůli přesnému definování určitého jevu odbornou autoritou (opsání části nebo celé věty) z původního dokumentu. Citace musí být užívány účelně a pouze v případech, kdy zvyšují kvalitu sdělení. Bakalářská a diplomová práce NESMÍ být napsána prostým poskládáním citací z odborné literatury, tedy kompilátem odborné literatury. Délka citace by neměla přesahovat dvě věty. Delší jen ve výjimečných a z textu zcela patrných důvodů.

Citace musí být jasně identifikovatelná, přesná, zřetelně oddělená od výkladového textu (uvozovkami a kurzívou), žádná část nesmí být svévolně vynechána ani doplněna. Je-li třeba citát zkrátit, uvede se na místě krácení znaménko [...].

Odkaz na zdroj, ze kterého byl citát převzat, musí být uváděn v celé práci jednotně způsobem schváleným garantem SP a obvyklým v daném vědním oboru.

Parafráze neboli nepřímá citace je interpretace cizí myšlenky, teorie, odborného textu vlastními slovy („převyprávění“) s tím, že nedochází ke změně jeho významu. Tento způsob (včetně vhodného uvádění vlastních závěrů) by měl být v kvalifikační práci nejpoužívanější.

Parafrázovaný text musí mít důsledně označen konec a mít řádně uvedený identifikovatelný zdroj.

Parafráze se nedává do uvozovek, měla by být kratší než původní text, ale může být většího rozsahu než citace.

PŘÍKLADY ZPŮSOBŮ CITOVÁNÍ

1. ODKAZOVÁNÍ POMOCÍ tzv. HARVARDSKÉHO STYLU

1.1. PRIMÁRNÍ CITACE

a) Autorovo jméno je zmíněno přímo v textu

PŘÍKLAD

Podle Vágnerové (2007) patří mezi základní charakteristiku stáří zhoršení zdravotního stavu.

Uvozovacími výrazy jsou např. „podle”, „analyzoval”, „empiricky prokázal”, „formuloval”, „jak uvádí”, „konstatuje”, „navrhl”, „označuje”, „popisuje”, „předkládá”, „rozlišuje”, „zabývá se”, „upozorňuje”, „z toho vyvozuje”, „zdůrazňuje”, „zmiňuje” apod.).

V textu se za příjmení (křestní jméno ani tituly se neuvádějí) do kulaté závorky uvede rok vydání zdrojového dokumentu, pokud se jedná o přímou citaci, pak i číslo strany.

b) autorovo jméno není přímo v textu uvedeno

PŘÍKLAD

Typickým projevem stáří je zhoršení zdravotního stavu (Vágnerová, 2007).

Odkaz na zdrojový dokument se uvádí na konec parafrázovaného textu do kulaté závorky (autor, rok vydání), v případě přímé citace je v kulaté závorce uvedeno i číslo strany (autor, rok vydání, s. XX).

více autorů v případech ad a) i b)

Pokud jsou dva autoři, uvádějí se oba se spojovníkem „a”, např. (Matějček a Langmeier, 1997) nebo Matějček a Langmeier (1997) uvádějí, že...

Pokud se jedná o zdroj s více než dvěma autory, uvádí se první autor a následuje zkrácený výraz „et al.” nebo „a kol.” (nutné si vybrat jeden způsob a ten v celé práci dodržovat), např. Skopalová. a kol. (2012)

autorem je korporace (zpravidla organizace, územní samosprávný celek, obec)

PŘÍKLAD (World Health Organization, 2015)

odkazování na více prací

Pokud se obdobné informace se objevují v dílech různých autorů, kteří se doplňují, v rámci jednoho odstavce je možno uzavřít odkazy na zdroje např. takto: Někteří autoři (Novák, 2008; Kolářová, 2009; Black, 2011) dokazují...

1.2. PŘEVZATÁ SEKUNDÁRNÍ CITACE

Pokud není možno citovat z původního zdroje a autor se odkazuje na jiného autora, ze kterého cituje, potom lze zaznamenat třemi způsoby:

Přímá, doslovná citace ze sekundárního zdroje, který cituje primární zdroj, se zapisuje jako Autor původní (rok vydání, číslo strany), cit. autor citující, rok vydání, strana
PŘÍKLAD:

„opisujeme“ např. z díla Vágnerové (z roku 2011 ze s. 23), která zde doslovně citovala Matějčka (z roku 1997, s. 234), pak se uvádí: jak poznamenává Matějček (1997, s. 234, cit. Vágnerová, 2011, s. 23), „jsou děti z nepodnětného prostředí vystaveny subdeprivaci...“ Podle Younghusbandové (1992, s. 53, in Hartl, 2012, s. 27) je komunitní práce jednou ze tří metod sociální práce, která se zaměřuje zejména na pomoc lidem v rámci místní komunity, snaží se určit jejich sociální potřeby, zvážit nejúčinnější způsoby jejich naplnění a začít na nich pracovat do té míry, jak to umožňují zdroje, které jsou k dispozici“.

Přímá (doslovná) citace nepřímé citace ze sekundárního zdroje, při níž opisujeme z díla Vágnerové, která parafrázovala Matějčka, bude s uvozovkami uvedeno např. *část autorů se spolu s Matějčkem (1997) domnívá, že děti z málo podnětného prostředí většinou nesou znaky tzv. subdeprivace*” (in Vágnerová, 2011, s. 23)

Nepřímá citace ze sekundárního zdroje, v níž parafrázujeme z Vágnerové (2011), která parafrázovala Matějčka (1997), bude bez uvozovek uvedeno ...*děti z nepodnětného prostředí dle Matějčka (1997, in Vágnerová, 2011) jsou vystaveny subdeprivaci...*

DALŠÍ PŘÍKLAD: Pro komunitní práci je charakteristické, že spojuje lidi v komunitě v úsilí o zjištění jejich potřeb a v realizaci nějaké akce či akcí, které by měly vést k jejich naplnění. Tím komunitní práce přispívá ke kvalitě života lidí a umocňuje jejich vliv na procesy, které je ovlivňují (Mayo, 2005, in Zatloukal, 2008).

2. PRŮBĚŽNÉ ODKAZOVÁNÍ V TEXTU

Za každým odkazovaným místem v textu se zapisuje číslice (v horním indexu nebo v kulaté závorce na řádce), která se vztahuje k číselně řazeným citacím uspořádaným podle pořadí jejich výskytu v textu. Odkazy jsou umístěny pod čarou, na konci kapitoly, nebo na konci textu stejně jako poznámky (tj. vysvětlující, doplňující informace), je však třeba dodržet průběžné číslování — tedy nečíslovat poznámky a odkazy zvlášť, ale společně v jedné číselné řadě.

Pokud je takto publikace (monografie, příspěvek ve sborníku, článek v odborném periodiku aj.) citována poprvé, je nutné uvést vždy plný záznam podle níže uvedených vzorů bez ISBN. Při dalším odkazování pod čarou na stejnou publikaci lze pak použít tzv. zkrácený záznam (např. VÁGNEROVÁ, M. *Vývojová psychologie...*, s. 45.). Pokud je na stejnou publikaci odkazováno na téže straně, uvádí se v poznámce pod čarou: Tamtéž, s. 45. Citace v poznámce pod čarou musí vždy uvádět konkrétní stranu.

Příklad:

Tak s platností od 1. ledna 1970 byly zvýšeny nízké důchody tvořící jediný zdroj příjmů pro jednotlivce ze 450 na 500 Kč a pro dvojici z 650 na 800 Kč a byl zaveden mateřský příspěvek ve výši 500 Kč zaměstnaným matkám pečujícím o dvě a více dětí, z nichž jedno bylo ve věku do jednoho roku. Tato a v dalších letech realizovaná opatření ve prospěch rodin a mladých manželství měla za cíl také zlepšit populační situaci.¹

3. ODKAZ POD TABULKOU NEBO OBRÁZKEM

Tvůrce a rok vydání citovaného informačního zdroje jsou uvedeni pod tabulkou nebo obrázkem ve formě příjmení (rok) a strana, odkud jsou tabulka, obrázek či data převzaty. V případě, že se odkazuje na internetový zdroj, uvádí se i datum stažení.

¹ KALINOVÁ, L. *K sociálním dějinám Československa v letech 1969—1989*. Praha: Grada, 1999, s. 23. ² tamtéž, s. 24

Příklad:

Tabulka č. 1: Věkové rozložení osob s tělesným postižením

Věková skupina	Muži	Zeny
14	13 143	6 934
15-29	17 481	12 018
30-44	19 198	19 246
45-59	46 284	43 231
60-74	78 142	79 481
75+	46 807	118 202
Celkem	221 055	279 112

Zdroj: *Výběrové šetření osob se zdravotním postižením* [online]. Praha: Český statistický úřad, 2014 [cit. 30. 11. 2016]. Dostupné z: https://www.czso.cz/documents/10180/20543019/k3_26000614

Tabulka č. 2 Příklad nevhodně vytvořené tabulky pro čtení nevidomých screenreaderem

	Iva	Eva	Jan
váha	55	70	
věk	30	25	48

Zdroj: Kimplová, T. a Kolaříková, M. (2014, s. 120)

PŘEKLADY PASÁŽÍ Z CIZÍHO JAZYKA

V každé kvalifikační práci je povinné užít alespoň jeden zahraniční zdroj ve světovém jazyce. Není započítáno, pokud má tento zdroj oficiální český překlad. V práci je užít vlastní překlad, který je vždy chápán jako parafráze s odpovídajícím odkazem. Lze v poznámce pod čarou uvést originální znění textu. Při citaci ruských zdrojů se doporučuje užití tzv. transliterace do latinky v souladu s platnou normou (ISO 9 transliterace slovanských jazyků).

VZOR PSANÍ BIBLIOGRAFICKÝCH CITACÍ

Knih a monografické publikace

Tvůrce. <i>Název publikace</i> . <i>Vedlejší názvy</i> . Vydání. <i>Další tvůrce</i> . Místo: nakladatel, rok. <i>Počet stran</i> . Edice, číslo edice. ISBN.

POZNÁMKY:

Modré údaje v citacích nejsou povinné.

Tvůrce: uvádí se příjmení a buď celé jméno v citačním záznamu nebo jeho zkratka, nutno poté jednotně užívat.

Pokud jsou dva tvůrci, doporučuje se mezi jejich příjmení vložit spojku „a” (KOLÁŘ, P. a JANÁK, D.).

Pokud jsou tři a více tvůrců publikace, zkracuje se záznam na jméno prvního tvůrce, za kterým je uvedeno „et al” nebo „a kol.” (zkratka by se měla uvádět v celé práci pouze jedna, kterou si autor zvolí)

Vydání: povinné je uvádět, pokud se jedná o jiné než 1. vydání.

PŘÍKLADY:

HORÁK, R. et al. *Průvodce krizovým plánováním pro veřejnou správu*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-827-7.

JANIŠ, K. a SKOPALOVÁ, J. *Volný čas seniorů*. Praha: Grada, 2016. ISBN 978-80-247-5535-9.

PILÁT, M. *Komunitní plánování sociálních služeb v současné teorii a praxi*. Praha: Portál, 2015. ISBN 978-80-262-0932-4.

ŠTREIT, J., PAVELČÍKOVÁ, N. a JANÁK, D. *Romské: děti, rodina, výchova, vzdělání Romane: čhave, famelija, edukacija, andre*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, ediční středisko v nakladatelství Eva Rozkotová, 2015. ISBN 978-80-87975-37-4.

Příspěvek v monografiích a kapitol v knize

Tvůrce. Název příspěvku. In: Tvůrce publikace. Název publikace. [Vedlejší názvy](#). Vy-dání. [Další tvůrce](#). Místo: nakladatel, rok, strany. ISBN.

PŘÍKLADY:

HUŠEK, P., STANOEV, M. a JANÁK, D. Prosazování regionálních zájmů na celostátní úrovni na případech Moravskoslezského kraje a Slezského vojvodství. In: VOLELA, L. a HUŠEK, P. *Regionální politické elity v Moravskoslezském kraji a Slezském vojvodství v letech 2000-2012*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik v Opavě, 2014, s. 68—87. ISBN 978-80-7510112-9.

JUŘÍČKOVÁ, V. Komparace typických profilů (Moravskoslezan a Čech) v kontextu srovnání světového výzkumu hodnot a výzkumu sociální reality v česko-polském příhraničí ve vybraných tématech. In: KOLIBOVÁ, H. et al. *Analýzy sociální reality v česko-polském příhraničí po vstupu do Evropské unie*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik v Opavě, Ústav veřejné správy a regionální politiky, 2011, s. 36-46. ISBN 978-80-7248-697-7.

Příspěvek ve sbornících

Tvůrce. Název příspěvku. In: [EDITOR \(ed.\)](#) Název sborníku. [Vedlejší názvy](#). Místo: nakladatel, rok, strany. ISBN (nebo ISSN).

Pokud má sborník editora, uvádí se jeho jméno před názvem sborníku a uvede se za ním zkratka

„ed.“, pokud je více autorů sborníku, uvádí se na shodném místě, jen se do závorky uvede „eds.“ PŘÍKLADY:

HLUBKOVÁ, Z. a SIKOROVÁ, L. Použití prvků herní terapie ke snížení bolesti u dětí. In: *Ružomerské zdravotnické dni 2013*. Ružomberok: Verbum, 2013, s. 244—251. ISBN 978-80-5610061-5.

QUISOVÁ, S. Bezdomovci a vzdělávání. In: JANIŠ, K. ml., a HERMANOVÁ, M. (Eds.) *Sborník prací ústavu pedagogických a psychologických věd. Řada pedagogicko-psychologická P3*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik, Ústav pedagogických a psychologických věd, 2009, s. 85-91. ISBN 978-80-7248-529-1. ISSN 1214-8083.

Články v časopisech

Tvůrce. Název článku. *Název časopisu*. [Vedlejší názvy](#). Místo: nakladatel, rok, číslování, strany. ISSN.

PŘÍKLADY:

QUISOVÁ, S. Jak motivovat bezdomovce závislého na alkoholu ke změně životního stylu? *Psychologie pro praxi*. 2015, roč. 16, č. 3-4, s. 123-135. ISSN 1803-8670.

JANÁK, D., BEZDĚK, J. a WALACH, V. Social exclusion under the auspices of the state? Case study of social exclusion, ethnicity and migration in Osoblaha Region. *Central European Papers*. 2015, roč. 3, č. 1, s. 1 17-140. ISSN 2336-3312 (Print). ISSN 2336-369X (Online).

CHMELARŽOVÁ, M. Digitalizace veřejné správy v České republice. *Verejná správa a společnost*. 2011, roč. 12, č. 1, s. 125-129. ISSN 1335-7182.

VÁCLAVÍKOVÁ, A. The Society in the Era of the Membership in the EU on the Example of a Czech-Polish Cross-border Area. *Central European Review of Economic Issues*. 2011, roč. 20, č. 2,

s. 150-157. ISSN 1803-3865.

4) ELEKTRONICKÉ ZDROJE

Tvůrce. Název publikace. [Vedlejší názvy](#) [typ nosiče]. Vydání. *Další tvůrce*. Místo: nakladatel, datum publikování [cit. datum citování]. Edice, číslo edice. ISBN. Dostupné z: DOI nebo adresa.

PŘÍKLADY:

BANABIC, D. *Advanced Methods in Material Forming* [online]. Springer, 2007 [cit. 16.5.2018]. Dostupné z <https://ebookcentral.proquest.com/lib/zcup-ebooks/detail.action?docID=302014>.

ČAPEK, K. *Válka s mloky* [online]. 20. vyd. Praha: Československý spisovatel, 1981. Spisy, sv. 9 [cit. 5.8.2015]. Dostupné z: http://web2.mlp.cz/koweb/00/03/34/75/66/valka_s_mloky.pdf.

Příspěvky v online časopisech /seriálech

Tvůrce. Název příspěvku. [Další informace o příspěvku](#). *Název časopisu*. [Vedlejší názvy](#) [typ nosiče]. *Místo: nakladatel*, číslování, strany [cit. datum citování]. ISSN. Dostupné z: DOI nebo adresa.

PŘÍKLADY:

BITUŠÍKOVÁ, A. a LUTHER, D. Sustainable diversity and public space in the city of Bratislava, Slovakia. *Anthropological Notebooks* [online]. Roč. 16, č. 2, s. 123-135 [cit. 16.5.2018]. ISSN 1408-032X. Dostupné z: <https://www.dlib.si/stream/URN:NBN:SI:docOHGILSXZ/IOI 7388c-c14d-4Ec-bdeb-da7ac04619b6/PDF>.

Webové stránky /webové sídlo

Dominantní tvůrce. *Název*. [Vedlejší názvy](#) [typ nosiče]. [Další tvůrce](#). Místo: nakladatel, datum publikování. Datum aktualizace [cit. datum citování]. Dostupné z: DOI nebo adresa.

PŘÍKLADY:

Ministerstvo zdravotnictví České republiky [online]. Praha: MZČR, 2010 [cit. 16.5.2018]. Dostupné z: <https://www.mzcr.cz/>.

Výzkum a vývoj v České republice [online]. Praha: Rada pro výzkum, vývoj a inovace, 2015 [cit.

16.5.2018]. Dostupné z: <http://www.vyzkum.cz>.

5) Citování zákonů a dalších legislativních dokumentů norma neřeší.

U legislativních norem stačí odkaz na zákon nebo obdobný předpis s příslušným datem případné novelizace, včetně příslušného paragrafu, článku a odstavce.

6) Archivní dokumenty a rukopisy

Vždy musí být uveden archiv a archivní fond, např. Zpráva o schůzi spolku Sokol v Hrabůvce 20. IO.

19 IO. Zemský archiv Opava, fond Policejní ředitelství Moravská Ostrava.

U rukopisů musí být uvedeno, kde jsou uloženy. Např. Soukromá sbírka doc. Kamila Janiše.

Kvalifikační práce

PILÁT, M. *Metoda komunitního plánování v novém systému sociálních služeb*. Olomouc, 2008, s. 286. Disertační práce. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, Katedra speciální pedagogiky. Vedoucí disertační práce Jan Michalík.

Zaznamenaný rozhovor

NOVÁK, Jan. *Zvýšená míra agresivity ve společnosti* [zvukový záznam]. 5. 3. 2016. Archiv autora.

Pro vyhledávání aktuálních odborných zdrojů doporučujeme využít internetový online Souborný katalog Národní knihovny ČR (www.nkp.cz), který u konkrétního zdroje umožňuje v dolní části stránky na odkazu CITACE vygenerovat bibliografický údaj podobný ISO formátu.

5.4 Seminární práce a její struktura

Seminární práce je typ školní práce, kterou zhotovují studenti. Zhotovována může být buďto samostatně (samostatná práce), nebo v určitých skupinách (skupinová práce), např. ve dvojicích. Práce se často pojí s její následnou obhajobou, v některých případech to nemusí být požadováno (záleží na sylabu předmětu či zadání vyučujícího).

5.4.1 OBECNÁ STRUKTURA SEMINÁRNÍ PRÁCE

- Titulní strana – měla by obsahovat jméno univerzity, fakulty a ústavu. Název tématu seminární práce a identifikační údaje studenta viz níže.
- Obsah práce
- Úvod
- Vlastní text práce členěný do kapitol a podkapitol
- Závěr
- Seznam použitých informačních zdrojů
- Přílohy – pokud jsou v práci obsaženy

V odborných pracích je běžné, že úvod a závěr se nečíslují. Nezapomeňte v práci číslování stran a průběžné odkazování zdrojů. Text je psán v běžném textovém editoru, velikost písma 12, řádkování 1,5, zarovnání do bloku. V celé práci by měl být používán jednotný formát písma. **Pozor! Každý vyučující si může pro svůj předmět stanovit pravidla, v jakém formátu má být seminární práce odevzdána, tedy počet stran, velikost písma, zarovnání, řádkování apod.**

Obrázek: Vzor titulní strany seminární práce

<p style="text-align: center;">Slezská univerzita v Opavě Fakulta veřejných politik Ústav veřejné správy a regionální politiky</p> <p style="text-align: center;">Název seminární práce (do předmětu xxxxx)</p> <p>Jméno a příjmení: Univerzitní číslo: Semestr: Ročník:</p>
--

5.5 Bakalářská práce

Bakalářská je typ školní práce, kterou obhajují studenti na vysokých školách. Jde o obsáhlejší práci (tzv. závěrečnou, nebo kvalifikační), která by měla být na určité úrovni, a jejíž úspěšná obhajoba je pro studenta většinou – ne vždy – jednou z podmínek pro řádné ukončení studia v bakalářském studijním programu. Obhajoba bakalářské práce bývá součástí státní závěrečné zkoušky (státnice, SZZ). Tvorbu bakalářské práce zpravidla vede a dozoruje její vedoucí, rovněž bývá takováto práce spjata s oponenturou.

Bakalářská práce je v Česku též někdy nazývána jako „diplomová práce,“ nebo někdy též jako „bakalářská (diplomová) práce,“ protože i tato studentská práce, či přesněji bakalářský program, je spjat s udělováním diplomu. Pojem „diplomová“ je však zpravidla historicky spjat, rovněž dle současného českého vysokoškolského zákona, s prací magisterskou. Protože do revoluce v roce 1989 byla v tehdejší ČSSR charakteristická „dvoustupňová soustava“ a bakalářský stupeň byl zaveden až zákonem v roce 1990, přičemž zákon mezi lety 1990-1998 se o obhajobě bakalářské práce nezmiňoval. V současnosti je obhajoba bakalářské práce zpravidla jednou ze součástí SZZ, nejde tedy o striktní podmínku ze zákona (bakalářské studium může být zaměřeno nejen akademicky, ale také profesně).

5.6 Diplomová práce

Diplomová práce je typ školní práce, kterou obhajují studenti na vysokých školách. Jde o obsáhlejší práci (tzv. závěrečnou, nebo kvalifikační), která by měla být na odpovídající úrovni, a jejíž úspěšná obhajoba je pro studenta zpravidla jednou z podmínek pro řádné ukončení studia v (navazujícím) magisterském studijním programu. Obhajoba diplomové práce je součástí státní závěrečné zkoušky (státnice, SZZ). Jako diplomová práce se někdy též označuje i bakalářská práce. Tvorbu diplomové práce zpravidla vede a dozoruje její vedoucí, rovněž bývá takováto práce spjata s oponenturou. Jako „diplomová práce“ je v České republice historicky nazývána magisterská (diplomová) práce. V (navazujících) magisterských studijních programech, které jsou zakončeny inženýrským titulem, se lze někdy též setkat s označením inženýrská (diplomová) práce. Nicméně lze se setkat s tímto označením i pro bakalářskou (diplomovou) práci (i ta je „diplomová,“ i tato studentská práce, či přesněji bakalářský program, je spjat s udělováním diplomu). Pojem „diplomová práce“ je však zpravidla, rovněž dle aktuálního českého vysokoškolského zákona, chápán ve smyslu magisterské práce. Orientačně lze uvést, že diplomová práce je obecně rozsáhlejší než bakalářská práce. Nejedná se o práci, která musí jako podmínku ze zákona, přinášet původní výsledky či nové vědecké poznatky. Účelem diplomové práce je prokázat, že student je schopen samostatně tvůrčím způsobem zpracovat odborné téma. Obvykle je vypracována písemně.

5.7 Vedoucí bakalářských a diplomových prací na FVP

Studenti a zaměstnanci se řídí příslušnou směrnicí děkana č. 2/2020 Vedení vysokoškolských prací. Konkrétně se jedná přímo o článek č. 2 příslušné směrnice, který uvádí, že:

1) Bakalářské/diplomové práce studentů zapsaných na FVP SU v Opavě mohou vést pracovníci dosahující kvalifikaci nejméně o jeden stupeň vyšší, než je stupeň vzdělání získaný absolvováním SP, v jehož rámci je kvalifikační práce vedena.

2) Vedoucími bakalářských/diplomových prací mohou být:

a) akademičtí nebo vědečtí pracovníci FVP SU v Opavě,

b) akademičtí nebo vědečtí pracovníci dalších součástí SU v Opavě, kteří se podílejí na realizaci SP,

c) externí pracovníci, kteří jsou v pracovním právním nebo obdobném vztahu s FVP SU v Opavě (např. DPP, DPC). Tito mohou vést kvalifikační práce pouze v odůvodněných případech (u profesních SP) se souhlasem garanta SP a vedoucího pracoviště realizujícího SP. Oponentem u těchto prací je vždy akademický nebo vědecký pracovník fakulty.

3) Vedení dizertačních prací je zvláště upraveno v platném znění Řádu doktorského studia na Slezské univerzitě v Opavě, Fakultě veřejných politik v Opavě.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Co je to parafráze?

Co je přímá citace?

Jaké náležitosti obsahuje například seminární práce?

Co je to diplomová práce?

SHRNUTÍ KAPITOLY

Tato kapitola představila studentům základní požadavky pro citování odborné literatury a dalších zdrojů potřebných pro vypracování jejich kvalifikačních a seminárních prací. Dále studenty seznámila s platnou směrnicí, která se uplatňuje v rámci FVP.

6 PŘÍKLADY POUŽITÍ SPRÁVNÉ CITACE V TEXTU

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Tato kapitola seznamuje studenty s příklady textů, jejich členěním, odborným jazykem a správným využitím různého citačního aparátu.

CÍLE KAPITOLY

Kapitola se zaměří na jednotlivé pohledy na problematiku citací v seminárních a kvalifikačních pracích studentů, s kterými se během studia setkají

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Bakalářská práce, diplomová práce, seminární práce, citační aparát.

6.1 Úvod

Cílem této kapitoly je nastínit strukturu odborných textů a upozornit na citační aparát. V následující podkapitole se čtenáři setkají s různým typem citací v textu i v poznámkách pod čarou. Seznámí se také s formou, ve kterém je vhodné jakékoliv vysokoškolské texty psát. Veškeré uvedené texty, jsou příklady odborných článků publikovaných ve sbornících nebo odborných časopisech.

6.2 Příklady odborných textů a možnosti citací

Anglické texty a průběžné citování autorů

1. Theoretical approaches

At first, it is necessary, for this paper, to delineate the conceptual apparatus which is connected to the published paper. The theoretical delineation is important for authors of this paper because it will be used further on in the text. Public administration, state administration, local administration, centralisation and municipal officials are amongst these concepts. The public administration can be characterised, for this paper, as an activity connected to providing public services. However, also the running of public affairs on the local and central level, and also securing matters and affairs in the public administration. However, Lacina, says that the position and general characteristics of public administration is not an easy task. It depends on particular authors

how they deal with the given problem. The views differ. According to Lacina the distinction between what is public and what is private administration is often unclear (Lacina, Kafka, Kolář, Mates, Starý, & Svoboda, 2006). It can be said though that public administration is an activity connected to the existence of state and law.

State administration is, in general, the activity of state performed directly by the state or other institutions that were authorised by the state to do these activities (mostly ministries, state funds and local organs of the state administration).

Decentralised understanding of the management is characteristic for local administration. Its characteristic is based on the performance of state administration in the delegated authority of self-governing public-administrative corporations. In general, there is professional and local self-government. Among the positives of local self-government are primarily the performance of public affairs as close to the participants of the administrative procedures, the citizen, as possible. The principles of centralisation and decentralisation are characteristic for the phenomenon of modernisation of particular public administrations in general. The essence of centralisation is performance, process, or the way of managing from one centre, the headquarters. It is a principle of transferring political power and responsibility from local, national and regional institutions and organs usually to the central organs of the state.

The concept of municipal offices is not connected to the subject of the paper and the management in public

administration. However, it is related to the development of public administration in the area of the current Czech Republic. According to the authors of the paper, it might be appropriate to characterise this concept on a basic level.

In general, municipal offices could be characterised as organs of the state administration of Czechoslovak state Administration on the level of municipality, town, ward, district, region or country. They had their own formally elected organs and existed in the area of the current Czech Republic between 1945 and 1990.

1.1. The development of a “democratic” public administration

First of all, it is important to delineate the basic turning points of the stated issue, out of which the current public administration often proceeds. The main turning point of the creation of modern democratic public administration was the year 1989 and the fall of the communist regime in many countries. As well as in the current Czech Republic (until 1993 it had been a part of the Czechoslovak federal state). In this and the following years, the transformation of many states began towards the overall democratisation of the public administration. For the current Czech Republic (further on as CR) it meant mostly a dynamic development in the area of local administration. The municipal offices had been responsible for the local power until 1990 when they were replaced with the local self-government that had a long tradition (since 1849 until 1939 practically unchanged). Since the very beginning of the modern transformation, the local self-government also contained the execution of specific functions of state administration in delegated authority according to Act No. 367/1990 Coll. on Municipalities (municipality system). The district municipal offices were replaced with the district councils that had the character of the institutions of state administration. Regional offices were cancelled without a replacement.

References

- Bednář, V. (2013). Člověk není zdroj. [online]. In *Firemní sociolog. Vedení a vztahy ve firmě*. [cit 2019-02-10]. Retrieved from <https://www.firemni-sociolog.cz/cz/clanky/219-clovek-neni-zdroj>
- Czech National Council. (1990). *Act no. 1990/367/CSFR Coll., on Municipalities (municipality system)*. Retrieved from <https://zakonyprolidi.cz/cs/1990-367/zneni-20000428#redakce>
- Czech Parliament. (1997). *Act no. 1997/347/CZ Coll., on the creation of higher territorial self-governing units*. Retrieved from <https://zakonyprolidi.cz/cs/1997-347>
- Czech Parliament. (2000). *Act no. 2000/129/CZ Coll., on regions*. Retrieved from <https://zakonyprolidi.cz/cs/2000-129>
- Czech Parliament. (2002). *Act no. 2002/314/CZ Coll., on establishment of municipalities with a delegated municipal authority and determination of municipalities with extended powers*. Retrieved from <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-314>
- Czech Parliament. (2002). *Act no. 2002/312/CZ Coll., on officials of territorial self-governing units and amending certain other acts as subsequently amended*. Retrieved from <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-312>

- Czech Parliament. (2014). Act no. 2014/234/CZ Coll., on state service as subsequently amended. Retrieved from <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2014-234>
- Dyrt, Z., Roudný, R., Skipal, J., & Volejníková, J. (1997). *Etika podnikání a veřejné správy*. Praha, Czech Republic: VUŠTE ENVIS.
- Grzywa, M. (2002). *Vzdělávání úředníků je povinné*. Retrieved from <https://moderniobec.cz/vzdelavani-uredniku-je-povinne/>
- Hendl, J. (2005). *Kvalitativní výzkum*. Praha, Czech Republic: Portál.
- Hughes, O. E. (1998). *Public management and administration: An introduction*. New York: St. Martin's Press.
- Králík, J., & Kútík, J. (2013). *Kontrolní systém a jeho susystémy vo verejnej správe*. Plzeň, Czech Republic: Aleš Čeněk.
- Lacina, K., Kafka, M., Kolář, P., Mates, P., Starý, M., & Svoboda, K. (2006). *Vzorový program pro vzdělávání tajemníků obcí s rozšířenou působností*. Praha, Czech Republic: Vysoká škola finanční a správní o.p.s.
- Ministry of the Interior Czech Republic. (2005). Retrieved from <https://www.mvcr.cz/clanek/rada-vlady-pro-informacni-spolecnost.aspx>
- Ministry of the Interior Czech Republic. (2008). Retrieved from <https://www.mvcr.cz/webpm/clanek/zakladni-informace-o-postupu-ministerstva-vnitra-v-plneni-strategie-vlady-v-boji-proti-korupci.aspx>.
- Pavlík, I. (2010). *Správní věda. Teorie veřejné správy*. Praha, Czech Republic: Wolters Kluwer.

Příklady odborného textu a průběžného citování autorů

Úvod

Obecně je známo, že soustava státních rozpočtů může být reprezentována jediným rozpočtem nebo několika státními rozpočty. Konkrétně v České republice funguje mimo státní rozpočet ještě tzv. soustava územních rozpočtů. Tato soustava představuje soustavu vytvořenou v návaznosti na historické a legislativní podmínky, rovněž pak územní úpravy vytváření regionů – tedy krajů a obcí, slouží především k profinancování jednotlivých aktivit územní samosprávy. V současném demokratickém státu funguje v mezích práva poměrně značná svoboda v rozhodování o rozdělení rozpočtu v jednotlivých obcích dle potřeby. Přestože kraj má nadřazené postavení, obce mají mnohem více možností pro využití finančních prostředků a rozvoj daného území. Omezenost tohoto rozhodování je dána pouze zákonem. Nicméně za další možná omezení lze v tomto ohledu považovat financování jako fakt, že územní rozpočet je jakýsi finanční plán, který má jak krátkodobou, tak střednědobou i dlouhodobou podobu. Jedním z hlavních problémů, které z této situace vyplývají, je správná schopnost odhadu budoucích příjmů a výdajů, vyjasnění koncepce finančních vztahů rozpočtu obce a kraje k ostatním článkům rozpočtové soustavy, respektive státnímu rozpočtu, kterým je v současné době hojně preferovaný rozpočtový management.

V České republice je rozpočet nástrojem prosazování cílů obecní politiky, jejímž subjektem je volený orgán obce, respektive zastupitelstvo. To je pak považováno za jakýsi nástroj prosazování regionální politiky, jejímž subjektem je zastupitelstvo kraje. Můžeme tedy hovořit o tom, že rozpočet je nástrojem realizace koncepce územní samosprávy, nástrojem prosazování lokálních a regionálních zájmů a preferencí obyvatelstva, které žije na daném území kraje, potažmo obce. V podstatě je nástrojem dlouhodobého sociálně ekonomického rozvoje daného území. (Peková, 2000)

Příspěvek si v teoretické rovině klade za cíl stručně popsat charakteristiku financování z decentralizačního hlediska od primárního článku, což je státní rozpočet, přes rozpočet kraje až po konečný článek, jímž jsou obce, respektive občané na uvedeném území žijící. V praktické rovině si klade za cíl nastítnit možnosti, které tyto finanční prostředky umožňují pro rozvoj a zvýšení kvality života na daném území.

Teoretické vymezení soustavy rozpočtů v ČR

Rozpočtová soustava, respektive veřejná rozpočtová soustava představuje souhrn institucí, orgánů a veřejných rozpočtů, a to včetně vztahů vznikajících mezi nimi na území každého státu. Konkrétní uspořádání různých prvků této soustavy a charakter vztahů uvnitř veřejného rozpočtové soustavy je pak dán a ovlivňován různými faktory, mezi něž patří například forma státu či historické okolnosti vzniku. Peterová hovoří ve své publikaci *Finanční hospodaření územních samosprávných celků* o tom, že „na způsobu koordinace vztahů mezi jednotlivými subjekty soustavy veřejných rozpočtů na území každého státu mají velký vliv rozpočtová pravidla, která upravují pravidla hospodaření s rozpočtovými prostředky, a právní normy upravující daňové určení“. (Peterová, 2016) Z hlediska vztahů je neméně důležitá také míra samostatnosti různých subjektů soustavy na různých stupních veřejné správy. Obecně, lze říci, že veřejný rozpočet plní funkci peněžního fondu a také finančního plánu veřejnoprávních subjektů. Soustavu veřejných rozpočtů v ČR tvoří několik rozpočtů znázorněných na obrázku č. 1.

ZDROJE:

- HALÁSEK, D., PILNÝ, J., TOMÁNEK, P. 2002. *Určování bonity obcí*. Ostrava: VŠB-TU.
Metodická podpora regionálního rozvoje. 2019. Dostupné z: <http://www.regionálnírozvoj.cz/index.php/home.html>.
- Ministerstvo pro místní rozvoj. 2019. Dostupné z: <https://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Regionalni-rozvoj>.
- Moravskoslezský kraj. 2019. Dostupné z: https://www.msk.cz/verejna_sprava/granty_vyhlasene.html.
- Naše společná budoucnost: Světová komise pro životní prostředí a rozvoj*. 1991. Praha: Academia.
- PEKOVÁ, J. 2000. *Veřejné finance*. Praha: ASPI Publishing.
- PEKOVÁ, J., PILNÝ, J., JETMAR, M. 2005. *Veřejná správa a finance veřejného sektoru*. Praha: ASPI Publishing.
- PETEROVÁ, H. 2016. *Finanční hospodaření územních samosprávných celků*. Praha: Institut pro veřejnou správu Praha.

Příklady odborného textu a průběžného citování autorů

Trvale udržitelný rozvoj jako šance pro CSR

Abstract

The aim of the paper is to describe the essence of the sustainable development concept and to point out the goals that are to some extent identical to the CSR one. Both of the concepts have been in the centre of academic and non-academic discussions for several decades due to the fact that they have not been in line with their original ideas. The paper will focus on selected area of public administration on which both of the concepts will be presented.

Key words: CSR, sustainable development, public administration.

Úvod

Cílem příspěvku je představit koncept jak trvale udržitelného rozvoje, tak společenské odpovědnosti jako dva samostatné nositele, kteří si mohou nejen vzájemně pomáhat při svém rozvo-

ji, ale mohou být také vzájemně aplikovány, a to nejen v soukromém sektoru ale hlavně v sektoru veřejném.

V dnešní globalizované společnosti je neustále vyvíjen tlak na odpovědnost vůči společnosti a životnímu prostředí, ve kterém se pohybujeme. Oba výše uvedené koncepty na tuto problematiku nahlíží podobně, přestože vznikaly za různých podmínek a v jiných situacích. Příspěvek by měl poukázat na tyto momenty a upozornit na vzájemnou schodu a doplnění.

1. Teoretická východiska obou konceptů

Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen MŽP ČR) na svých internetových stránkách uvádí definici udržitelného jako koncept „*alternativního modelu vývoje společnosti oproti dominující industriální ekonomice. Odráží přirozené environmentální limity hospodářského růstu, politiky na této koncepci založené prosazují uvedení hospodářského a společenského vývoje do souladu s kapacitami ekosystémů, se zachováním přírodních hodnot a biologické rozmanitosti pro nynější i příští generace*“. Nicméně jednu z prvních oficiálních definic konceptu lze považovat za definici Komise OSN pro životní prostředí z roku 1987, která zní „*Udržitelný rozvoj je takový rozvoj, který zajistí potřeby současných generací, aniž by bylo ohroženo splnění potřeb generací příštích, a aniž by se to dělo na úkor jiných národů*.“ V dnešní době se však již nejedná o koncept týkající se jen životního prostředí, nejnovější trendy poukazují na fakt, že zasahuje i do dalších oblastí lidského působení jako je například ekonomika nebo sociologie. Tedy v podstatě všeho, čeho se lidské bytí a působení na této planetě týká. V České republice byla úplně první Strategie udržitelného rozvoje schválena v roce 2004 (což pochopitelně souvisí také se vstupem do Evropské unie). V současné době je klíčovým dokumentem státní správy v této oblasti tedy pro udržitelný rozvoj a zvyšování kvality života obyvatel tzv. Strategický rámec Česká republika 2030. Tento dokument byl schválen vládou v dubnu 2017. Základem je šest klíčových oblastí, ve kterých shrnuje, kam rozvoj České republiky dospěl, jakým v současnosti čelí rizikům a jakých příležitostí může využít. Pro každou oblast formuluje strategické i specifické cíle. Klíčové oblasti se kromě tradičních tří pilířů rozvoje (sociálního, environmentálního a ekonomického) věnují životu v regionech a obcích, českému příspěvku k rozvoji na globální úrovni a dobrému vládnutí.

Společenská odpovědnost firem neboli Corporate Social Responsibility (dále jen CSR) má své kořeny již v 19. století, kdy Andrew Carnige zveřejnil svůj názor na podnikání prohlášením, že bohatí lidé mají morální povinnost dělit se s ostatními o svůj majetek (Napříč společenskou odpovědností 2004). V posledních letech se můžeme setkat s názorem, že se tento koncept vyvíjí dynamicky již několik desetiletí. Samozřejmě v tomto případě musíme brát ohled na vývoj v jednotlivých zemích. V České republice se definice a první zmínky objevují kolem devadesátých let minulého století, přestože přístupy společenské odpovědnosti firem praktikoval již dávno před ustálením teoretické koncepce například Tomáš Baťa. Za prvního z významných teoretiků této oblasti je považován Howard R. Bowen, který ve své knize Social Responsibilities of the Businessman interpretoval CSR jako závazky podnikatele uskutečňovat takové postupy, přijímat taková rozhodnutí nebo následovat takové směry jednání, které jsou z hlediska cílů a hodnot v naší společnosti žádoucí. Největší rozkvět zaznamenal tento princip v poválečném období (60. léta, USA), kdy začalo být pro zákaznický segment důležité, jaké hodnoty firma uznává a jak se

prezentuje. Tuto dobu považují odborníci za vznik moderního konceptu společenské odpovědnosti firem. Spojení CSR se pak ustálilo v devadesátých letech. Základním krokem pro usazování tohoto konceptu v zemích Evropské unie se pak stal Lisabonský summit (2000) z něhož vzešel závazek unie k tomuto konceptu. Existuje mnoho definic společenské odpo-

„Všechny ideály ne-potřebují jen křídla,

ale i místo, odkud by mohly vzlétnout.“

shodují (Petříková 2008). Pomineme-li definice vytvořené Evropskou unií a mezinárodní organizací Business for Social Responsibility, můžeme za stěžejní pro tento příspěvek považovat definování společenské odpovědnosti jako kontinuálního závazku podniků chovat se eticky a přispívat k ekonomicky udržitelnému růstu. Rovněž je třeba zasazovat se o zlepšení kvality života zaměstnanců, jejich rodin a stejně tak lokální komunity a společnosti jako celku (Kunz 2012, s. 14-17). V roce 1996 vznikla organizace CSR Europe, což je přední obchodní síť pro sociální odpovědnost podniků. V současné době má ve své síti kolem 70 firemních členů a 37 národních CSR organizací (v ČR je to například Business for Society Czech). Tato organizace shromažďuje více než 5 000 společností a je charakterizována jako platforma pro ty podniky, které hledají podporu udržitelného růstu a snaží se pozitivně přispívat k rozvoji společnosti. V současné době však tento koncept nezasahuje jen do soukromého sektoru, naopak se stále častěji objevuje v sektoru veřejném.

Seznam použitých zdrojů:

OBERT, Viliam. 2006. Návraty a odkazy. Nitra: Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre. ISBN 80-8094-046-0.

SOSNOWSKI, A. 2016. Local Communities as manifestation of the civic society. In: Verejná správa a spoločnosť, roč. 17, 2016, č. 1, s. 20-27. ISSN 1335-7182.

KRNÁČ, J. 2013. Vplyv reformy verejnej správy na hospodárenie obcí do 2000 obyvateľov. In: Teória a prax verejnej správy. Košice: UPJŠ v Košiciach, s. 183-192. ISBN 978-80-8152-058-7.

Příklady odborného textu a průběžného citování autorů – poznámky pod čarou

.....Moravskoslezský kraj se však neúčastnil jen celorepublikových aktivit, a i v loňském roce, tak jako v předcházejících se zabýval problematikou společenské odpovědnosti firem, která se aktivně může zaměřit na sociální oblast a tím také na seniory a ohrožené skupiny 50+. Cena hejtmána kraje za společenskou odpovědnost firem se v moravskoslezském kraji postupem času stává každoroční tradicí. Soutěž organizuje kraj ve spolupráci s Radou kvality České republiky. Cílem této soutěže je ocenit firmy, organizace nebo obce v Moravskoslezském kraji, které se zabývají společenskou odpovědností firem a jsou na tomto poli aktivní. Soutěž je rozdělena do několika kategorií, dle povahy a velikosti organizace. Koncem roku se hodnotící komise usnese na vítězi a následném pořadí účastníků v jednotlivých kategoriích.¹ V roce 2012 se v kategorii podnikatelské subjekty (do 50, 250 a nad 250 zaměstnanců) umístili na prvním místě firmy DC VISION s.r.o., Hotel Mercure Ostrava Center a OSRAM ČR s.r.o. V kategorii obce (s rozšířenou působností nebo obec s pověřeným obecním úřadem a obce vyjímaje předchozí) se na prvních místech umístili obce Studénka a Otice.²

Organizace byznys pro společnost jako příklad dobré praxe

V České republice se aktivně nejen touto problematikou ale také problematikou aktivního stáří zabývá odborná platforma firem pro sdílení a šíření principů CSR a udržitelného podnikání v České republice. Právě tato platforma spolupracuje na s organizací CSR Eu-

1 *Cena hejtmána kraje za společenskou odpovědnost za rok 2012* [online]. Moravskoslezský kraj, c2013 [cit. 8. 8. 2013]. Dostupné z: http://verejna-sprava.kr-moravskoslezsky.cz/hejtman_cso.html.

2 *Hejtman moravskoslezského kraje udělil ceny za společenskou odpovědnost* [online]. Moravskoslezský kraj, c2013 [cit. 8. 8. 2013]. Dostupné z: <http://verejna-sprava.kr-moravskoslezsky.cz/cz/hejtman-moravskoslezskeho-kraje-udelil-ceny-za-spolecenskou-odpovednost-29731/-29723>.

rope³. Platforma Byznys pro společnost sdružuje velké a malé firmy, které se hlásí k odpovědnému podnikání a rozvíjí CSR hodnoty v rámci svých podnikatelských projektů a strategií. Členové platformy věří, že tento přístup k podnikání dlouhodobě přispívá i k jejich prosperitě a úspěchu.....

Literatura:

KUNZ, V. Společenská odpovědnost firem. 1. vyd. Praha 2012. 208s. ISBN 978-80-247-3983-0.

PETŘÍKOVÁ, R., HOFBRUCKEROVÁ, Z., LEŠINGROVÁ, R., KLESALOVÁ, A., HERCÍK, P. Společenská odpovědnost organizací. 1. vyd. 2008. 183 s. ISBN 978-80-02-02099-8.

Evropané jsou připraveni „aktivně stárnou“ [online]. Ministerstvo práce a sociálních věcí, c2012 [cit. 28. 7. 2013]. Dostupné z: <http://www.mpsv.cz/cs/11696>.

Evropský rok aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. Ceny [online]. Evropa, c2012 [cit. 5. 8. 2013]. Dostupné z: <http://europa.eu/ey2012/ey2012main.jsp?catId=1026&langId=cs>.

Příklady odborného textu a průběžného citování autorů

....V literatuře se však setkáváme také s rozdělením sfér působení organizace a CSR. Tyto oblasti působnosti a přínosu rozděluje Putnová a Seknička (2010) na vnější a vnitřní prostředí CSR a přínosy, které má. V tabulce č. 2 a č. 3 jsou popsány jednotlivé vztahy a přínosy, které mohou při aplikaci CSR organizaci přinést.

Tabulka č. 2 Vnější prostředí CSR

Vnější prostředí firmy a CSR	Přínosy
Nové možnosti, které nabízí společenská odpovědnost	Přispět k řešení či zmenšení sociálních problémů
Vztahy v komunitě	Usilovat o otevřenost podpory lidí v organizaci, pomoci akcionářským skupinám apod.
Vztahy k zákazníkovi	Ochraňovat práva zákazníků, bezpečnost výrobků, informovanost, svobodná vůle
Vztahy k dodavatelům	Podporovat informovanost, participace
Vztahy k životnímu prostředí	Podporovat environmentální rozvoj a odpovědnost vůči budoucím generacím
Vztahy k zainteresovaným stranám	Otevřenost k sociálním otázkám

Zdroj: Putnová, Seknička 2010

Tabulka č. 3 Vnitřní prostředí CSR

Vnitřní prostředí a CSR	Přínosy
Fyzické prostředí	Dbát na bezpečnost, zdraví, kulturu
Pracovní podmínky	Naplnovat etická kritéria při získávání pracovníků, jejich výběru, reklamě
Minority	Věnovat pozornost minoritám, různorodosti a multikulturnímu prostředí

3 Největší evropské organizace zaměřené na sdílení CSR problematiky napříč svými členskými organizacemi a podporující vytváření CSR hodnot v oblasti byznysu a veřejné správy pro sladění trvalé udržitelnosti a konkurenceschopnosti v moderní Evropě.

Organizační struktura a styl řízení	Umožnit různé typy participace na řízení
Komunikace a transparentnost	Podporovat vnitrofiremní komunikaci směrem dolů i směrem nahoru,
Vzdělání a trénink	Reagovat na potřeby zaměstnanců, jejich rozvoj a celoživotní vzdělání

Zdroj: Putnová, Seknička 2010

1.1 Ekonomický pilíř

Z výše uvedeného je zřejmé, že ekonomický pilíř společenské odpovědnosti bude nejvíce podporovat diskuzi mezi ekonomy a kritiky tohoto konceptu. Už jen proto, že hlavním účelem podnikání a jakékoliv činnosti je přeci zisk, mohou se objevovat tvrzení, že koncept je spíše neefektivní, nákladný a nerentabilní. Nicméně opak je pravdou, jak dokazují mnohé studie ohledně společenské odpovědnosti organizací. Jednou z nich jsou i každoroční opakované výzkumy společnosti Ipsos Tambor, která se zaměřuje právě na projekty uskutečňované v rámci CSR. Společnost provádí výzkumy od roku 2010, kdy například realizovala projekt CSR Research 2010. Tento projekt byl připraven pro podmínky českého trhu a do realizace se zapojili čtyři účastníci, společnosti Česká spořitelna, KPMG Česká republika, Skupina ČEZ a Vodafone, s cílem detailně analyzovat jednotlivé oblasti CSR, vnímání CSR aktivit a jejich vliv na reputaci firem. Zmiňované společnosti se tohoto projektu účastnily z důvodu své dlouholeté tradice v oblasti společenské odpovědnosti. Například Česká spořitelna se prezentuje tím, že už od konce 19. století pomáhá zrakově postiženým spoluobčanům. Společnost Vodafone si přičítá zvýšený počet nových potenciálních dárců krve o šest tisíc. O společnosti ČEZ je známo, že má ve svých dlouhodobých plánech koncepci CSR zahrnutou již několik let. Celkem bylo hodnoceno sedmnáct firem. Z projektu vyplynulo, že si populace i odborná veřejnost v ČR velmi váží společenské odpovědnosti firem a snaží se tyto zásady při výběru produktů uplatnit. Společnost například zjistila, že dvě třetiny populace jsou ovlivněny při nákupu produktů či služeb skutečností, zda je firma společensky odpovědná či nikoliv. Pro více než 80 % zaměstnaných lidí je důležité, zda je jejich zaměstnavatel společensky odpovědný, a to ať již v sociální, ekonomické či environmentální oblasti. Celkem 53 % populace je možné označit na základě jejich chování a osobního postoje k tématům společenské odpovědnosti za angažované. Výsledky projektu CSR Research 2011 byly zveřejněny v únoru roku 2012 a poukázaly na skutečnost, že téměř 60 % populace je možné označit dle jejich chování a osobního postoje k tématům společenské odpovědnosti za angažované. Tři čtvrtiny respondentů uvedly, že jejich rozhodování při nákupu produktů či služeb je ovlivněno skutečností, zda je firma společensky odpovědná či nikoliv. Pro 86 % zaměstnaných je důležité, zda je jejich firma společensky odpovědná či nikoliv. Ze srovnání s výzkumem z roku 2010 vyplývá, že v české společnosti dochází k pozitivnímu vývoji ve vnímání společenské odpovědnosti. Česká společnost se také kladně staví k oblastem společenské odpovědnosti a stoupá její zájem o ni. (Macků 2010) V roce 2012 byly výsledky obdobné jako v roce 2011. 75 % obyvatel označilo za důležité při nákupu zboží a služeb, aby byl výrobce odpovědný. 86 % zaměstnanců uvedlo důležitost zaměstnavatele být společensky odpovědný. Jak vyplývá ze srovnání s obdobným výzkumem Ipsosu z r. 2011 je zřejmé, že angažovanost české populace v oblasti společenské odpovědnosti (osobní zapojení, zájem o aktivity CSR, zájem o dění) mírně poklesla, přesto 54 % populace je možné označit za aktivní či solidární k otázkám CSR, 44 % za pasivní. Do projektu CSR Research 2012 se zapojilo 5 společností – Česká spořitelna, New World Resources, Skupina ČEZ, Telefónica Czech Republic a Vodafone. (Macků 2012)

Z výše uvedeného je zřejmé, že dárcovství a angažovanost obyvatel ovlivňuje ekonomická recese, což potvrzují také výsledky projektu v roce 2013. Od roku 2011 je patrný

klesající trend, solidárních obyvatel k otázkám CSR lze nyní nalézt v české populaci 51 %, v roce 2011 to bylo 59 % obyvatel. Dle dalších výsledků projektu má například česká veřejnost jasná očekávání od velkých firem v otázkách CSR, vedle pravdivé komunikace lidé očekávají od firem aktivity podporující ochranu životního prostředí a zajištění bezpečnosti zaměstnanců. Rovněž to očekávají i od svých zaměstnavatelů. Tisková zpráva společnosti dále uvádí, že „při nákupu produktů a služeb zůstává společenská odpovědnost výrobce důležitá pro tři čtvrtiny české populace. 87 % zaměstnanců považuje za důležité, aby jejich zaměstnavatel byl též společensky odpovědný. Více než polovina české veřejnosti má pozitivní názor na úroveň společenské odpovědnosti firem působících v České republice. Ta je podle 51 % z nich srovnatelná nebo vyšší než odpovědnost firem v EU“. (Macků 2014)

Ekonomický pilíř je mnoha autory více či méně koncipován podobně. Kunz (2012) například ve své publikaci uvádí osm základních pilířů na, kterých by měla firma ekonomický pilíř postavit. Jedná se o vyhýbání se korupci jak ze strany organizace, tak ze strany zaměstnanců. Způsob správy a řízení. Věrohodnost a transparentnost. Vztahy se zákazníky a dodavateli. Chování k vlastníkům a akcionářům. Respektování ochrany duševního vlastnictví. Inovace a udržitelnost. Respektování pravidel čestného konkurenčního boje. Tyto aktivity jsou v podstatě zobecněním aktivit, které uvádí například Kuldová (2010) či Petříková et al. (2008). Ty ve svých publikacích specifikují aktivity tohoto pilíře blíže a identifikují další problémy, kterých se společensky odpovědné organizace musí vyvarovat. Mezi ně patří: boj proti zneužívání informací, akce proti úplatkářství, praní špinavých peněz, boj proti chudobě, platební morálka, ochrana spotřebitele, plnění závazků, potírání kartelových dohod, zneužívání dominantního postavení, ochrana duševního vlastnictví, dodržování etických kodexů, reklamní a marketingová etika. Tento výčet platí ve všech sférách působení organizace, tedy v oblasti zákaznické, investiční i dodavatelské. Prskavcová (2008) uvádí ve své publikaci rozdělení aktivit v oblasti ekonomického pilíře do čtyř základních skupin, které následně charakterizuje. Tyto skupiny jsou správa a řízení firmy, odpovědný přístup k zákazníkům, vztahy s dodavateli a dalšími obchodními partnery, marketing a reklama. Tyto skupiny jsou pak dále diferencované do jednotlivých problémů a aktivit s nimi spojených.

1.2 Sociální pilíř

Obecně můžeme sociální pilíř rozdělit na dvě základní oblasti. Vnitřní sociální pilíř (vztahy se zaměstnanci) a vnější sociální pilíř (vztahy s místní komunitou). Dle tohoto dělení pak můžeme blíže specifikovat aktivity, které se těchto oblastí týkají. Jak uvádí Prskavcová (2008) „interní sociální pilíř neboli sociální politika podniku není ve většině případů pod tímto názvem publikovaná, objevují se názvy podniková sociální politika, vnitropodniková sociální politika, které nejsou v rozporu, jelikož jsou blízkým synonymem k uvedenému pojmu“. Problémem v oblasti pochopení pojmu sociální politika podniku je především zúžený pohled na celou problematiku, a to pod názvem zaměstnanecké výhody či péče o pracovníky. „Sociální politika podniku je však jednou ze součástí CSR, představuje specifickou celopodnikovou činnost, jež je součástí interních aktivit CSR. Naplňuje myšlenku triplebottom-line, která vyžaduje strategickou provázanost s ostatními aktivitami firmy s cílem vytvořit politiku preventivní, která podporuje vazbu: dovednosti pracovníka - výsledky jeho činnosti - schopnost vyhodnocení - vliv na postavení pracovníka, což prostřednictvím uspokojování jeho přání a potřeb umožňuje dosáhnout celopodnikových cílů. Odpovědnost za dopady sociální politiky podniku na podnik, zaměstnance či jiné subjekty nese vrcholové vedení firmy, přesto nositelem konkrétních aktivit zůstává oblast personálního řízení, která zajišťuje povinnou, smluvní, dobrovolnou

sociální politiku podniku, jejíž výsledky vykazují pozitivní efekty pro subjekty sociální politiky podniku a o dalším směru sociální politiky podniku rozhoduje podnik na základě komunikace a dohod s partnery z interního (zaměstnanci, odbory) i externího (stát, jeho organizace, ostatní firmy atd.) okolí podniku.“ (Prskavcová 2008, s. 12, 13) Obecně však do interní oblasti řadíme iniciativy a aktivity spojené se zdravím zaměstnanců a bezpečností jejich práce, Péči o lidské zdroje (rozvoj vzdělání), Podpora pracovníků a vyváženost pracovního a osobního života, Zákaz diskriminace, Rovné příležitosti, Kariérní růst, Péče o zaměstnatelnost propuštěných zaměstnanců, Dodržování pracovních standardů, Zajištění dobrého pracovního prostředí, Benefity (finanční, nefinanční). Zájmovými skupinami v této oblasti jsou zaměstnanci a odbory.

Vnější sociální pilíř se však, jak již bylo zmíněno, týká vztahů s okolím a komunitou ve které organizace působí. Proto můžeme vyvozovat, že vnější pilíř je spojován s firemním dárcovstvím, filantropií a sdíleným marketingem (CRM – Cause Related Marketing). Často k těmto aktivitám řadíme také podporu projektů v oblasti kultury, sportu, sociální integrace, rozvoj místní infrastruktury, podpora vzdělání, spolupráce s místními dodavateli, spolupráce se školami, podpora reálné cenové politiky, investice do místní komunity, aktivity v komunitě apod. (Petříková et al. 2008) Jedná-li se o zájmové skupiny, které mají bezprostřední kontakt s touto oblastí, lze identifikovat jako místní správu, školy, instituce sociální péče, zájmové neziskové organizace a veřejnost. Rozsah aktivit v sociální oblasti je značný, avšak mezi vnitřní a vnější tzv. sociální politikou (sociálním pilířem) nestojí žádná bariéra a vzájemně se mohou doplňovat. Příkladem je tzv. matchingový fond, který pracuje na principu spolupráce zaměstnance a zaměstnavatele v oblasti firemní filantropie.

Organizace Byznys pro společnost se aktivitami a podporou aktivit v rámci sociální oblasti společenské odpovědnosti aktivně zabývá. Již několik let pořádá projekty zaměřené na dobrovolnictví. Mimo jiné i dny dobrovolnictví. Jak uvádí na svých internetových stránkách „*mezinárodní dny firemního dobrovolnictví jsou příležitostí pro firmy a jejich zaměstnance po celém světě spojit své síly a pomoci veřejně prospěšnému sektoru*“. V České republice jsou pořádány touto organizací dva mezinárodní dobrovolnické dny, které na této úrovni pořádá Business in the Community. Na našem území se zapojuje více než 1 200 dobrovolníků z firem, které pomáhají neziskovému sektoru v republice (celosvětově je zapojeno cca 30 000 dobrovolníků). Jeden z pořádaných dnů nese název Give&Gain Day jehož ústřední myšlenkou je darovat a získat. Zapojují se zaměstnanci firem a pomáhají s nejrůznějšími společenskými problémy. Akce probíhá vždy v květnu. Druhou akcí, která probíhá v září, je Engage Day, což je mezinárodní den firemního dobrovolnictví, jehož myšlenkou je rozvoj partnerství a spolupráce mezi firmami a komunitou – zaměřuje se na zlepšení kvality života v místě jejich působení. Jedná-li se o charakter prováděných činností, organizace Byznys pro společnost je třídí do tří skupin na: manuální práci, práci s klientem a odbornou práci. **(Byznys pro společnost)**

Nejen však dobrovolnictví se stává fenoménem dnešní doby. Podobně je na tom také dárcovství, které má dlouholetou tradici ve Spojených státech amerických (dále jen USA). Filantropie je v ní ve srovnání s Evropou mnohem více institucionalizovaná a všichni bohatí lidé „mají povinnost“ přispívat na charitu. Tato tradice je ovšem spojena spíše s jednotlivci než s korporacemi či firmami. Jak uvádí CSR fórum 88 % veškerých darů pochází v USA od jednotlivců a rodin, dary firem tvoří pouze 5 % z celkové sumy. Za zmínku také stojí skutečnost, že největší procento darů (32,8 %) je určeno církvím. Stát v tomto ohledu nehraje tak silnou roli v otázkách sociálních jako je tomu v Evropě a neposkytuje dárčům v podstatě žádné daňové výhody. V Evropě se nejvíce této tradici dárcovství přibližuje Velká Británie, ne však v takové značné míře jako v USA. V České republice firmy věnují ročně 2, 5 miliardy Kč formou darů. Z toho však pouze 12 vý-

znamných firem věnuje 700 milionů korun (CSR fórum 2014, s. 12). Jak uvádí článek CSR fóra dárcovství v České republice každoročně stoupá, nicméně stále nedosahuje potřebné úrovně. Dary, které jsou od firem a jednotlivců a byly uplatněny jako odpočet od základu daně v rámci daňových přiznání, dosáhly za poslední rok 3,8 miliardy korun. Z toho jednotlivci věnovali 1,3 miliardy korun a firmy 2,5 miliardy Kč. Na rozdíl od roku 2012 tak dary vzrostly o 5,5 % a situace se vrátila k pozitivnímu vzrůstajícímu trendu v době před finanční krizí (po roce 2008 docházelo ke snižování). K nejméně podporovaným oblastem v Česku patří oblast sportu a vzdělání. Nejvíce podporujeme charitativní projekty zaměřené na pomoc dětem, chudým lidem a postiženým při katastrofách. (CSR fórum 2012, s. 14)

Seznam použitých informačních zdrojů:

MACKŮ, T., 2012. Lidem v ČR jsou společenská témata stále bližší. Ipsos [online] Ipsos c2010 [vid. 25. 2. 2012]. Dostupné z: <http://www.ipsos.cz/tiskove-zpravy/lidem-v-cr-jsou-temata-spolecenske-odpovednosti-stale-blizsi>.

PRSKAVCOVÁ, M., MARŠÍKOVÁ, K., ŘEHOŘOVÁ, P., ZBRÁNKOVÁ, M., 2008. *Společenská odpovědnost firem, lidský kapitál, rovné příležitosti a environmentální management s využitím zahraničních zkušeností*. Liberec: Technická univerzita v Liberci. ISBN 978-80-7372-436-8.

CSR fórum (autorský tým), 2012. Evropský pohled na společenskou odpovědnost. *CSR fórum*, č. 4, s. 10-12. ISSN 0862-9315.

PUTNOVÁ, A., SEKNIČKA, P., 2010. *Etické řízení ve firmě*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-247-1621-3.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Kdy použijeme přímou citaci?

Kdy použijeme parafrázi?

Jakým způsobem citujeme?

Je možné kombinovat různé citační formy?

SHRNUTÍ KAPITOLY

Cílem uvedené kapitoly bylo poukázat na strukturu a citaci odborného textu v praxi. Studenti se v uvedené kapitole seznámili s formou citací a s formou odborného textu. Vyznačené citace si pak mohou pod textem najít a porovnat, tak citační normu. Z uvedeného je patrné, že každý text může být citován a psán (druh a forma písma, řádkování apod.) ji-

ným způsobem, důležité je se držet zadaných pokynů a citovat dle platného citačního vzoru, který je dán buď vyučujícím, zadavatelem nebo fakultní směrnici.

Texty, které byly použity pro příklad citací vychází z následujících textů autorky studijní opory.

KAMRÁDOVÁ, L. Vývoj společenské odpovědnosti firem v České republice v prezentaci na příkladech dobré praxe. In JELENOVÁ, I. (ed.) *Lidský kapitál a společnost*. Košice: Fakulta veřejnej správy Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach, 2012. s. 81-85. ISBN 978-80-89496-08-2.

KAMRÁDOVÁ, Lucie. Trvale udržitelný rozvoj jako šance pro CSR. In: *Recenzovaný zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie Verejná správa v súčasnom demokratickom a právnom štáte*. Košice: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Fakulta verejnej správy, 2018, s. 168-175, 8 s. ISBN 978-80-8152-701-2. (100 %)

KAMRÁDOVÁ, L. Společenská odpovědnost jako šance pro rozvoj regionu. In: *Sborník příspěvků z mezinárodní vědecké konference Region v rozvoji společnosti 2016*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2016, s. 405-411. ISBN 978-80-7509-459-9.

KAMRÁDOVÁ, L. Společenská odpovědnost vysokých škol jako jedna z možností rozvoje v sociální oblasti. In: *Sborník odborných textů z mezinárodního workshopu Sociální politika 2016*. Praha: Vysoká škola ekonomická v Praze, 2016, s. 75-84. ISBN 978-80-245-2172-5.

KAMRÁDOVÁ, Lucie a Marie SCISKALOVÁ. Finanční rozpočet kraje jako jeden z možných nástrojů rozvoje obcí v MSK. In: *Sborník příspěvků z mezinárodní vědecké konference Region v rozvoji společnosti 2019*. Brno, 2019. s. 168-178, 10 s. ISBN 978-80-7509-709-5.(75 %)

KAMRÁDOVÁ, Lucie a Marie SCISKALOVÁ. THE DIFFICULTY OF AN OFFICIAL PERFORMING IN PUBLIC ADMINISTRATION WITH A FOCUS ON THE CZECH REPUBLIC. In: Vilnius Gediminas Technical University. *International Scientific Conference. CONTEMPORARY ISSUES IN BUSINESS, MANAGEMENT AND ECONOMICS ENGINEERING'2019*. Vilnius, Lithuania, 2019. s. 458-467, 9 s. ISBN 978-609-476-161-4. doi:19.047. (75 %)

7 VYMEZENÍ VĚDY

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Tato kapitola seznamuje studenty se základní orientací v problematice vědy. Vymezuje hranice jednotlivých vědních oborů a jejich příbuzných disciplín, které slouží k jejich orientaci při studiu nových předmětů a oborů.

CÍLE KAPITOLY

Kapitola se zaměří na jednotlivé pohledy na problematiku vědy, její definice a vymezení. Studenti se díky tomuto dělení budou schopni lépe orientovat v předmětech a jejich specifikaci v rámci vědy

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Definice, věda, úkol, orientace.

7.1 Úvod

Vědecké poznání je jedním ze základních kamenů lidské civilizace. Ale co je vlastně věda? Neexistuje všeobecně uznávaná definice, ale každý z nás určitou představu jistě má. V následující části textu se seznámíte s různými pohledy na definici vědy.

7.2 Definice vědy

Mnoho autorů a vědních disciplín se na problematiku definice vědy dívá z různých pohledů. Níže uvedené jsou jen zlomkem toho, s čím se každý z Vás může během studia setkat. Obecně můžeme tedy vybírat například z následujících charakteristik, Věda je:

- Každé propracované a obecné rozumové poznání vycházející z pozorování, rozvažování nebo experimentu.
- Systém metodicky podložených, objektivních vět o určité předmětné oblasti. Předmětnou oblastí je přitom každý fakt uchopitelný buďto bezprostředně, nebo

pomocí instrukcí pomocných prostředků: číselné a prostorové vztahy (např. matematika, geometrie), živá a neživá příroda (přírodní vědy), jevy společenského života (duchovní vědy, historická věda, filologie, sociologie, politologie aj.)

- Soustavná, kritická a metodická snaha o pravdivé a obecné poznání v určité vymezené oblasti skutečnosti.
- Věda stojí na procesu: sdílení - vyvracení – potvrzování
- Nepřetržitý proces lidského poznávání přírody, společnosti, člověka, lidského myšlení a kultury. Na rozdíl od běžného poznávání jde ve vědě o systematické racionální a metodické vyvozování a zobecňování nových poznatků na základě abstraktního myšlení a teoretické činnosti.
- Jedna z forem osvojování si světa člověkem, jejímž produktem jsou teoreticky systematizované objektivní poznatky nebo soubor poznatků, které se nacházejí ve zdůvodněném kontextu, resp. měly by se nacházet ve zdůvodněném kontextu. Na vědu se kladou požadavky objektivnosti, pravdivosti a metodiky (případně i terminologické jednoznačnosti). Věda je hledáním hypotéz, jejich ověřování (verifikace) a testování pokusy na falzifikaci jednotlivých důsledků.
- V širokém smyslu nepřetržitý společensky podmíněný proces systematického racionálního poznávání přírody, společnosti a myšlení, při němž dochází ke stále pravdivějšímu odrazu objektivní reality ve vědomí, ke stále hlubšímu pronikání od povrchových jevů k jejich vnitřní podstatě, což umožňuje stále dalekosáhlejší využívání a ovládání přírodních a společenských procesů a stále účinnější praktické přetváření světa člověkem. Představuje nejvyšší formu poznávací teoretické činnosti, jejíž výsledky jsou nenahraditelnou kulturní hodnotou. Jako jedna z forem společenského vědomí splývala věda původně s filozofií, avšak vždy se odlišovala zásadně od mytologie a náboženství. Na rozdíl od umění, jež si osvojuje pouze určité aspekty reality, spjaté s životem člověka obraznou formou s emocionálním zaměřením, činí věda předmětem své poznávací výzkumné činnosti veškerou skutečnost a své objektivní poznatky formuluje v logické podobě pojmů, hypotéz, teorií a zákonů. Jako celostní soustava zahrnuje nauky o přírodě i společnosti, ale také filozofii jako racionální světový názor, teorie a metody, metodologie a techniky, výzkum základní i aplikovaný, diferencované skupiny věd technických, zemědělských i lékařských. Z půdy filozofie jako svého základu se speciální vědy historicky vyvinuly a zůstávají s ní v té, či jiné podobě nerozlučně spojeny.

ZA SAMOSTATNÉ DEFINICE VĚDY PAK LZE POVAŽOVAT NÁSLEDUJÍCÍ:

- Věda jako celek je systematický způsob racionálního a empirického poznávání skutečnosti, zaměřený na spolehlivost výsledků a často i na možnosti predikce a aplikace (aplikované vědy). Předmětem vědeckého poznání, jsou objekty a proce-

sy reálného světa. Základní dělení reálného světa pro účely poznání, je na živý a neživý. Tak předmětem zkoumání jsou např. procesy ve vesmíru, vlastnosti a vztahy mikročástic hmoty, procesy myšlení nebo procesy a vztahy v lidské společnosti. Do vědy zahrnujeme i abstraktní exaktní svět vytvořený lidským intelektem: matematika, formální logiky, geometrie, a další. Vztah obou těchto světů je ten, že za jistých podmínek (viz dále Věda exaktní a neexaktní) může být reálný svět modelován exaktním světem, jinými slovy věda matematizována.

- Vědou se často rozumějí i jednotlivé vědní obory, obvykle charakterizované svou metodou a předmětem (oblastí zkoumání). Výsledky věd mohou sloužit i k různým aplikacím, například technickým, společenským, ekonomickým, pedagogickým nebo válečným.
- Nepřetržitý proces lidského poznávání přírody, společnosti, člověka, lidského myšlení a kultury. Na rozdíl od běžného poznávání jde ve vědě o systematické racionální a metodické vyvozování a zobecňování nových poznatků na základě abstraktního myšlení a teoretické činnosti.
- V širokém smyslu nepřetržitý společensky podmíněný proces systematického racionálního poznávání přírody, společnosti a myšlení, při němž vzniká stále bohatší a přesnější odraz objektivní reality ve vědomí. Věda také znamená stále hlubší chápání a pronikání od povrchových jevů k jejich příčinám, což umožňuje stále rozsáhlejší využívání a ovládání přírodních i společenských procesů a stále účinnější praktické přetváření světa člověkem. Její výsledky jsou i nenahraditelnou kulturní hodnotou.

7.3 Rozdělení věd

V evropském novověku se věda rozdělila na jednotlivé vědy, když se už v pozdním starověku začala oddělovat od filosofie, podobně jako se řecká filosofie kdysi oddělila od mytologie a náboženství. Na rozdíl od umění, jež si osvojuje pouze určité aspekty reality, spjaté s životem člověka obraznou formou s emocionálním zaměřením, činí věda předmětem své poznávací výzkumné činnosti veškerou skutečnost a své poznatky formuluje v logické podobě pojmů, hypotéz, teorií a zákonů, při čemž se snaží řídit požadavkem objektivity čili nestranného zkoumání "podle věci samé" (Platón). Zahrnuje axiomatické vědy (matematika, logika, právo), převážně empirické nauky o hmotě, vesmíru a přírodě a vědy o společnosti, včetně její minulosti a kultury.

Někteří autoři zahrnují do vědy také filozofii jako racionální, soustavnou a kritickou reflexi vědomí a poznávání (epistemologie), kdežto jiní ji z historických i metodologických důvodů od speciálních věd odlišují. Vědy charakterizují teorie a hypotézy, metody, metodologie a techniky. V oblasti empirických věd se rozlišuje výzkum základní a aplikovaný, jímž se zabývají diferencované skupiny věd technických, zemědělských i lékař-

ských. Z půdy filozofie jako svého základu se speciální vědy historicky vyvinuly a zůstávají s ní v té, či jiné podobě spojeny.

Existuje několik pohledů na rozdělení vědy. Jednou z nich je níže uvedené členění.

V zásadě můžeme lidské poznání rozdělit na vědecké a humanitní. Vědecké poznání je charakterizováno vědeckou metodou, jejíž základní rysy jsou uvedeny dále v tomto textu.

Humanitními obory rozumíme historii, filosofii, právo, teologii, jazykovědu a literaturu a umění.

Vědecké obory můžeme rozdělit do tří velkých skupin: přírodní, společenské a technické vědy.

Mezi přírodní vědy patří:

- ✓ matematika a logika
- ✓ fyzika (včetně astronomie, kosmologie)
- ✓ chemie
- ✓ biologie
- ✓ vědy o člověku (medicína, psychologie)

Společenské vědy jsou:

- ✓ ekonomie
- ✓ sociologie
- ✓ antropologie
- ✓ politologie

Technickými vědami se rozumí:

- ✓ inženýrství
- ✓ zemědělské vědy
- ✓ biotechnologie
- ✓ systémové inženýrství
- ✓ kybernetika

Tento výčet si neklade za cíl úplnost. Hranice mezi jednotlivými vědami a kategoriemi věd jsou často neostré. Psychologie např. přesahuje z přírodních do společenských věd, naopak prakticky všechny společenské vědy ovlivňují jednotlivce, a tak přesahují do věd o člověku a podobně.

Často se pod vědou, zvláště v anglicky psané literatuře (science) rozumí jen přírodní vědy. Přírodní vědy jsou někdy nazývány také tvrdými vědami na rozdíl od tzv. měkkých věd, tj. věd společenských. Zatímco pro tvrdé vědy jsou charakteristické konvergentní myšlenkové postupy, pro měkké vědy je typické divergentní myšlení.

Jedna z forem osvojování si světa člověkem, jejímž produktem jsou teoreticky systematizované objektivní poznatky nebo soubor poznatků, které se nacházejí ve zdůvodněném kontextu, resp. měly by se nacházet ve zdůvodněném kontextu. Na vědu se kladou požadavky objektivnosti, pravdivosti a metodiky (případně i terminologické jednoznačnosti). Věda je hledáním hypotéz, jejich ověřování (verifikace) a testování pokusy na falzifikaci jednotlivých důsledků.

V širokém smyslu nepřetržitý společensky podmíněný proces systematického racionálního poznávání přírody, společnosti a myšlení, při němž dochází ke stále pravdivějšímu odrazu objektivní reality ve vědomí, ke stále hlubšímu pronikání od povrchových jevů k jejich vnitřní podstatě, což umožňuje stále dalekosáhlejší využívání a ovládnutí přírodních a společenských procesů a stále účinnější praktické přetváření světa člověkem. Představuje nejvyšší formu poznávací teoretické činnosti, jejíž výsledky jsou nenahraditelnou kulturní hodnotou. Jako jedna z forem společenského vědomí splývala věda původně s filozofií, avšak vždy se odlišovala zásadně od mytologie a náboženství. Na rozdíl od umění, jež si osvojuje pouze určité aspekty reality, spjaté s životem člověka obraznou formou s emocionálním zaměřením, činí věda předmětem své poznávací výzkumné činnosti veškerou skutečnost a své objektivní poznatky formuluje v logické podobě pojmů, hypotéz, teorií a zákonů. Jako celostní soustava zahrnuje nauky o přírodě i společnosti, ale také filozofii jako racionální světový názor, teorie a metody, metodologie a techniky, výzkum základní i aplikovaný, diferencované skupiny věd technických, zemědělských i lékařských. Z půdy filozofie jako svého základu se speciální vědy historicky vyvinuly a zůstávají s ní v té, či jiné podobě nerozlučně spojeny.

Od počátku 19. století se věda dělí na jednotlivé vědní obory. Ty se podle A. Comta navzájem liší předmětem nebo metodou.

Podle jejich účelu a stupně obecnosti se vědní obory dělí na teoretické čili čisté a aplikované. Novokantovci dělili vědní obory na nomotetické (formulující obecné zákonitosti; např. fyzika, chemie) a idiografické (popisné; např. botanika, historie). Filosofie se chápe buď jako metodicko-kritický základ věd (epistemologie), nebo jako integrace výsledků speciálních věd (teorie vědy), případně se za vědu vůbec nepokládá (Martin Heidegger). Věda jako jediný celek zůstává nedostižným ideálem

DĚLENÍ PODLE PŘEDMĚTU ZKOUMÁNÍ

Předmětem studia různých vědních oborů mohou být např.:

- ✓ čisté kvantitativní a prostorové vztahy (např. matematika, geometrie),
- ✓ živá a neživá příroda (empirické či přírodní vědy)
- ✓ člověk (antropologie, humanitní vědy, duchovní vědy)
- ✓ jevy společenského života (historická věda, filologie, sociologie, politologie aj.)
[3]

DĚLENÍ PODLE METODY VĚDY

Každý vědní obor si pro výzkum předmětné oblasti vytváří své metody nebo je přejímá z jiných věd. K metodice věd zásadně patří:

- ✓ definice předpokladů či axiomů,
- ✓ vytváření hypotéz a teorií,
- ✓ stanovení stupně jistoty či pravděpodobnosti, která se těmto výpovědím připisuje.

Pokud jsou výsledky, případně metody jedné vědy aplikovány druhou vědou, označujeme je jako pomocné vědy. Základními metodami věd je vědecké pozorování, analýza, syntéza, logická indukce, dedukce, deskripce a komparace.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Co je to věda?

Která definice vědy je dle Vašeho názoru nejvýstižnější?

Co je to axiom?

Vyjmenujte technické vědy?

SHRnutí KAPITOLY

Tato kapitola představila studentům základní pohledy na problematiku vědy, její kvalifikaci a definice. Hlavním cílem bylo studentům přiblížit základní vědní disciplíny, které jim budou podkladem pro další studium v rámci bakalářského oboru.

8 PRÁVA A POVINNOSTI STUDENTŮ

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Tato kapitola navazuje na předchozí kapitoly. V rámci kapitoly se studenti seznámí se základní orientací ve Studijním a zkušebním řádu Slezské univerzity (Studijní a zkušební řád pro studenty bakalářských a magisterských studijních programů Slezské univerzity v Opavě ze dne 8. srpna 2017). Důvodem této kapitoly je mimo jiné objasnění práv a povinností studentů.

CÍLE KAPITOLY

Kapitola se soustředí na vysvětlení práv a povinností studentů.

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

Zákon, vnitřní předpis, student, právo, povinnost.

8.1 Úvod

Tato kapitola navazuje na předchozí kapitoly. Podrobněji představuje postavené studenta, jeho práva a povinnosti vyplývající jak ze zákona o vysokých školách, tak i práv a povinností vyplývajících z vnitřních předpisů.

8.1.1 ZÁKLADNÍ VÝCHODISKA A ORIENTACE V PROBLEMATICE PRÁV A POVINNOSTÍ

Zákon o vysokých školách v ustanovení § 61 a násl. mj. vymezuje pojem uchazeč. Zde stanoví, že uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia; osoba, které bylo studium přerušeno, se stává studentem dnem opětovného zápisu do studia.

Mezi práva studenta patří:

- studovat v rámci jednoho nebo více studijních programů, vybrat si studijní předměty a vytvořit studijní plán podle pravidel akreditovaného studijního programu,

- výběr učitele určitého studijního předmětu **vyučovaného více učiteli**, konat zkoušky za podmínek Studijním a zkušebním řádem SU,
- **zapsat se do další části studijního programu, pokud splnil povinnosti** stanovené Studijním a zkušebním řádem SU,
- navrhopat téma své bakalářské, diplomové, rigorózní nebo disertační práce,
- používat zařízení a informační technologie potřebné pro studium ve studijním programu v souladu s pravidly určenými FVP,
- volit a být volen do akademického senátu FVP,
- na stipendium z prostředků vysoké školy, splní-li podmínky pro jeho přiznání stanovené ve stipendijním řádu SU.

STUDIJNÍ POVINNOSTI STUDENTA

Studijní povinnosti především vyplývají z akreditovaného studijního programu a Studijního a zkušebního řádu SU, V tomto ohledu je student povinen např.:

- dodržovat vnitřní předpisy SU a FVP, hradit poplatky spojené se studiem a uvést skutečnosti rozhodné pro jejich výši, hlásit FVP adresu, na které je zapsán, adresu určenou pro doručování nebo adresu svojí datové schránky,
- dostavit se na předvolání rektora SU, děkana FVP nebo jimi pověřeného zaměstnance k projednání otázek týkajících se průběhu studia nebo ukončení studia.

Zaviněným nesplněním stanovených povinností, vzniká studentovi povinnost nahradit SU náklady, které jí tím způsobil.

Disciplinárním přestupkem je zaviněné porušení povinností stanovených právními předpisy nebo vnitřními předpisy SU a FVP. **Za disciplinární přestupek lze uložit některou z následujících sankcí:**

- napomenutí,
- podmíněné vyloučení ze studia se stanovením lhůty a podmínek k osvědčení,
- vyloučení ze studia.

Od uložení sankce lze upustit, jestliže samotné projednání disciplinárního přestupku vede k nápravě. Při ukládání sankcí se přihlíží **k charakteru jednání**, jímž byl disciplinární přestupek spáchán, **k okolnostem**, za nichž k němu došlo, **ke způsobeným následkům**, **k míře zavinění**. Přihlíží se i k dosavadnímu chování studenta, který se disciplinárního přestupku dopustil, a k projevené snaze o nápravu jeho následků.

ROZHODOVÁNÍ O PRÁVECH A POVINNOSTECH STUDENTŮ

Děkan FVP rozhoduje o právech a povinnostech studenta např.:

- povolení mimořádného opravného termínu zkoušky, dále opakovat část studia, jakož i o přerušení studia,
- uznání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností, přiznání stipendia,
- vyměření poplatku spojeného se studiem, disciplinárního přestupku,
- vyloučení ze studia.

Účastníkem řízení o právech a povinnostech studenta je pouze student. Děkan FVP vydá, rozhodnutí, které je prvním úkonem FVP v řízení ve věci. Proti rozhodnutí se student může odvolat ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho oznámení. Odkladný účinek odvolání nelze vyloučit. Odvolacím správním orgánem je rektor SU, který přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty.

HARMONOGRAM AKADEMICKÉHO ROKU

Jedná se o časový rozvrh, který vymezuje

- začátek akademického roku
- počátek a konec zimního a letního semestru
- období výuky
- zkušební období
- dobu prázdnin
- další důležité termíny

Harmonogram na daný akademický rok je k dispozici na webových stránkách fakulty.

STUDIJNÍ PŘEDPISY

Studijními předpisy se řídí studium na fakultě:

- Vysokoškolský zákon
- Statut SU FVP
- Studijní a zkušební řád SU
- Studijní a zkušební řád - doktorské studium
- Stipendijní řád SU FVP
- Disciplinární řád SU FVP
- vnitřní normy SU FVP
- další vnitřní předpisy, pokud tak stanoví statut fakulty

Všechny výše uvedené dokumenty je možno nalézt na webové stránce fakulty v sekci Povinně zveřejňované informace.

PRŮBĚH STUDIA

Průběh studia je vymezován právy a povinnostmi studenta, které určuje Studijní a zkušební řád Slezské univerzity v Opavě. Studijní a zkušební řád SU stanoví pravidla pro

všechny typy studijních programů uskutečňovaných jednotlivými fakultami a pracovišti. V případě potíží se studiem mají studenti možnost požádat o pomoc referentky studijního oddělení. Případně se studenti mohou obrátit na studentské zástupce fakultního akademického senátu.

8.2 Studijní a zkušební řád Slezské univerzity v Opavě

Jeden z nejdůležitějších studijních předpisů, který se týká průběhu celého studia je studijní a zkušební řád. Věnujte prosím jeho studiu dostatečnou pozornost.

Uvedený studijní a zkušební řád platí na všech součástech Slezské univerzity v Opavě. Je možné ho naleznout také na webových stránkách univerzity nebo na níže uvedeném odkazu

<https://www.slu.cz/slu/cz/file/cul/ec5992fe-f681-4031-a6fa-ac92c721121c>

8.3 Závěr

Text se zabývá právy a povinnostmi studentu FVP a různými formami případných využití. Dále uvádí odkaz na Studijní a zkušební řád Slezské univerzity v Opavě, jenž je součástí tohoto materiálu jako příloha č. 1.

KONTROLNÍ OTÁZKY

Vyjmenujte alespoň jedno právo a jednu povinnost studenta.

Z jakého vnitřního právního předpisu vyplývají práva a povinnosti studenta.

SHRNUTÍ KAPITOLY

Tato kapitola měla za úkol seznámit studenty se základními požadavky, právy a povinnostmi jež vyplývají ze studia na Slezské univerzitě v Opavě a také na vysoké škole.

9 INFORMAČNÍ SYSTÉMY VYUŽÍVANÉ NA SLEZSKÉ UNIVERZITĚ V OPAVĚ

RYCHLÝ NÁHLED KAPITOLY

Tato kapitola představuje informační systém využívaný v rámci Slezské univerzity v Opavě IS SU.

CÍLE KAPITOLY

Kapitola se soustředí na vysvětlení základní orientace v IS SU a dalších možnostech komunikace v rámci akademického prostředí.

KLÍČOVÁ SLOVA KAPITOLY

IS SU, elearning, moodle, email.

9.1 Centrum informačních technologií SU (CIT)

Centrum informačních technologií Slezské univerzity v Opavě (CIT) je celouniverzitní pracoviště, které zajišťuje všechny procesy, služby a systémy informačních a komunikačních technologií (ICT) společně všem součástem univerzity. Posláním CIT je tvorba koncepce rozvoje, stejně jako koordinace nasazení a provozu ICT služeb v rámci celé univerzity. Na CIT pracuje celkem 13 zaměstnanců, z toho 8 v Opavě a 5 v Karviné. K podpoře svých činností, zachování personální stability a dalšímu rozvoji potenciálu pracoviště, vyhledáváme a zapojujeme do naší práce i kolegy z řad studentů. CIT sestává ze tří oddělení - síťové infrastruktury, informačních systémů a vývoje aplikací - která spravují a rozvíjí především:

- páteřní a distribuční síťovou infrastrukturu a systémy pro správu jejích prostředků (serverů, aktivních prvků, firewallů, kontrolérů, analyzátorů datových toků apod.) a aplikací (služeb)
- síťový systém MicroFocus (Novell) a jeho služby (souborový systém, sdílené disky, LDAP)
- Centrální registr osob (CRO) pro správu elektronických identit uživatelů
- Eduroam - akademickou bezdrátovou (Wi-Fi) síť pro zabezpečený přístup k internetu uživatelům registrovaným v CRO systému naší univerzity stejně jako

uživatelům registrovaným v autentizačních systémech ostatních akademických institucí zapojených do tohoto projektu

- farmy virtuálních serverů na platformě RedHat a VMWare a systémy pro jejich správu
- databáze Oracle, MS SQL, MySQL a PostgreSQL
- disková pole, datová úložiště, včetně softwarově definovaných úložišť
- zálohovací systém
- box.slu.cz – vlastní řešení pro synchronizaci, zálohování a sdílení dat, včetně webového rozhraní a klientů všech platform vybudované na open source ownCloud
- centrální e-mailový systém (IMAP/POP3 a SMTP servery, antispam, webové rozhraní Horde)
- IS Magion s moduly umožňujícími zpracování ekonomicko-správních agend (účetnictví, majetek, evidence smluv, mzdy a personalistika, správa budov, sklady apod.) včetně portálového rozhraní pro schvalování objednávek a závazků
- IS JIS a vlastní webovou aplikaci karty.slu.cz pro správu životního cyklu identifikačních karet (univerzitních průkazů studentů a zaměstnanců)
- IS Tritius pro pracovníky Univerzitní knihovny, studenty, zaměstnance a návštěvníky využívajících jejích služeb
- LMS Moodle pro elektronickou podporu výuky
- videokonferenční systémy Polycom (on-site hardware) a BigBlueButton (cloud)
- telekomunikační systém založený na VoIP technologii OpenScape Voice
- tiskový systém SafeQ
- helpdeskový systém OTRS pro evidenci a správu uživatelských požadavků
- společné softwarové licence (kromě všech výše uvedených licencovaných položek také např. antivirový software AVG a Kaspersky, licence v rámci Microsoft Campus, licence produktů ASPI a Oracle)
- GitLab jako distribuovaný systém správy verzí vyvíjených softwarových produktů pro sledování změn ve zdrojových kódech softwaru během jeho vývoje

9.2 Informační systém SU

Pro přístup k autentizovaným službám potřebujete znát své přihlašovací údaje z Centrálního registru osob SU. V případě potíží vám pomohou Správci systému.

Přístup do IS/SU jedná se o informační systém, který je využíván fakultou k administraci studijní agendy. **Zabezpečuje činnosti od přijímacího řízení až po vydání diplomu.** Studenti mohou využít aktivní (zadání osobního čísla + hesla) i pasivní (není požadováno heslo) přístup k IS/STAG. Pouze při aktivním přístupu je studentovi umožněno měnit data.

JAK SE PŘIHLÁSIT DO IS SU?

Potřebujete webový prohlížeč, zadejte adresu <https://is.slu.cz/> a klikněte na "Přihlásit se". Pro přístup k autentizovaným službám potřebujete znát své přihlašovací údaje z Centrálního registru osob SU.

MÁM NESPRÁVNÉ PŘIHLAŠOVACÍ JMÉNO A HESLO

Ověřte, zda máte nastavenou správnou klávesnici (obvykle se jedná o přepnutí české a anglické klávesnice. U řady systému se změna národní klávesnice provádí v pravém dolním rohu obrazovky pod odkazem En nebo Cs). Stejně tak dejte pozor na možnou změnu číslice 1 (jedna) s písmenem l (malé L) a 0 (nula) s písmenem O. Pokud zadáváte heslo do prohlížeče správně, máte v systému zadané jiné heslo. V takovém případě postupujte podle předchozí otázky.

Další důležité otázky Vám zodpoví manuál uvedený na webové adrese https://is.slu.cz/napoveda/jine/pristup#j_pr_bezpecnost

V případě potíží vám pomohou Správci systému.

9.3 E-LEARNING (MOODLE)

E-learning Moodle je program vhodný pro elektronickou výuku studentů. Umožňuje uchovávat skripta, vytvářet testy a další úkoly stanovené vyučujícím. Správa eLearningového systému pro on-line vzdělávání je v současnosti jednotně koordinována Centrem informačních technologií, kde je komplexně zajišťován provoz CMS/LMS systému Moodle pro elektronickou podporu výuky na všech součástech SU.

PŘIHLÁŠENÍ

Na nový Moodle: Přihlášení k aktuální výuce eLearningu (pro LS 2016/2017 a novější) naleznete [zde](#). *Systém od 20. března 2017 využívá přihlašování pomocí CRO.*

Na starý Moodle (archiv): Přihlášení ke starší výuce eLearningu (pro ZS 2016/2017 a starší) naleznete [zde](#). *Systém využívá starého přihlašování pomocí SJP.*

Správci eLearningu si kladou za cíl podporovat technicky, organizačně a metodicky všechny uživatele eLearningového systému, tutorý i studenty. Mezi jejich běžné činnosti patří mj.:

- provoz a údržba systému pro elektronickou podporu výuky - Learning Management System (LMS) Moodle
- konzultace s realizátory eLearningu jednotlivých univerzitních součástí ohledně postupu a organizace výuky s podporou eLearningu

- poskytování metodické a technické pomoci tutorům při tvorbě a administraci elektronických studijních materiálů (výukových kurzů a dalších elektronických studijních pomůcek využívaných v on-line výuce)
- natáčení a zpracovávání videozáznamů pořízených z přednášek, seminářů a jiných aktivit univerzity
- podíl na realizaci rozvojových projektů v roli hlavních řešitelů a spoluřešitelů
- aktivní zapojení do mnoha vývojových projektů v rámci Oddělení vývoje aplikací
- účast na rozhodování o IT přístupu univerzity ve vztahu k on-line vzdělávání

CMS Moodle mj. poskytuje informace a návody např. v těchto oblastech:

- eLearningového systém

Pro elektronickou podporu výuky je oficiálně jednotně a celouniverzitně využíván CMS Moodle, který je dostupný pro každou součást individuálně, je spravován CIT SU, které se stará o provoz veškerého hardware (databázových, aplikačních a media serverů, audiovizuální techniky apod.) i o údržbu software, včetně formy a obsahu eLearningového portálu.

- Informační systém studijní agendy

IS/STAG je využíván jednotně a celouniverzitně na všech součástech a slouží především k evidenci a správě studia.

- Videozáznamy

Díky několika rozvojovým projektům je od roku 2008 zavedeno a rozšiřováno vybavení pro pořizování, zpracovávání, ukládání, distribuci a sdílení multimediálních záznamů přednášek, seminářů, konferencí a jiných vzdělávacích nebo kulturně-společenských aktivit.

- Knihovna eKurzů

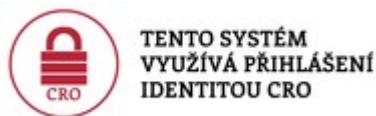
CMS Moodle slouží zároveň i jako centrální úložiště on-line kurzů vytvářených a/nebo spravovaných pro Akademickou poradnu.

9.4 Studentský email

K e-mailovému systému se od 20. 3. 2017 přihlašujete údaji z CRO.

Provozujeme jednotný e-mailový systém pro všechny studenty a zaměstnance SU dostupný pro standardní e-mailové klienty (například Mozilla Thunderbird nebo Outlook) přes poštovní protokol IMAP nebo přes námi podporovaný portál Horde na webové adre-

se <https://mail.slu.cz> s uživatelským jménem a heslem z Centrálního registru osob SU. Každý student a zaměstnanec SU má automaticky založený email ve tvaru CROlogin@slu.cz (tedy např. abc0256@slu.cz pro 256. uživatele, jehož příjmení začíná písmeny abc).

Vzhledem k tomu, že tento e-mail je standardně využíván pro komunikaci mezi školou a Vámi, upozorňujeme na skutečnost vyplývající ze **Studijního a zkušebního řádu**, podle které jsou studenti povinni v rámci studia a při jeho průběžné kontrole **používat své univerzitní e-mailové účty!**

KONTROLNÍ OTÁZKY

Jak se jmenuje informační systém využívaný Slezskou univerzitou v Opavě?

Co je to E-LEARNING?

SHRNUTÍ KAPITOLY

Tato kapitola měla za úkol seznámit studenty se základní orientací v problematice informačních systému na Slezské univerzitě v Opavě a poskytnout jim manuál pro orientaci v informačně-technologickém prostředí.

LITERATURA

Slezská univerzita v Opavě. Dostupné z: <https://www.slu.cz/file/cul/6e03799c-6d42-4fca-b47e-4e6c00a02531>

Středisko vědeckých informací. Dostupné z: <https://www.lf3.cuni.cz/3LFSVI-89.html>

Nová citační norma ČSN ISO 690:2011 – Bibliografické citace. Dostupné z: <https://sites.google.com/site/novaiso690/schema-a-priklady>

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách)

WALLERSTEIN, I. *Kam směřují sociální vědy*. 1. vyd. Praha: Slon, 1998. ISBN 80-85850-65-6.

WINCH, P. *Idea sociální vědy a její vztah k filosofii*. 1. vyd. Brno: CDK, 2004. ISBN 80-7325-035-7.

FAJKUS, B. *Filosofie a metodologie vědy*. 1. vyd. Praha: Academia, 2005. ISBN 80-200-1304-0.

Jan Sokol. *Malá filosofie člověka*. Praha: 2010.

Stručný filosofický slovník, Svoboda 1966, str. 472n.

Mikuláš Kusánský. *Soukromník o pokusech s váhami*. In: Pavel Flos, Mikuláš Kusánský. Praha, 2001.

B. Russell: Vagueness (The Australasian Journal of Psychology and Philosophy 1, June 1923, pp. 84-92.)

SHRNUTÍ STUDIJNÍ OPORY

Vážení studenti,

uvedený studijní materiál byl vytvořen jako manuál pro Vaši orientaci na akademické půdě, konkrétně na Slezské univerzitě v Opavě, Fakultě veřejných politik. Je jen na Vás, do jaké míry se budete věnovat doporučeným odkazům a informacím uvedených v této studijní opoře. Doporučuji Vám ale účastnit se seminářů, ve kterých se otevírá prostor pro diskuzi nejen nad uvedenou studijní oporou, ale také nad základní problematikou uvedenou v sylabu předmětu. Věřím, že Vám bude studijní materiál sloužit jako základní dokument pro orientaci na akademické půdě a informace v něm uvedené, využijete ve svůj prospěch.

S přáním úspěšného studia

Vaše autorka

PŘÍLOHA Č. 1 STUDIJNÍ A ZKUŠEBNÍ ŘÁD PRO STUDENTY BAKALÁŘSKÝCH A MAGISTERSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMŮ SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ ZE DNE 8, SRPNA 2017

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registrovalo v souladu se 36 odst. 2 zákona č. I I I / 1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách) dne 8. srpna 2017 pod čj. MSMT-14536/2017 Studijní a zkušební řád pro studenty bakalářských a magisterských studijních programů Slezské univerzity v Opavě.

Gondková
.....
Mgr. Karolína Gondková
ředitelka odboru vysokých škol

Studijní a zkušební řád pro studenty bakalářských a magisterských studijních programů Slezské univerzi-

ty v Opavě ze dne 8, srpna 2017

Opava, srpen 2017

Studijní a zkušební řád pro studenty bakalářských a magisterských studijních programů Slezské univerzity v Opavě ze dne 8. srpna 2017

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

čl. 1

Úvodní ustanovení

- 1) Studijní a zkušební řád pro studenty bakalářských a magisterských studijních programů Slezské univerzity v Opavě (dále jen vnitřním předpisem Slezské univerzity v Opavě (dále jen „univerzita“) podle 17 odst. I písm. g) zákona č. I I I/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“).
- 2) Řád upravuje pravidla studia v akreditovaných bakalářských a magisterských studijních programech uskutečňovaných univerzitou spolu s vysokoškolským ústavem nebo jejími fakultami. Při uskutečňování bakalářských a magisterských studijních programů spolu se zahraniční vysokou školou (S 47 a zákona) nebo jinou právnickou osobou (S 81 zákona) se příslušná ustanovení řádu použijí v souladu s dohodou zúčastněných stran.
- 3) Pokud byl studijní program akreditován na stanovenou dobu v souladu se zákonem č. 137/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 1 11/1998 Sb., o vysokých školách o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a zůstává tímto pro něj po tuto dobu zachováno i dosavadní Členění na studijní obory, vztahují se příslušná ustanovení řádu přiměřeně rovněž na příslušný studijní obor nebo kombinaci oborů v případě dvouoborového studia. Na tyto studijní programy se neuplatňuje rovněž určení jejich profilu a oblasti vzdělávání.
- 4) Podmínky celoživotního vzdělávání stanoví Řád celoživotního vzdělávání univerzity.

- 5) V případě, že studijní program je uskutečňován univerzitou spolu s vysokoškolským ústavem, vykonává působnost děkana ředitel vysokoškolského ústavu a fakultou se rozumí vysokoškolský ústav, pokud není tímto řádem nebo jiným vnitřním předpisem univerzity stanoveno jinak.
- 6) Na jednotlivých fakultách může být tento řád upřesněn vnitřním předpisem nebo vnitřní normou pouze v případech v tomto řádu stanovených.

ČÁST DRUHÁ STUDIUM

HLAVA 1 ORGANIZACE STUDIA

Student

- 1) Studentem se stává uchazeč přijatý ke studiu podle 48 až 50 zákona dnem zápisu do studia.
- 2) Při prvním zápisu do studia na univerzitě skládá student imatrikulační slib v platném znění podle přílohy Statutu univerzity způsobem stanoveným dekanem.

čl. 3

Akademický rok

- 1) Akademický rok trvá 12 měsíců, člení se na dva semestry (zimní a letní) a jeho začátek stanoví rektor.
- 2) V harmonogramu akademického roku je uveden zejména začátek a konec výuky, zkušební období, období prázdnin, termín splnění studijních povinností, případně další akademické aktivity.
- 3) Každý semestr se člení na období výuky, zkušební období a období prázdnin.
- 4) V době hlavních prázdnin lze konat zejména kurzy vyplývající ze studijních programů a odborné praxe. Volný čas studentů však nesmí být těmito činnostmi zkrácen na méně než čtyři týdny.
- 5) Termíny událostí uvedených v odstavcích I až 4 určuje harmonogram akademického roku univerzity stanovený rozhodnutím rektora a jsou závazné pro studenty všech forem studia. Mimo období určené tímto harmonogramem může probíhat pouze výuka ve studijním programu akreditovaném v cizím jazyce, v kombinované formě studia a státní závěrečné zkoušky, pokud to stanoví pro příslušný akademický rok děkan svým rozhodnutím.
- 6) Další termíny průběhu akademického roku, které nejsou uvedeny v odstavcích I až 4, mohou být stanoveny pokynem děkana.

čl. 4

Studijní program a oblast vzdělávání

- 1) Seznam uskutečňovaných studijních programů, jejich typy a profily, formy výuky, standardní doba studia a informace o jejich dostupnosti pro osoby se zdravotním postižením, jazyk studia a udělované akademické tituly, je zveřejněn ve veřejné části internetových stránek univerzity a je průběžně aktualizován.
- 2) Součástími studijního programu jsou
 - a) název studijního programu, jeho typ, forma, cíle studia a údaj o profilu studijního programu,
 - b) stanovení profilu absolventa studijního programu,
 - c) charakteristika studijních předmětů,
 - d) pravidla a podmínky pro vytváření studijních plánů, popřípadě délka praxe realizované případně i u jiné fyzické nebo právnické osoby,
 - e) standardní doba studia při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích, podmínky, které musí student splnit v průběhu studia ve studijním programu a při jeho řádném ukončení včetně obsahu státních závěrečných zkoušek,
 - g) udělovaný akademický titul,
 - h) určení oblasti nebo oblastí vzdělávání, v rámci, kterých má být studijní program uskutečňován, a návaznost na další typy studijních programů v téže nebo příbuzné oblasti nebo oblastech vzdělávání; v případě kombinovaného studijního programu také procentně vyjádřený podíl základních tematických okruhů náležejících do jednotlivých oblastí vzdělávání na výuce.
- 3) Studijní program je uskutečňován v souladu se specifickými požadavky podle nařízení vlády o standardech pro akreditace ve vysokém školství, některou z těchto forem:
 - a) prezenční,
 - b) distanční,
 - c) kombinovanou.
- 4) Profil bakalářského nebo magisterského studijního programu může být zaměřený profesně nebo akademicky.
- 5) Studijní program může být v souladu s podklady, na jejichž základe byla udělena akreditace, uskutečňován jako:
 - a) studijní program bez specializací,
 - b) studijní program se specializacemi,
 - c) studium, kterým student získá v rámci studia ve studijním programu, do kterého je zapsán, i ucelené znalosti a dovednosti obsahově odpovídající jinému studijnímu programu,
 - d) studijní program zaměřený na vzdělávání a přípravu k profesi učitele.
- 6) Každý studijní program má svého garanta, který zejména koordinuje obsahovou přípravu studijního programu, dohlíží na kvalitu jeho uskutečňování, vyhodnocuje studijní program a rozvíjí jej.

- 7) Studijní program náleží pouze do jedné oblasti vzdělávání, pokud se státními závěrečnými zkouškami ověřuji profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do jedné oblasti vzdělávání. Studijní program je kombinovaným studijním programem, pokud se státními zkouškami ověřuji profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do více oblastí vzdělávání.
- 8) Každý studijní program má stanovenou standardní a maximální dobu studia. Standardní doba studia je stanovena v rozhodnutí o akreditaci v souladu se zákonem, maximální doba studia je o dva akademické roky delší než standardní doba studia v příslušném studijním programu. Pokud standardní doba studia zvětšená o dva roky uplyne v průběhu posledních tří měsíců akademického roku, prodlužuje se maximální doba studia do konce tohoto akademického roku.
- 9) Do maximální doby studia se nezapočítává doba přerušení studia po uznanou dobu rodičovství, tj. dobu, po kterou by jinak trvala mateřská či rodičovská dovolená studentů (studentek) — rodičů nebo v souvislosti s převzetím dítěte do péče nahrazující péči rodičů na základe rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu.
- 10) Do doby studia se nezapočítává období, kdy bylo studium přerušeno.
- 11) Uskutečňuje-li se studijní program jako studijní program se specializací, student si může zvolit specializaci v průběhu prvního ročníku studia nebo potvrdit volbu specializace učiněnou v rámci přijímacího řízení.

čl. 5

Studijní plán

- 1) Studijní plán akreditovaného studijního programu stanovuje v souladu s platnou akreditací časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů (dále jen „předmět“), formu a jazyk jejich studia a způsob ověření studijních výsledků.
- 2) Obsah studijního plánu tvoří seznam jednotlivých předmětů výuky, které mohou mít status předmětů:
 - a) povinných — jejich úspěšné absolvování je nutné pro úspěšné absolvování určité etapy studia nebo celkového studia,
 - b) povinně volitelných — student musí předměty úspěšně absolvovat ve stanovené skladbě nebo podle studijních plánů v dané skupině,
 - c) volitelných — student si volí libovolně v rámci studijních programů stejného typu.
- 3) Standardní vzorový studijní plán je studijní plán, který je vzorovým rozvržením předmětů do jednotlivých ročníků a semestrů během standardní doby.
- 4) Osobní studijní plán si volí student pro daný akademický rok, samostatně v něm určuje svoji studijní zátěž při respektování podmínek kreditního systému, zveřejněných rozvrhových akcí a ustanovení tohoto řádu.

- 5) Individuální studijní plán umožňuje výjimky z respektování podmínek kreditního systému a dalších ustanovení tohoto řádu. O jeho schválení rozhodne děkan do 30 dnů ode dne podání písemné žádosti studenta doložené relevantními doklady prokazujícími okolnosti pro udělení individuálního studijního plánu. Individuální studijní plán může být schválen na jednotlivé semestry, případně na akademický rok. Tento individuální studijní plán je určen zejména pro:
- a) zvláště nadané studenty s vynikajícími studijními výsledky, kterým může umožnit zkrátit celkovou dobu studia či umožnit souběžné studium ve dvou či více studijních programech,
 - b) studenty s vynikajícími studijními výsledky podílející se na vědecké činnosti univerzity, kterým umožní časově optimálně rozvrhnout studijní a vědeckou práci,
 - c) studenty s velmi dobrými studijními výsledky dosahující zároveň vynikajících výsledků v umělecké, sportovní nebo obdobné činnosti a reprezentující tímto způsobem univerzitu na celostátní a mezinárodní úrovni,
 - d) studenty, kterým jejich aktuální zdravotní stav znemožňuje uplatnění standardního režimu studia a kdy není reálné řešit jejich situaci formou krátkodobého přerušení studia,
 - e) studenty, u kterých je na základě vyjádření lékaře či jiného specialisty a doporučení odbornými pracovníky Poradenského a kariérního centra objektivně zdůvodněna existence potřeby kompenzovat pohybové a smyslové postižení, chronické, popř. psychiatrické onemocnění, či specifické poruchy učení, které nebrání studiu na univerzitě,
 - f) studenty, kteří po celý kalendářní měsíc osobně, celodenně, samostatně a řádně pečují o dítě do 4 let věku a zároveň mají ve studijním informačním systému evidovanou na příslušné období uznanou dobu rodičovství,
 - g) studenty, kteří s ohledem na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav samostatně pečují o dítě, osobu blízkou, nebo jinou osobu, která s nimi žije ve společné domácnosti.
- 6) V souvislosti s péčí o děti student má právo na prodloužení lhůt pro plnění studijních povinností o dobu, po kterou by jinak trvalo jeho čerpání mateřské dovolené, a to za podmínky, že v této době studium nepřeruší. O prodloužení lhůty a způsobu plnění studijních povinností v prodloužené lhůtě rozhodne děkan do 30 dnů ode dne podání písemné žádosti studenta.
- 7) Student, který předloží potvrzení o tom, že je sportovním reprezentantem České republiky ve sportovním odvětví, vydané sportovní organizací zastupující toto sportovní odvětví v České republice, má v souvislosti s touto skutečností právo na úpravy průběhu studia, které mu umožní účast na reprezentaci a nezbytnou přípravu. O úpravě průběhu studia rozhodne děkan do 30 dnů ode dne podání písemné žádosti studenta.
- 8) Bližší podrobnosti schválení individuálního studijního plánu podle odstavce 5 písm. e) jsou uvedeny v Metodickém pokynu rektora ke způsobu podpory uchazečů o studium a studentů se specifickými vzdělávacími potřebami na univerzitě, v platném znění.
- 9) Bližší podrobnosti schválení individuálního studijního plánu podle odstavce 5 písm. f) jsou uvedeny v Pokynu rektora k zabezpečení jednotného postupu při evidenci uznané doby rodičovství a činnostech souvisejících na univerzitě, v platném znění.

čl. 6

Kreditní systém, kreditní ohodnocení předmětů

- 1) Studium v rámci akreditovaných bakalářských a magisterských studijních programů je uskutečňováno na základě kreditního systému studia.
- 2) Kreditní systém vychází z principů Evropského systému převodu kreditů (European Credit Transfer System, dále jen „ECTS“), standardní tempo studia stanovuje splnění 30 kreditů za semestr, 60 kreditů za akademický rok. V průběhu studia musí student získat počet kreditů /95, 197 a 198 zákona č 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
rovný alespoň šedesátinásobku standardní doby studia ve skladbě dané studijním programem a příslušným studijním plánem.
- 3) Na studium, které probíhá v souladu s Čl. 5 odst. 5 podle individuálního studijního plánu, se vztahuje kreditní systém a další ustanovení tohoto řádu.
- 4) Každý předmět uvedený ve studijním programu má přidělen určitý počet kreditů, který vyjadřuje míru studijní zátěže studenta při jeho studiu. Kredit představuje 1/60 průměrné studijní zátěže během akademického roku. Tentýž předmět má stejné kreditní ohodnocení pro všechny studenty bez ohledu na status předmětu. Status předmětu je dán jeho zařazením ve studijním programu a může být pro různé studijní obory odlišný.
- 5) Student získává kredity předmět až po splnění všech stanovených podmínek. U předmětů zakončených pouze zápočtem získává kredity po splnění zápočtu, u předmětů zakončených zápočtem i zkouškou nebo jen zkouškou až po složení této zkoušky s výsledkem alespoň „E“ (dostatečně/sumcient, číselná hodnota 3). Předmět musí student úspěšně absolvovat v tom akademickém roce, ve kterém si jej zaregistroval, a to nejpozději do termínu daného harmonogramem příslušného akademického roku.
- 6) Za daný předmět může student v daném studijním programu získat kredity pouze jednou, pokud není ve studijním plánu akreditovaného studijního programu uvedena výjimka umožňující získ kreditů opakovaně.

čl. 7

Formy vzdělávací Činnosti

- 1) Základními formami organizované vzdělávací Činnosti jsou přednášky, cvičení, semináře, exkurz, praxe, laboratoře, tvůrčí dílny, plenéry, projekty a tutoriály. Organizované formy vzdělávací Činnosti doplňují konzultace a samostatné studium.
- 2) Účast studentů na přednáškách je doporučena. Účast na ostatních formách organizované vzdělávací činnosti je povinná. Rozsah povinné výuky, který vyplývá z požadavků na ověření výsledků studia příslušného předmětu, stanoví vyučující příslušného předmětu v souladu s akreditací příslušného studijního programu.
- 3) Studentovi, který se z vážných důvodů nemohl povinné formy vzdělávací Činnosti zúčastnit, může vyučující určit náhradní způsob splnění studijních povinností.
- 4) Vyučující každého předmětu zveřejní se souhlasem vedoucího příslušného ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště nejpozději v prvním týdnu výuky v semestru program předmětu, který je v souladu s akreditovaným sylabem předmětu a obsahuje zejména:

- a) požadavky na studenta v průběhu semestru,
- b) podmínky pro udělení zápočtu a rámcové podmínky a charakteristiku konání zkoušky,
- c) seznam literatury k samostatnému studiu.

Tímto způsobem vyhlášené podmínky pro udělení zápočtu a konání zkoušky nelze v průběhu semestru měnit. Student je povinen se s nimi seznámit a řídit se jimi.

HLAVA 11

OVĚŘOVÁNÍ VÝSLEDKŮ A HODNOCENÍ STUDIA

čl. 8

Ověřování výsledků studia

- 1) Studijní výsledky se ověřuji průběžným hodnocením studia, celkovým hodnocením předmětu při zakončení zápočtem nebo zkouškou, celkovým hodnocením studia při zakončení státní závěrečnou zkouškou. při hodnocení studia je student povinen se prokázat platným průkazem studenta opatřeným aktuální fotografií.
- 2) Údaje o výsledku hodnocení studia vkládá příslušný vyučující nejpozději do 5 dnů od vykonání zápočtu nebo zkoušky do studijního informačního systému v tomto rozsahu:
 - a) datum vykonání zápočtu nebo zkoušky,
 - b) údaj o tom, zda se jedná o termín řádný, opravný, příp. druhý opravný,
 - c) údaj o tom, zda student splnil nebo nesplnil podmínky pro udělení zápočtu,
 - d) výsledek zkoušky v souladu s klasifikační stupnicí ECTS.
- 3) Evidenci studijních výsledků studenta vede příslušné studijní oddělení, nebo jiné pracoviště, které vede studijní agendu studenta (dále jen „studijní oddělení“). Vkládáním výsledků hodnocení studia v souladu s odstavcem 2 může být pověřena jiná odpovědná osoba na základě písemného pověření vedoucím ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště.
- 4) Odpovědní zaměstnanci fakulty (katedry, ústavu, institutu nebo jiného pracoviště) jsou povinni v rámci studia a při ovařování studijních výsledků využívat jednotný studijní informační systém a v jeho rámci jednotné studentské e-mailové účty, dodržovat přesné a důsledně pravidla jednotného studijního informačního systému, zejména pravidla o studijních programech, kreditním systému a výsledcích hodnocení studia a postupovat podle pokynů rektora, nebo děkana.
- 5) Studenti jsou povinni v rámci studia a při ověřování studijních výsledků využívat jednotný studijní informační systém a v jeho rámci jednotné studentské e-mailové účty.
- 6) V předmětu, pro který je studijním plánem předepsán zápočet i zkouška, je získání zápočtu nezbytnou podmínkou ke konání zkoušky.
- 7) V případě písemné formy ověřování studijních výsledků má student právo prohlédnout si opravenou práci nejpozději do 30 dnů ode dne vložení výsledku hodnocení studia do studijního informačního systému.
- 8) K prokázání výsledků studia je rozhodující tištěný výstup ze studijního informačního systému. Tento výstup, potvrzený příslušným studijním oddělením, je ve smyslu 57 odst. 3 zákona považován za výkaz o studiu.

- 9) Na výsledky hodnocení studia neevidované ve studijním informačním systému nejpozději k datu kontroly splnění studijních povinností se pohlíží jako na nevykonané. Student má právo uplatnit své požadavky na opravu zjištěných nesrovnalostí nebo doplnění chybějících údajů nejpozději do pěti pracovních dnů následujících po posledním dni příslušného akademického roku u příslušného vyučujícího.

čl. 9

Zápočet

- 1) Zápočet se uděluje za splnění požadavků, které pro jeho získání zveřejní vyučující každého předmětu v souladu s Čl. 7 odst. 4.
- 2) Zápočet uděluje vyučující, který vyučuje příslušný předmět, pokud výjimečně vedoucí ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště nestanoví jinak.
- 3) Zápočty se udělují zpravidla ve zkušebním období stanoveném harmonogramem daného akademického roku. Po dohodě s vyučujícím lze udělit zápočet i mimo toto období, nejpozději však do konce příslušného akademického roku.
- 4) Studentovi, kterému nebyl udělen zápočet ve stanoveném termínu, určí vyučující opravný termín k získání zápočtu, nejpozději však do konce příslušného akademického roku.
- 5) Studentovi, kterému nebyl udělen zápočet z předmětu ani v opravném termínu, určí vyučující druhý opravný termín k získání zápočtu, nejpozději však do konce příslušného akademického roku. V případě druhého opravného termínu zápočtu z předmětu registrovaného opakovaně se podmínky pro splnění zápočtu plní před tříčlennou komisí. Jmenování komise, způsob a termín přihlašování studentů k vykonání druhého opravného termínu zápočtu z předmětu registrovaného stanoví děkan.
- 6) Student má právo se ze stanoveného termínu pro získání zápočtu odhlásit nejpozději 24 hodin předem, pokud se nedohodne s vyučujícím jinak. Student, který se tímto způsobem odhlásil, je posuzován tak, jako kdyby nebyl na stanovený termín přihlášen. Ze závažných, zejména zdravotních důvodů, se může omluvit i dodatečně, nejpozději však do pátého dne od termínu určeného pro získání zápočtu. O důvodnosti omluvy rozhodne vyučující.

čl. 10

Zkouška

- 1) Zkouškou se prověřují vědomosti studenta z příslušného předmětu a jeho schopnost uplatňovat poznatky získané studiem. Forma zkoušky může být ústní, písemná, praktická nebo kombinovaná. Rámcové podmínky a charakteristiku konání zkoušky zveřejní vyučující každého předmětu v souladu s Čl. 7 odst. 4.
- 2) Vedoucí ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště koordinuje termíny zkoušek a způsob jejich zveřejnění.
- 3) Zkoušky a opravné zkoušky se konají zpravidla ve zkušebním období stanoveném harmonogramem daného akademického roku. Po dohodě se zkoušejícím lze v závažných a odůvodněných případech skládat zkoušky a opravné zkoušky i mimo toto období, nejpozději však do konce příslušného akademického roku. Zkoušející stanoví nejpozději dva týdny před začátkem zkušebního období termíny pro konání zkoušek a opravných zkoušek tak, aby byl jejich počet a rozložení adekvátní počtu zkoušených studentů. Zkoušku skládající se z více částí koná student zpravidla v jednom dni.

- 4) Pokud student u zkoušky nevyhověl, má právo na konání opravné zkoušky, nejpozději však do konce příslušného akademického roku.
- 5) Student, který nevykoná zkoušku ani v opravném termínu, má právo na konání druhé opravné zkoušky, nejpozději však do konce příslušného akademického roku. V případě druhé opravné zkoušky z předmětu registrovaného opakované se zkouška koná před tříčlennou komisí. Jmenování komise, způsob a termín přihlašování studentů k vykonání druhého opravného termínu zkoušky z předmětu registrovaného opakované stanoví děkan.
- 6) Student má právo se ze zkoušky, opravné nebo druhé opravné zkoušky odhlásit nejpozději 24 hodin před jejím začátkem, pokud se nedohodne se zkoušejícím jinak. Student, který se tímto způsobem odhlásil, je posuzován tak, jako kdyby nebyl ke zkoušce přihlášen. Ze závažných, zejména zdravotních důvodů, se může omluvit i dodatečně, nejpozději však do pátého dne od termínu určeného pro konání zkoušky. O důvodnosti omluvy rozhodne zkoušející.

čl. 11

Státní závěrečná zkouška

- 1) Studium v bakalářském a magisterském studijním programu se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou.
- 2) Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce, u studia v bakalářském studijním programu, pokud to stanovuje studijní program, obhajoba bakalářské práce.
- 3) Státní závěrečné zkoušky se konají v rámci daného akademického roku nejméně ve dvou termínech, konkrétní termíny stanoví děkan na základě návrhu vedoucího ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště v souladu s čl. 3 odst. 5 rozhodnutím.
- 4) Student studijního programu může konat státní závěrečnou zkoušku nebo její část, jestliže splnil tyto podmínky:
 - a) splnil všechny studijní povinnosti předepsané v příslušném studijním programu,
 - b) získal ve stanovené skladbě předmětů předepsané studijním plánem příslušného studijního programu počet kreditů rovný alespoň šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia,
 - c) na zadané téma vypracoval a v určeném termínu odevzdal diplomovou práci, nebo bakalářskou práci, pokud to stanovuje příslušný studijní program a tato práce se stahuje k dané části státní závěrečné zkoušky.
- 5) Jazyk, ve kterém je vypracována, popřípadě obhajována a hodnocena diplomová nebo bakalářská práce, je zpravidla určen akreditačním spisem příslušného studijního programu, pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak.
- 6) Státní závěrečnou zkoušku musí student vykonat nejpozději dokonce maximální doby studia příslušného studijního programu stanovené podle Čl. 4 odst. 7.
- 7) Student podává ke státní závěrečné zkoušce přihlášku. Způsob a termín odevzdání přihlášky stanovuje děkan rozhodnutím zveřejněným nejpozději do termínu zahájení výuky v zimním semestru příslušného akademického roku. Na odhlášení ze státní závěrečné zkoušky se přiměřeně použije čl. 10 odst. 6.

- 8) Obsah státní závěrečné zkoušky včetně jejích částí vychází z akreditovaného studijního programu a je zveřejněn v elektronické formě příslušným vedoucím ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště v neveřejné části internetových stránek způsobem, který je přímo přístupný studentům.
- 9) Státní závěrečná zkouška se koná před minimálně tříčlennou zkušební komisí. Členy komise u státní závěrečné zkoušky jsou profesori a docenti nebo odborníci schválení příslušnou vědeckou radou. Průběh státní závěrečné zkoušky a vyhlášení výsledků jsou veřejné.
- IO) Státní závěrečnou zkoušku nebo její část lze v případě neúspěchu nejvýše jednou opakovat při dodržení maximální doby studia podle Čl. 4 odst. 8.
- 1 1) Bližší specifikaci konání státní závěrečné zkoušky, jejího organizačního zabezpečení, zadávání, vypracování, hodnocení a obhajoby diplomových, nebo bakalářských prací může stanovit děkan.
- 12) Zveřejňování diplomových a bakalářských prací se řídí vnitřním předpisem univerzity. Pravidla o způsobu zveřejňování závěrečných prací na univerzitě.

čl. 12

Hodnocení a celkové hodnocení studia

- l) Výsledek zkoušky nebo části státní závěrečné zkoušky je klasifikován podle stupnice ECTS:

Stupeň ECTS	Slovní vyjádření	Číselné vyjádření
A	Výborně/Excellent	1
B	Velmi dobře/Very good	1,5
C	Dobře/Good	2
D	Uspokojivě/Satisfactory	2,5
E	Dostatečně/Sufficient	3
F	Nedostatečně/Unsatisfactory	4

Klasifikačním stupněm F (Nedostatečně/Unsatisfactory) je student hodnocen, pokud:

- a) nesplní podmínky pro úspěšné vykonání zkoušky,
 - b) odstoupí od zkoušky po jejím začátku nebo se nedostaví ke zkoušce bez řádné omluvy,
 - c) k termínu splnění studijních povinností určeného harmonogramem příslušného akademického roku nemá ve studijním informačním systému evidován záznam o přihlášení na termín zkoušky,
 - d) závažným způsobem porušil řádný průběh zkoušky.
- 2) Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň studentovy úspěšnosti v průběhu celého studia v rámci akreditovaného studijního programu a uzavírá se po ukončení státních závěrečných zkoušek, klasifikuje se:

- a) „prospěl s vyznamenáním“, pokud studentův vážený studijní průměr (dále jen „VSP“) za celou dobu studia byl nižší nebo roven 1,50 a všechny části státní závěrečné zkoušky byly klasifikovány stupněm (Výborný/Excellent, číselné vyjádření 1),
 - b) „prospěl“, pokud student řádně ukončil studium státní závěrečnou zkouškou, ale nesplnil podmínky uvedené v písmenu a),
 - c) „neprospěl“ v případě, že některá část státní závěrečné zkoušky byla hodnocena známkou „F“ (Nedostatečně /Unsatisfactory, číselné vyjádření 4).
- 3) Kritériem hodnocení studijních výsledků je VSP, který se zpracovává pro každého studenta za každý akademický rok a za celkové studium před absolvováním státní závěrečné zkoušky. VSP se vypočte jako vážený průměr, tj. podíl součtu výsledných známek (číselně vyjádřených) zregistrovaných předmětů, u nichž je předepsána zkouška, násobených jejich kreditním ohodnocením a celkového součtu kreditního ohodnocení těchto předmětů za hodnocené období. Povinné a povinně volitelné předměty, které měl student v daném akademickém roce registrované a které neukončil alespoň klasifikaci „E“ (Dostatečně/Sufficient, Číselné vyjádření 3), jsou do studijního průměru započteny se známkou „F“ (Nedostatečně /Unsatisfactory, číselné vyjádření 4). Studijní průměr se zaokrouhluje na dvě desetinná místa podle pravidel zaokrouhlování, tj. 0 až 4 směrem dolů, 5 až 9 směrem nahoru. Vzorec pro výpočet studijního průměru:

$$V_{sp} = \frac{K_p Z}{K_p}$$

K_p = počet kreditů předmět p zakončený zkouškou,

ZI = číselné vyjádření klasifikace zkoušky zakončující předmět p.

HLAVA 111

PRŮBĚH A KONTROLA STUDIA

čl. 13

Zápis do studia a zápis do akademického roku

- 1) Právo na zápis do studia má uchazeč, kterému bylo sděleno rozhodnutí o přijetí ke studiu, a to pro příslušný akademický rok, do něhož konal přijímací řízení.
- 2) Zápis do studia, který je totožný se zápisem do prvního akademického roku se koná na fakultě, která uskutečňuje příslušný studijní program. Termín stanovuje v souladu s harmonogramem příslušného akademického roku děkan. Uchazeči je sdělen současně s rozhodnutím o přijetí ke studiu.
- 3) Zápis do studia, který je opětovným zápisem do studia po uplynutí stanovené doby přerušeni studia, se koná na fakultě, která uskutečňuje příslušný studijní program. Opětovný zápis lze provést nejpozději do pěti pracovních dnů od termínu ukončení přerušeni studia.
- 4) Zápis do akademického roku se koná na fakultě v souladu s harmonogramem příslušného akademického roku. Do akademického roku může být zapsán student, který splňuje tyto podmínky:

- a) nejpozději k datu kontroly studia za poslední hodnocený akademický rok má ve studijním informačním systému v termínu splnění studijních povinností evidován zisk 40 a více kreditů, přičemž se nejedná o ročník studia, ve kterém má ve studijním informačním systému evidován (evidovány) předmět (předměty) státní závěrečné zkoušky (dále jen „absolventský ročník“),
 - b) nejpozději k datu kontroly studia za předchozí akademický rok má ve studijním informačním systému evidováno v termínu splnění studijních povinností, že v něm úspěšně absolvoval všechny opakovaně registrované předměty.
- 5) Náhradní termín zápisu může být stanoven děkanem na základě písemné žádosti, která je doložena doklady prokazujícími okolnosti, které brání účasti na zápisu.
 - 6) Nedostaví-li se uchazeč o studium ve stanoveném termínu k zápisu nebo k zápisu v náhradním termínu a do pěti pracovních dnů se neomluví, je toto posuzováno jako skutečnost, že na své právo zápisu do studia rezignuje.
 - 7) Nedostaví-li se osoba k opětovnému zápisu do studia nebo k opětovnému zápisu do studia v náhradním termínu po uplynutí stanovené doby přerušeni studia a do pěti pracovních dnů se neomluví ani nepožádá o prodloužení přerušeni studia v souladu s tímto řádem, přestává být studentem podle § 54 zákona a studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona.
 - 8) Nedostaví-li se student k zápisu do akademického roku nebo k zápisu do akademického roku v náhradním termínu a do pěti pracovních dnů se neomluví, přestává být studentem podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona.
 - 9) Zápis podle odstavců 2 až 4 může provést také zmocněnec, který své zmocnění k zastoupení prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může být zvolen současně pout jeden zmocněnec.
 - IO) Zápis do studia je splněn, pokud jsou studijnímu oddělení doručeny ve stanoveném termínu rovněž tištěné výstupy podle Čl. 14 odst. 1 a dle Čl. 15 odst. 4. V případě výhradně elektronického zápisu se tištěné výstupy nevyžadují.
- 1 1) Bližší podmínky k zápisu do studia mohou stanovit vnitřní normy fakult.

čl. 14

Registrace předmětů

- 1) Formu a termíny registrace předmětů do příslušného akademického roku nebo do příslušného semestru stanoví děkan.
- 2) Kreditní systém studia umožňuje studentovi volit svůj osobní studijní plán tak, aby samostatně rozhodl o své studijní zátěži, ovlivnil rozsah a tempo studia, lépe prohloubil znalosti v dané oblasti studia, případně rozšířil svou specializaci.
- 3) Standardní tempo studia, které umožní řádné absolvování příslušného studijního programu ve standardní době studia, předpokládá registraci předmětů v celkovém kreditním ohodnocení 60 kreditů za akademický rok.
- 4) Student si při registraci do příslušného akademického roku nebo do příslušného semestru registruje do studijního informačního systému předměty podle studijního plánu příslušného studijního programu a formy studia tak, aby:

- a) v akademickém roce mohl úspěšným absolvováním registrovaných předmětů nebo jejich uznáním podle čl. 18 odst. 1 předchozí studium získat minimálně 40 kreditů,
 - b) splnil náležitosti stanovené pro opakovanou registraci předmětu v souladu s Čl. 16,
 - c) v absolventském ročníku splnil úspěšným absolvováním registrovaných předmětů podmínky uvedené v čl. I I odst. 4 písm. a) a b).
- 5) Student je povinen registrovat předměty tak, aby dodržel strukturu předmětů danou akreditovaným studijním programem, aby vyhověl podmínkám podmíněnosti, návaznosti a volitelnosti předmětů z hlediska jejich charakteru a zároveň aby dodržel maximální dobu studia podle Čl. 4 odst. 7.
- 6) Děkan může svým rozhodnutím stanovit maximální výši součtu kreditního ohodnocení předmětů, které si student může registrovat v jednom akademickém roce. Zároveň v individuálních případech na základě písemné žádosti studenta může tuto hranici zvýšit.
- 7) Registrace předmětu může být studentovi zrušena rozhodnutím děkana nejpozději před zahájením výuky v semestru v těchto případech:
- a) vedoucí ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště děkanovi písemně oznámí, že závažných důvodů není možné výuku daného předmětu v příslušném akademickém roce nebo příslušném semestru zabezpečit;
 - b) pokud je po skončení registrace předmětů počet studentů, kteří mají předmět registrovaný, nižší než předem stanovená hodnota;
 - c) student si zaregistroval předmět v rozporu s podmínkami stanovenými studijním plánem, nerespektoval podmíněnost, návaznost a volitelnost předmětů.
- 8) O zrušení registrace předmětu může student písemně požádat děkana nejpozději před zahájením výuky předmětu v semestru v případě, že mu zdravotní důvody znemožňují studium registrovaného předmětu.
- 9) pokud byv důsledku zrušení registrace předmětů podle odstavců 7 a 8 klesl počet získatelných kreditů v akademickém roce pod stanovený limit, je student povinen registrovat si za zrušený předmět jiný předmět tak, aby byly splněny podmínky odstavce 4.
- IO) Registraci předmětů a případné změny v registrovaných předmětech organizuje příslušné studijní oddělení.
- 1 1) Registrace předmětů je považována za uzavřenou, pokud je na příslušné studijní oddělení doručen ve stanoveném termínu tištěný výstup ze studijního informačního systému — Zápisový list — Část B/Přehled 0 registrovaných předmětech pro příslušný akademický rok, verifikovaný studentem nebo zmocněncem, který své zmocnění k zastoupení prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může být zvolen současně pouze jeden zmocněnec. V případě výhradně elektronické registrace předmětů se tištěný výstup nevyžaduje.
- 12) Bližší podmínky k registraci předmětů mohou stanovit vnitřní normy fakult.

čl. 15

Kontrola studia

- 1) Kontrolu studia za předchozí akademický rok organizačně a administrativně zajišťuje příslušné studijní oddělení.
- 2) Kontrola studia zpravidla probíhá ve stejném termínu jako zápis do akademického roku a registrace předmětů.
- 3) Student je povinen provést kontrolu studia osobně. Může si také zvolit zmocněnce, který své zmocnění k zastoupení prokazuje písemnou plnou moc. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může být zvolen současně jeden zmocněnec.
- 4) Kontrola studia je považována za uzavřenou, pokud je na příslušné studijní oddělení doručen ve stanoveném termínu vytištěný výstup studijního informačního systému — Zápisový list — část A/Přehled o vykonaných zkouškách za příslušný akademický rok, verifikovaný studentem nebo zmocněncem. V případě výhradně elektronického zápisu se tištěný výstup v souladu s Čl. 13 odst. 10 nevyžaduje.
- 5) Bližší podmínky ke kontrole studia mohou stanovit vnitřní normy fakult.

čl. 16

Opakovaná registrace předmětu

- 1) Nesplní-li student stanovené podmínky pro úspěšné absolvování povinného předmětu v příslušném akademickém roce, může si tento předmět zaregistrovat nejvýše ještě jednou. Do VSP se započítávají oba výsledky.
- 2) Nesplní-li student stanovené podmínky pro úspěšné absolvování povinně volitelného předmětu v příslušném akademickém roce, může si tento předmět registrovat nejvýše ještě jednou. Do VSP se započítávají oba výsledky.
- 3) Nesplní-li student stanovené podmínky pro úspěšné absolvování povinně volitelného předmětu v příslušném akademickém roce a nezaregistruje si tento předmět podle odstavce 2 opakovaně, musí si místo něj zaregistrovat jiný povinně volitelný předmět v souladu se studijním plánem příslušného studijního programu. DO VSP se napočítávají oba výsledky.
- 4) Nesplní-li student stanovené podmínky pro úspěšné absolvování povinně volitelného předmětu v absolventském ročníku při současném získání počtu kreditů rovnajícího se alespoň šedesátinásobku standardní doby studia ve skladbě dané studijním programem a studijním plánem studijního oboru, povinnost opakovaného zápisu pro tento předmět neplatí a tento výsledek se do VSP započítává.
- 5) Nesplní-li student stanovené podmínky pro úspěšné absolvování volitelného předmětu v příslušném akademickém roce, povinnost opakované registrace pro tento předmět neplatí a tento výsledek se do VSP započítává.
- 6) Při opakované registraci povinného nebo povinně volitelného předmětu podle odstavců I a 2 v příslušném akademickém roce musí student tento předmět úspěšně absolvovat do konce příslušného akademického roku. Nesplnění této povinnosti je důvodem pro ukončení studia podle 56 odst. I písm. b) zákona.

čl. 17

Rozvrh výuky a zařazení studentů do skupin studia

- 1) Děkan garantuje včasné zveřejnění rozvrhů včetně jejich stability v průběhu semestru. Nežbytné změny po oficiálním zveřejnění rozvrhu je možné provádět pouze se souhlasem děkana příslušné fakulty.
- 2) Rozvrh je sestaven tak, aby umožňoval získání kreditů za úspěšně absolvované povinné a povinně volitelné předměty při standardním průběhu studia během akademického roku.
- 3) Student má právo požádat v řádně zdůvodněných případech o změnu zařazení do skupiny studia prostřednictvím pověřeného zaměstnance.
- 4) V případě, že výuku předmětu zabezpečuje více vyučujících, zveřejňuje tuto skutečnost vedoucí příslušného ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště nejpozději 5 pracovních dní před termínem registrace odpovídajícím způsobem tak, aby se s touto skutečností mohli seznámit všichni studenti.

čl. 18

Uznávání zápočtů a zkoušek

- 1) Na základě písemné žádosti studenta může děkan uznat zápočty nebo zkoušky, které student úspěšně absolvoval v rámci předchozího, nikoliv souběžného, studia na stejné fakultě, jiné součásti univerzity, jiné vysoké škole v České republice nebo v zahraničí. Takto uznané zkoušky se započítávají do celkového VSP, nikoliv do VSP vypočteného v rámci příslušného akademického roku.
- 2) Na základě písemné žádosti studenta může děkan uznat zápočty nebo zkoušky, které student úspěšně absolvoval v programu celoživotního vzdělávání v rámci akreditovaných studijních programů uskutečňovaných na univerzitě. Takto uznané zkoušky se započítávají do celkového VSP, nikoliv do VSP vypočteného v rámci příslušného akademického roku.
- 3) Písemná žádost studenta musí být doručena fakultě nejpozději do 30 dnů od začátku příslušného semestru v probíhajícím akademickém roce. Ve výjimečných případech se souhlasem děkana je možno lhůtu prodloužit. K žádosti musí být doloženy doklady o úspěšném absolvování předmětu s uvedením jeho názvu, rozsahu, klasifikace a kreditního ohodnocení. U předmětů úspěšně absolvovaných na jiné vysoké škole musí být doložen rovnou sylabus předmětu.
- 4) O uznání zápočtů nebo zkoušek podle odstavců I a 2 může dekan rozhodnout pouze v případě, že:
 - a) od úspěšného absolvování předmětu neuběhla doba delší než 5 let,
 - b) úspěšně absolvovaný předmět byl v případě zakončení zkouškou klasifikován stupněm ECTS „A” (Výborný/Excellent, Číselné vyjádření 1), „B” (Velmi dobře/ good, číselné vyjádření 1,5), „C” (Dobře/Good, Číselné vyjádření 2), nebo „D” (Uspokojivý/Satisfactory, číselné vyjádření 2,5),
 - c) úspěšně absolvovaný předmět byl v případě zakončení zkouškou a hodnocení čtyřstupňovou klasifikací klasifikován známkou „výborně” (1) nebo „velmi dobře” (2),
 - d) kredity získané za úspěšné absolvování předmětu nebyly započteny do celkového počtu kreditů nutných pro úspěšné absolvování studia v akreditovaném studijním programu,

- e) celkový počet uznaných kreditů získaných v rámci celoživotního vzdělávání nepřesahuje 60 % kreditů potřebných k řádnému ukončení studia,
 - f) uznáním kreditů za splněné předměty nebudou splněny požadavky státní závěrečné zkoušky ani závěrečné kvalifikační práce,
 - g) vedoucí příslušného ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště potvrdí obsahovou podobnost úspěšně absolvovaného a uznaného předmětu, pokud nejde o shodný předmět úspěšně absolvovaný v rámci předchozího studia na univerzitě.
- 5) Na základě písemné žádosti studenta kladně posouzené vedoucím příslušného ústavu, katedry, institutu nebo jiného pracoviště, může děkan uznat pro úspěšné absolvování registrovaného předmětu se získáním kreditů certifikát standardizované zkoušky v rozsahu povinností a počtu kreditů příslušejících tomuto předmětu obsaženému ve standardním studijním plánu příslušného studijního programu, studijního oboru, pro příslušný akademický rok. Písemná žádost studenta musí být doručena na fakultu nejpozději do 30 dnů od začátku příslušného semestru v probíhajícím akademickém roce. Ve výjimečných případech se souhlasem děkana je možno lhůtu prodloužit.
- 6) Bližší podmínky uznávání zápočtů nebo zkoušek může stanovit děkan.
- 7) Zápočty a zkoušky uznané na základě písemné žádosti podané podle odstavce i se započítávají do počtu 40 a více kreditů stanovených v podmínce pro zápis do příslušného akademického roku podle čl. 13 odst. 4 písm. a).

čl. 19

Přerušení studia

- 1) O přerušení studia rozhoduje děkan na základě písemné žádosti studenta nebo z vlastního podnětu.
- 2) Maximální doba přerušení studia na základě písemné žádosti studenta je 24 měsíců, rozhodovací orgán může přerušit studium v souladu se zásadami uvedenými v odstavci 9. Přerušení studia na základě písemné žádosti studenta je možné buď na celý akademický rok, nebo na jednotlivý celý semestr. Přerušení studia se zaznamenává do výkazu o studiu a do matriky studentů.
- 3) Písemná žádost studenta musí být doručena na příslušné studijní oddělení v těchto termínech:
 - a) při žádosti o přerušení studia na celý akademický rok nejpozději 10 pracovních dní před zahájením akademického roku,
 - b) při žádosti o přerušení studia na jednotlivý celý semestr nejpozději 10 pracovních dní před zahájením výuky v příslušném semestru.
- 4) při podání písemné žádosti v termínu podle odstavce 3 musí student splňovat tyto podmínky:
 - a) pro přerušení studia na celý akademický rok nebo na zimní semestr musí získat alespoň 40 kreditů v předchozím akademickém roce a úspěšně absolvovat všechny opakovaně registrované předměty,
 - b) pro přerušení studia na letní semestr musí v bezprostředně předcházejícím zimním semestru získat alespoň 20 kreditů a úspěšně absolvovat všechny opakovaně registrované předměty příslušející podle příslušného studijního plánu studijního programu do zimního semestru,

- c) pro přerušení studia na letní semestr v absolventském ročníku musí úspěšně absolvovat v bezprostředně předcházejícím zimním semestru všechny zaregistrované předměty. Odlišné podmínky pro konkrétní studijní program může dekan stanovit svým rozhodnutím.
- 5) Studium nelze přerušit v těchto případech:
- a) k řádnému ukončení studia chybí studentovi pouze povinnost vykonání státní závěrečné zkoušky nebo její některé dílčí části,
 - b) student studuje v prvním roce studia.
- 6) Ze závažných důvodů, zejména zdravotních nebo sociálních, může student požádat o přerušení studia i v průběhu semestru nebo v případech uvedených v odstavci 5; v tomto případě musí být žádost studenta doložena relevantními doklady prokazujícími okolnosti, které zakládají důvody pro přerušení studia. Rozhodovací orgán podle odstavce i určí začátek a konec přerušení studia.
- 7) Pomine-li důvod pro přerušení studia, může osoba písemně požádat o ukončení přerušení studia dříve, než bylo původně stanoveno. O této žádosti rozhoduje rozhodovací orgán, který vydal rozhodnutí o přerušení studia.
- 8) Rozhodovací orgán může z vlastního podnětu přerušit studium studentovi, kterému vznikla povinnost uhradit poplatek spojený se studiem podle § 58 odst. 3 nebo 4 zákona a student tento poplatek nezaplatil ve lhůtě 15 dnů od doručení do vlastních rukou písemné výzvy k zaplacení poplatku. Ve výzvě je student poučen o právu uvést skutečnosti nasvědčující tomu, že povinnost platit poplatek nevznikla, nebo že zanikla, anebo že splňuje podmínky pro snížení, prominuti nebo odložení termínu splatnosti poplatku v souladu se zásadami uvedenými ve Statutu univerzity. Požádá-li student o to, aby byl před vydáním rozhodnutí o přerušení studia slyšen, bude neprodleně pozván k ústnímu jednání.
- 9) Studium se podle odstavce 8 přerušuje na dobu, která studentovi zbývá do vyčerpání maximální doby studia. Dojde-li k zaplacení poplatku a požádá-li osoba o ukončení přerušení studia, rozhodovací orgán této žádosti vyhoví a rozhodne o ukončení přerušení studia, a to nejpozději k poslednímu dni semestru, ve kterém byla žádost podána, nebo k poslednímu dni akademického roku, byla-li žádost podána v průběhu letního semestru.
- 10) Student má právo na přerušení studia vždy v souvislosti s těhotenstvím, porodem či rodičovstvím, a to po celou uznanou dobu rodičovství. Doba přerušení studia uznanou dobu rodičovství se nezapočítává do celkové doby přerušení studia podle odstavce 2.
- 11) V době přerušení studia není osoba studentem; studentem se stává dnem opětovného zápisu do studia po ukončení přerušení studia. Bližší podrobnosti opětovného zápisu jsou stanoveny v 13.
- 12) Pro přerušení studia jsou kromě zásad uvedených v odstavcích 1 až 10 uplatněna tato pravidla:
- a) přerušení studia nemá vliv na platnost již úspěšně absolvovaných předmětů spolu s jejich kreditním ohodnocením,
 - b) student je povinen respektovat změny studijních plánů, ke kterým dojde v průběhu přerušení studia,
 - c) student je povinen před začátkem přerušení studia vypořádat své závazky vůči univerzitě.

čl. 20

Ukončení studia

- 1) Studium se řádně ukončuje podle 55 zákona absolvováním studia v příslušném studijním programu. Dnem ukončení studia je den, kdy student úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část.
 - 2) Studium se ukončuje podle 56 odst. I písm. a) zákona, pokud student písemně prohlásil, že zanechává studia. Dnem ukončení studia je den, kdy je jeho písemné prohlášení o zanechání studia doručeno fakultě.
 - 3) Studium se ukončuje podle 56 odst. I písm. b) zákona nesplněním požadavků vyplývajících z akreditovaného studijního programu podle tohoto řádu ke dni, kdy rozhodnutí o ukončení nabylo právní moci, v těchto případech:
 - a) student se nedostavil k zápisu do akademického roku a jsou splněny podmínky stanovené v Čl. 13 odst. 8, b) student nemá k datu zahájení výuky v zimním semestru prvního roku studia evidován ve studijním informačním systému Žádný registrovaný předmět,
 - c) student nemá do dvou týdnů od zahájení výuky v letním semestru prvního roku studia evidovány ve studijním informačním systému předměty s minimálním celkovým kreditním ohodnocením 40 kreditů,
 - d) student nemá k datu kontroly splnění studijních povinností za předchozí akademický rok ve studijním informačním systému evidován minimální zisk 40 kreditů, nejde-li o absolventský ročník,
 - e) student k datu kontroly splnění studijních povinností za předchozí akademický rok nezískal kredity za kterýkoliv opakované registrovaný předmět, f) student nesplnil podmínky pro úspěšné vykonání zkoušky z opakované registrované povinného nebo povinné volitelného předmětu ani ve druhém opravném termínu zkoušky,
 - g) student nesplnil podmínky pro udělení zápočtu z opakované registrovaného povinného nebo povinné volitelného předmětu ani ve druhém opravném termínu zápočtu,
 - h) student ohlásil ztrátu zdravotní způsobilosti ke studiu, pokud byla tato způsobilost podmínkou pro přijetí ke studiu podle 49 odst. I /ikona,
 - i) student nesplnil podmínky pro úspěšné vykonání státní závěrečné zkoušky ani v opravném termínu,
 - j) student nesplnil ve stanovené maximální době studia podmínky pro řádné ukončení studia,
 - k) nedostavila-li se osoba k opětovnému zápisu do studia a jsou splněny podmínky stanovené v čl. 13 odst. 7.

Jestliže se student odvolá proti rozhodnutí vydanému děkanem ve věci ukončení studia podle písmen

a) až k) ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho oznámení, pak je dnem ukončení studia den, kdy rozhodnutí o odvolání potvrzující rozhodnutí děkana nabylo právní moci.

4) Studium se ukončuje podle S 56 odst. I písm. c) zákona odnětím akreditace studijního programu; dnem ukončení studia je den, kdy uplynula lhůta stanovená v rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“).

- 5) Studium se ukončuje podle S 56 odst. I písm. d) zákona zánikem akreditace studijního programu: dnem ukončení studia je den, k němuž univerzita oznámila zrušení studijního programu nebo den, ke kterému skončila udělená akreditace.
- 6) Studium se ukončuje podle S 56 odst. I písm. e) zákona ukončením uskutečňování studijního programu z důvodů uvedených v S 81 b odst. 3 zákona; dnem ukončení studia je poslední den lhůty 3 let uvedené v 81 b odst. 3 vety první zákona.
- 7) Studium se ukončuje podle 56 odst. I písm. t) zákona zánikem oprávnění uskutečňovat studijní program (Š 86 odst. 3 a 4 zákona); dnem ukončení studia je den, ke kterému zaniklo oprávnění uskutečňovat studijní program na základě institucionální akreditace.
- S) Studium se ukončuje vyloučením ze studia podle 47e odst. 3 zákona; dnem ukončení studia je den, kdy nabylo účinnosti rozhodnutí podle 47c až 47e zákona o neplatnosti vykonání státní závěrečné zkoušky nebo její části.
- 9) Studium se ukončuje podle 56 odst. I písm. h) zákona vyloučením ze studia podle 65 odst. I písm. c) zákona za disciplinární přestupek nebo podle 67 zákona v případě, že byl student přijat ke studiu na základě svého podvodného jednání. Dnem ukončení studia je den, kdy rozhodnutí o ukončení studia nabylo právní moci. Jestliže se student odvolá proti rozhodnutí vydanému děkanem ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho oznámení, pak je dnem ukončení studia den, kdy rozhodnutí o odvolání potvrzující rozhodnutí děkana nabylo právní moci.
- I O) Student je povinen při ukončení studia vypořádat své závazky vůči univerzitě.

čl. 21

Změna formy studia

- 1) Student může požádat o změnu formy studia, pokud je příslušný studijní program akreditován pro různé formy studia. O změně formy studia rozhodne děkan do 30 dnů ode dne doručení písemné žádosti studenta.
- 2) Písemná žádost o změnu formy studia studenta musí být doručena na příslušné studijní oddělení v těchto termínech:
- a) při žádosti o změnu formy studia od začátku akademického roku nejpozději 10 pracovních dní před zahájením výuky v zimním semestru příslušného akademického roku,
- b) při žádosti o změnu formy studia od začátku letního semestru nejpozději 10 pracovních dní před zahájením výuky v letním semestru příslušného akademického roku za podmínky získání alespoň 10 kreditů v předcházejícím semestru (pokud se nejedná o absolventský ročník).
- 3) K žádosti o změnu formy studia je nutné doložit relevantní doklady prokazující okolnosti, které zadávají důvody pro změnu formy studia, například pracovní smlouvu, potvrzení o zdravotní nezpůsobilosti (student, který nemá nárok na individuální studijní plán podle čl. 5 odst. 5, ale není schopen uplatnit standardní režim prezenční formy studia).
- 4) Změna formy studia nemá vliv na platnost úspěšně absolvovaných předmětů spolu s jejich kreditním ohodnocením, student je ale povinen respektovat případné studijní plány.

ČÁST TŘETÍ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

čl. 22

Rozhodování o právech a povinnostech studentů

- 1) Řízení ve věcech práv a povinnosti studenta probíhá v prvním stupni na fakultě, na které je student zapsán.
- 2) Účastníkem řízení o právech a povinnostech studenta podle zákona je pouze student. V řízení ve věcech podle § 68 odstavce 1 písm. a) až f) zákona není univerzita povinna před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozumět studenta o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a právo nahlížet do spisu náleží studentovi až po oznámení rozhodnutí.
- 3) V případě, že student může žádost podat prostřednictvím studijního informačního systému, protože aplikace obsahuje formulář obsahově odpovídající žádanému účelu, takto podaná žádost je rovnocenná Žádosti podané písemně. V ostatních případech je třeba žádost podat běžnou Vnitřní cestou v listinné podobě prostřednictvím příslušné podatelny.
- 4) Vydání rozhodnutí je prvním úkonem univerzity v řízení ve věcech uvedených v § 68 odst. 1 písm. c) a e) zákona, pokud jsou v souladu s vnitřním předpisem univerzity nebo fakulty zahájena z moci úřední, a ve věcech uvedených v § 68 odst. 1 písm. t) zákona. Učinění výzvy vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je prvním úkonem univerzity ve věcech podle § 68 odst. 1 písm. g) zákona, přičemž univerzita může výzvu učinit prostřednictvím elektronického informačního systému univerzity.
- 5) Proti rozhodnutí se student může odvolat ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho oznámení. Odkladný účinek odvolání nelze vyloučit.
- 6) Odvolacím správním orgánem je rektor.
- 7) Rektor přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a vnitřními předpisy univerzity a fakulty.
- 8) Orgány univerzity nebo její součásti přijmou v návaznosti na rozhodnutí rektora v případě potřeby taková opatření, aby práva studenta byla obnovena a následky, které vadné rozhodnutí způsobilo, byly odstraněny nebo alespoň zmírněny.
- 9) Doručování písemností studentům je upraveno v čl. 25 Statutu univerzity.

čl. 23

Doklady o studiu

- 1) Doklady o studiu jsou vydávány podle § 57 zákona.
- 2) Vysokoškolský diplom vydaný absolventu studia ve studijním programu je vydán v jazyce, ve kterém je příslušný studijní program akreditován. Vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu vydává univerzita podle jednotného vzoru; bližší podrobnosti stanovuje směrnice rektora.

3) V případě, že jazyk výuky a jazyk hodnocení studia byl podle platného studijního plánu studijního programu pro různé předměty různý, bude tato skutečnost uvedena na dodatku k diplomu.

čl. 24

Pravidla pro převádění klasifikací

Klasifikace zkoušek, která byla provedena s využitím čtyřstupňové klasifikace, bude převedena do klasifikačního systému ECTS na základě těchto pravidel:

- a) výsledek zkoušky „výborně“ (1) = klasifikační stupeň ECTS „A“,
- b) výsledek zkoušky „velmi dobře“ (2) = klasifikační stupeň ECTS „e“,
- c) výsledek zkoušky „dobře“ (3) = klasifikační stupeň ECTS „E“,
- d) výsledek zkoušky „nevyhověl“ (4) = klasifikační stupeň ECTS „F“.

ČÁST ČTVRTÁ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

čl. 25

Zvláštní ustanovení o studiu osob se specifickými vzdělávacími potřebami

- 1) Každý uchazeč nebo student se specifickými vzdělávacími potřebami má nárok na takové studijní podmínky, které vyrovnávají možnosti studia a zohledňují v optimální míře jejich specifické vzdělávací potřeby.
 - 2) Zajatých podmínek a jakým postupem se prostřednictvím mimořádných opatření upraví výkon práv a povinností vyplývajících z tohoto řádu, stanovuje Metodický pokyn rektora ke způsobu podpory uchazečů o studium a studentů se specifickými vzdělávacími potřebami na univerzitě, v platném znění.
 - 3) Akceptace rovného přístupu ke vzdělání a zajištění rovných podmínek při studiu nesnižuje stanovené studijní požadavky a nemá vliv na profil absolventa ve vymezení jeho výstupních všeobecných, odborných a speciálních znalostí a dovedností.

čl. 26

Zvláštní ustanovení o studiu osob v uznané době rodičovství

- 1) Uzanou dobu rodičovství evidují příslušná studijní oddělení v návaznosti na zákon č. 48/2013 Sb., kterým se mění zákon a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální pomoci, ve znění pozdějších předpisů.
 - 2) Za účelem uplatnění práv studentů plynoucích z uznané doby rodičovství jsou dotyční studenti povinni podat prostřednictvím studijního oddělení písemnou žádost.

- 3) Jednotný postup evidence a činnosti souvisejících s umanou dobou rodičovství upravuje Pokyn rektora k zabezpečení jednotného postupu při evidenci uznané doby rodičovství a činnostech souvisejících na univerzitě, v platném znění.

čl. 27

Zvláštní ustanovení o řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní závěrečné zkoušky nebo její části

- 1) V řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní závěrečné zkoušky nebo její části rozhoduje rektor v souladu s § 47c až 47e zákona.
- 2) Součástí podkladů pro rozhodnutí v řízení o vyslovení neplatnosti podle odstavce 1 je stanovisko přezkumné komise. Přezkumná komise má 7 členů, z toho 6 členů jmenovaných rektorem z profesorů, docentů nebo dalších odborníků; nejvýše tři z těchto šesti členů mohou být členové komise, před kterou se státní závěrečná zkouška nebo její část konala, aspoň tři z těchto šesti členů nesmí být členy akademické obce univerzity. Sedmý člen komise je jmenován rektorem z řad studentů univerzity. Návrh na člena přezkumné komise podle předchozí věty si rektor vyžádá od předsedy studentské komory Akademického senátu univerzity, návrh na ostatní členy si vyžádá rektor od vedoucího součásti univerzity, na které se státní závěrečná zkouška nebo její část konala; těmito návrhy není rektor vázán.

ČÁST PÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

čl. 28

Přechodná a závěrečná ustanovení

- 1) Zrušuje se Studijní a zkušební řád univerzity registrovaný ministerstvem dne 26. dubna 2013 pod čj. MSMT-17377/2013-30.
 - 2) Ustanovení vnitřních předpisů a vnitřních norem fakult, která jsou v rozporu s tímto řádem, pozbývají účinnosti.
 - 3) Řízení o právech a povinnostech studentů, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto řádu, se dokončí v souladu s dosavadním předpisem (Studijní a zkušební řád univerzity registrovaný ministerstvem dne 26. dubna 2013 pod čj. MSMT-17377/2013-30).
 - 4) Tento řád byl schválen podle § 9 Odst. I písm. b) bodu 3 zákona Akademickým senátem univerzity dne 25. července 2017.
 - 5) Tento řád nabývá platnosti podle § 36 odst. 4 zákona dnem registrace ministerstvem.
 - 6) Tento řád nabývá účinnosti dnem 1. září 2017.

doc. Ing. Pavel Tuleja, Ph.D., v. r.

rektor

Součást univerzity:	rektorát
Označení:	Vnitřní předpis
Číslo:	2017
Název normy:	Studijní a zkušební řád pro studenty bakalářských a magisterských studijních programů Slezské univerzity v Opavě ze dne 8. srpna 2017
Schvaluje:	Doc. Ing. Pavel Tuleja, Ph.D.
Derogace:	Studijní a zkušební řád pro studenty bakalářských a magisterských studijních programů Slezské univerzity v Opavě ze dne 26. 4. 2013
Platnost od:	8. 8. 2017
Účinnost od:	1.9.2017
Datum vydání:	22. 8. 2017
Vydává:	rektor
Zpracoval:	Mgr. Tomáš Gongol, Ph-D., Mgr. Ondřej Lušňák,
Spolupracoval:	Ing. Hana Simečková
Počet stran:	23
Počet příloh:	
Způsob zveřejnění	Veřejná část internetových stránek/intranet

PŘÍLOHA Č. 2. VYSOKOŠKOLSKÉ TITULY A JEJICH PŘIZNÁVÁNÍ

Podrobně ustanovení §§ 98 a násl. zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách:

(1) Studijní obory, v nichž vysoké školy uskutečňují podle dosavadních předpisů obsahově ucelenou část vysokoškolského studia, vysokoškolské studium a postgraduální studium a jsou uvedeny v jejich statutech, se stávají studijními programy podle tohoto zákona a jsou akreditovány na dobu čtyř let s tím, že:

- a) ucelená část vysokoškolského studia podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, je považována za bakalářský studijní program podle tohoto zákona,
- b) vysokoškolské studium podle § 18 zákona č. 172/1990 Sb. je považováno za magisterský studijní program podle tohoto zákona,
- c) postgraduální studium podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. je považováno za doktorský studijní program podle tohoto zákona.

(2) Oprávnění udělovat akademické tituly podle § 46 odst. 5 mají vysoké školy a fakulty pouze v oborech, ve kterých mohou uskutečňovat postgraduální studium na základě rozhodnutí ministerstva podle § 41 zákona č. 172/1990 Sb.

(3) Dosavadní oprávnění vysokých škol a fakult konat ve stanovených oborech habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem zanikají dnem 1. července 1999. Pokud však rektor v této lhůtě podá ministerstvu žádost podle § 82 odst. 2, zůstává do rozhodnutí ministerstva v platnosti stávající oprávnění konat habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem ve stanovených oborech.

§ 99

(1) Akademicko-vědecký titul "doktor" a titul "bakalář" přiznané podle zákona č. 172/1990 Sb. se považují za akademické tituly "doktor" a "bakalář" podle tohoto zákona.

(2) Akademický titul "inženýr", který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi technických vysokých škol v oboru architektura, se nahrazuje akademickým titulem "inženýr architekt" (ve zkratce "Ing. arch." uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(3) Titul "bakalář", který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi obsahově ucelené části vysokoškolského studia uměleckých vysokých škol, se nahrazuje akademickým titulem "bakalář umění" (ve zkratce "BcA." uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(4) Akademický titul "magistr", který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi uměleckých vysokých škol, se nahrazuje akademickým titulem "magistr umění" (ve zkratce "MgA." uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(5) Absolventi vysokých škol, kteří získali podle § 21 odst. 2 a § 43 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. akademický titul "magistr" s výjimkou absolventů uvedených v odstavci 9,

mohou vykonat v téže oblasti studia státní rigorózní zkoušku a získat akademický titul podle § 46 odst. 5.

(6) Absolventi univerzitních vysokých škol, kteří získali podle § 21 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. v oboru ekonomie akademický titul "magistr", mohou požádat o nahrazení tohoto titulu akademickým titulem "inženýr" (ve zkratce "Ing."). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(7) Akademické tituly podle § 21 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. mají právo užívat i absolventi vojenských vysokých škol, kteří ukončili studium přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud jim nebyl přiznán akademický titul, stavovské označení nebo jiný titul absolventa vysoké školy podle dřívějších předpisů. Osvědčení o přiznání tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(8) Ustanovení odstavce 7 se nevztahuje na absolventy Vojenské politické akademie.

(9) Absolventům postgraduálního studia, kteří získali podle § 21 odst. 2, § 43 odst. 2 a § 22 zákona č. 172/1990 Sb. akademický titul "magistr" a akademicko-vědecký titul "doktor", se přiznávají akademické tituly podle § 46 odst. 5 tohoto zákona. Osvědčení o přiznání těchto akademických titulů jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(10) Absolventi postgraduálního studia, kteří získali podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. akademicko-vědecký titul "doktor", mohou požádat příslušnou vysokou školu o nahrazení zkratky "Dr." zkratkou "Ph. D.". Osvědčení o nahrazení zkratky akademicko-vědeckého titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(11) Absolventi studia v doktorských studijních programech v oblasti teologie, kteří získali podle § 47 odst. 5 akademický titul „doktor teologie“ (ve zkratce „Th.D.“ uváděné za jménem), mohou požádat příslušnou vysokou školu o nahrazení tohoto titulu akademickým titulem „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“ uváděné za jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(12) Akademický titul "doktor" (ve zkratce "Ph.D." uváděné za jménem) se přiznává absolventům lékařského a veterinárního studia, kteří ukončili studium podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. Osvědčení o přiznání tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

§ 100

(1) Vědecká výchova vedoucí k udělení vědecké hodnosti "kandidát věd" (ve zkratce "CSc.") již nebude po dni nabytí účinnosti tohoto zákona zahajována. Účastníci vědecké výchovy, kteří ji zahájili podle dosavadních předpisů, mohou vědeckou výchovu ukončit podle těchto předpisů s tím, že obhajoby kandidátských disertačních prací se ukončí nejpozději do 31. prosince 2001.

(2) Účastníci vědecké výchovy mohou být na vlastní žádost přijati ke studiu v doktorském studijním programu. Při přijetí a studiu se přihlíží k dosavadnímu průběhu vědecké výchovy a vykonaným kandidátským zkouškám.

PŘEHLED DOSTUPNÝCH IKON

	Čas potřebný ke studiu		Cíle kapitoly
	Klíčová slova		Nezapomeňte na odpočinek
	Průvodce studiem		Průvodce textem
	Rychlý náhled		Shrnutí
	Tutoriály		Definice
	K zapamatování		Případová studie
	Řešená úloha		Věta
	Kontrolní otázka		Korespondenční úkol
	Odpovědi		Otázky
	Samostatný úkol		Další zdroje
	Pro zájemce		Úkol k zamyšlení

Pozn. Tuto část dokumentu nedoporučujeme upravovat, aby byla zachována správná funkčnost vložených maker. Tento poslední oddíl může být zamknut v MS Word 2010 prostřednictvím menu Revize/Omezit úpravy.

Takto je rovněž omezena možnost měnit například styly v dokumentu. Pro jejich úpravu nebo přidávání či odebrání je opět nutné omezení úprav zrušit. Zámek není chráněn heslem.

Název: Úvod do studia
Autor: **Ing- Lucie Kamrádová, Ph.D.**
Vydavatel: Slezská univerzita v Opavě
Fakulta veřejných politik v Opavě
Určeno: studentům SU FVP Opava
Počet stran: 102

Tato publikace neprošla jazykovou úpravou.